28-5-63

Nr 22

10 F WEEKBLAD - 18e JAARGANG
IN NEDERLAND 75 Ct

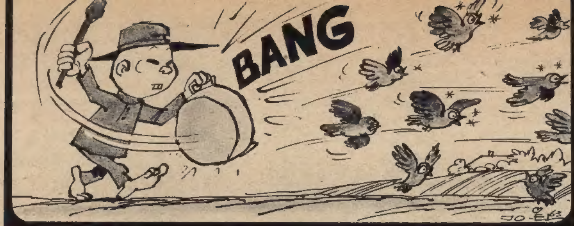
KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

Lees in dit nummer :

SPAGHETTI en

DE GROTE Zampone!

HET gebeurde nog niet zo heel lang geleden in het Verre Oosten. Een hoge ome vond dat er te veel mussen waren. Hij wist dat een mus 2,5 kg graan per jaar eet en dat er in de hoofdstad van zijn land alleen, naar schatting, een miljoen mussen waren. En toen begon hij de vermenigvuldiging... Hij kwam tot de slotsom dat de mussen moesten uitgeroeid worden !

Op de bepaalde dag en het bepaalde uur ging men over tot de operatie. In alle straten en op alle wegen werd er een hels lawaai gemaakt. De mussen vonden nergens meer rust en een mus kan slechts twee à drie uren vliegen, dan valt zij van uitputting neer. En zo gebeurde het dat er duizenden mussen van uitputting op de grond vielen en dan werden gedood.

De mussen waren weg en toen kwamen de insecten, want indien het waar is dat mussen graantjes pikken, het is ook waar dat zij bergen schadelijke insecten verdelgen. Maar aan dit laatste had de organisator van de mussenoorlog niet gedacht en het is daarom, dat hij thans geen hoog ambt meer bekleedt. Hij werd afgedankt, want er moest een speciale campagne op touw worden gezet om de miljoenen insecten, die anders door de mussen worden opgegeten, met alle middelen uit te roeien.

Het is mei, het is lente in ons land en de vogels zingen hun mooiste lied. Zonder vogels is het geen lente. Bescherm ze.

Kuifje

EEN WERELD ZONDER VOGELS

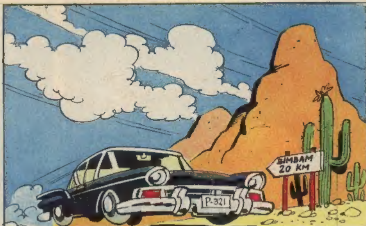
CHLORO EN ZIJN VRIENDEN IN

CHLORO LEIDT DE AANVAL!

Te midden van het algemeen enthousiasme gebeurde er eensklaps een ongeluk : koning Kramiek V kreeg een slagroomtaart op de neus. Hij is woedend...

TEKST EN TEK. VAN R. Macherot

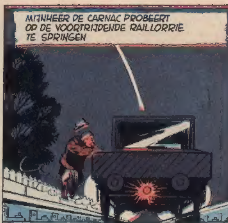

(vervolg blz. 9)

L.L.L. in DE UIL RO

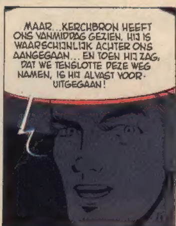

EPT 3 MAAL

TEK.: MITTEI • TEKST: M. VASSEUR

De man die naar alle waarschijnlijkheid de overwegbewaker heeft neergeslagen, tracht te ontsnappen in een raillorrie. Carnac tracht de lorrie te doen stoppen.

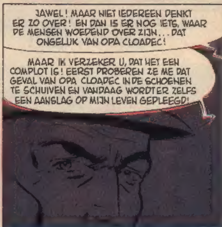

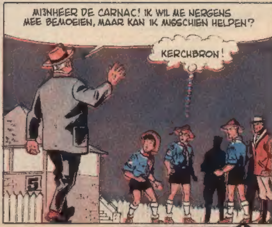

WORDT VOORTGEZET

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

Kees Klaas

Kees en Klaas hebben een onderaardse gang ontdekt die hen tot in de

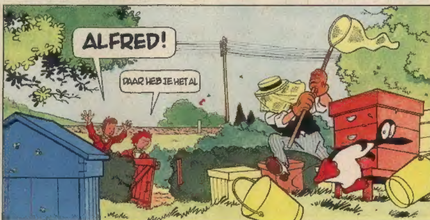

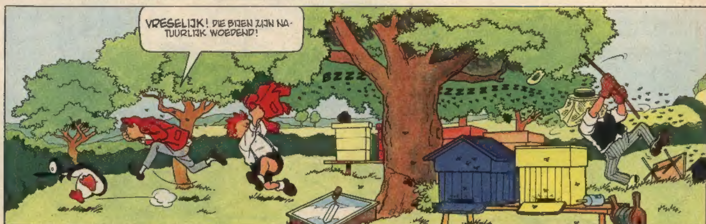

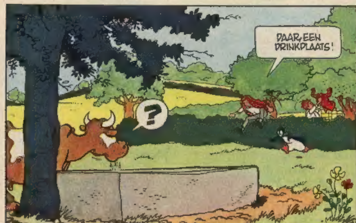

en ALFRED

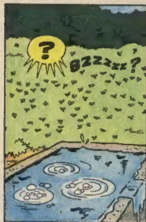
door GREG.
Creatie ALAIN SAINT OGAN

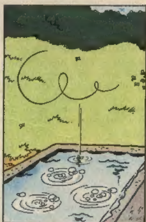
oude toren brengt. Zij jagen de toeristen de schrik op het lijf...

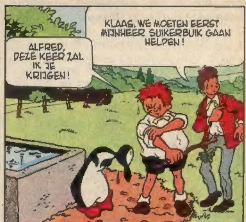

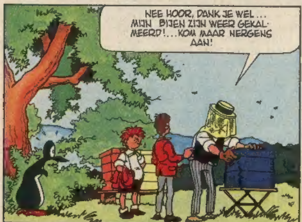

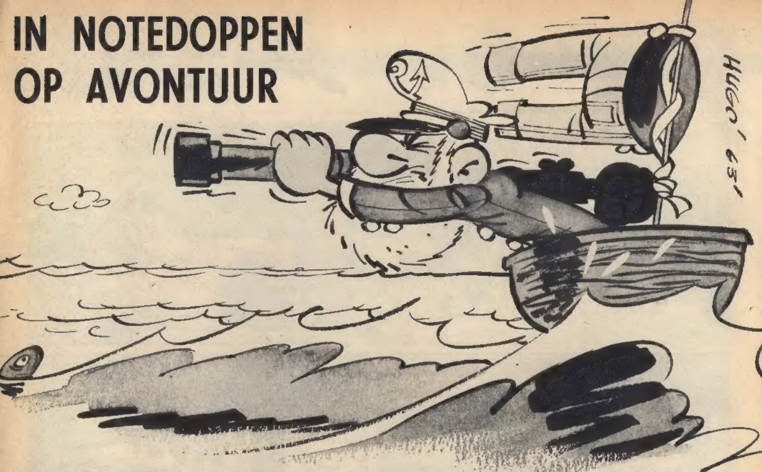

IN NOTEDOPPEN OP AVONTUUR

DOKTER BOMBARD, commandant Cousteau en nog heel wat anderen hebben de laatste jaren steeds meer bewondering opgewekt door hun stoutmoedige suksessen op zee. En moeten we nog herinneren aan Alain Gerbault, die met zijn kleine zeilboot een reis om de wereld ondernam ? Of Pidgeon, die deze tocht zelfs tweemaal maakte ? Of de legendarisch geworden kapitein Römer, die in een piepkleine vouwboot de Atlantische Oceaan over durfde te steken ?

MAAR hoogstwaarschijnlijk hebben jullie nog nooit gehoord van kapitein Josua Slocum uit de jaren 1895. We hebben een oude foto van hem gezien : een vijftigjarige zeebonk, gekleed in een zwarte jas en een zwarte hoed op het hoofd. Dat was in de vorige eeuw de typische kleding van de Yankeekapiteins.

Slocum was niet zo maar de eerste de beste. Hij was een zeer kundig man. Hij werd in New Scotland geboren en was in zijn jeugd visser. Later ging hij over naar de zeescheepvaart en voer op Australië, China en Japan, wat in die tijd heel gevaarlijk was. Toen echter omstreeks 1890 de zeilschepen het veld moesten ruimen voor de oceaanstomers, werden zijn mogelijkheden beperkt. Daarom kocht hij van zijn spaarcenten het zeilschip *Spray*. Dit schip was al honderd jaar oud, maar nog altijd prachtig. Slocum liet het verbouwen en er een tweede mast bijzetten. Toen het klaar was, ging hij er in zijn eentje een reis mee om de wereld maken en alles wat hij tijdens die reis beleefde, beschreef hij in zijn boek « Alone around the world » (Alleen om de wereld), dat in 1901 verschenen is. Het is een heel spannend boek en we zullen jullie er iets over vertellen.

In april 1895 vertrok Slocum uit New Scotland voor een reis, die drie jaar zou duren. Maandenlang zwalkte hij alleen rond, met als enig gezelschap het mannetje in de maan... Om het spreken niet af te leren, gaf hij geregeld met luide stem bevelen aan een denkbeeldige bemanning.

Na een paar weken bereikte hij Fayal op de Azoren in de Atlantische Oceaan. Hier kon hij zijn voedselvoorraad aanvullen, want die was aardig geslonken. Hij tracteerde zichzelf op een overvloedige maaltijd, maar na wekenlang gevast te hebben, kon zijn maag dat niet verdragen. Hij werd dan ook ziek en moest een paar dagen in bed blijven. Dit betekende niet, dat hij de moed opgaf ! Weldra zette hij koers naar Gibraltar. Hij wilde namelijk door de Middellandse Zee en het Suezkanaal naar de Rode Zee varen. Men had hem dat afgeraden, omdat daar in die tijd nog veel zeerovers waren. Hij werd dan ook overvallen en achtervolgd, maar hij wist te ontsnappen en zette koers naar Brazilië.

In Zuid-Amerika legde hij aan in de havens van Rio de Janeiro en Montevideo. Nieuwjaar 1896 vierde hij te Buenos Aires. Vandaar wilde hij door de Straat van Magellaan om Zuid-Amerika heenvaren. Tijdens die tocht had hij met vreselijke stormen te kampen.

Op een nacht probeerden zeerovers van Vuurland hem te overvallen en aan boord te klauteren. Wat deed onze held? Hij strooide een paar zakken spijkertjes over het dek, zodat de zeeschuimers, die met hun blote voeten daarin trapten, huilend en brullend van pijn weer in hun prauwen duikelden...

Hij bracht ook een bezoek aan het eiland Juan Fernandez, bekend door de lotgevallen van Robinson Crusoe. Daar leerde hij de inboorlingen krentenbrood bakken. Ze moeten het wel erg lekker gevonden hebben, want in ruil voor het recept gaven ze hem een aantal goudstukken, afkomstig van een Spaans galjoen, dat daar vroeger vlakbij gezonken was.

Slocum voer niet zomaar rond, hij was vooral een toerist. Overal waar hij kwam, ging hij de merkwaardigheden bekijken. Als hij alles grondig bekeken had, scheepte hij weer in en zette zijn reis voort.

Op 10 oktober 1896, liet hij het anker vallen in de haven van Sidney te Australië. Omdat hij in geldnood verkeerde, mocht iedereen, die dat wilde, tegen een kleine vergoeding zijn boot bekijken. Met dat geld zette hij zijn reis voort.

Hij bezocht ook verscheidene eilanden in de Indische Oceaan en bereikte in juli 1897 het Kokoseiland, vanwaar hij rond de Kaap de Goede Hoop naar Kaapstad zeilde. Daar hield hij lezingen om zijn verdere reis te financieren. Ook bezocht hij het eiland Sint Helena, waar Napoleon gevangen gezeten heeft, en stevende toen langs West-Indië naar New York.

Op 3 juli 1898 bereikte hij New Scotland, vanwaar hij vertrokken was, na ongeveer 50.000 kilometer te hebben afgelegd. Helemaal op zijn eentje ! Bij zijn aankomst verklaarde hij, dat hij zich heel wat «jonger» voelde, dan bij zijn vertrek...

Als hij dat had gewild, had de stoutmoedige kapitein nu een rustig leventje kunnen gaan leiden... Maar nee !

Elk jaar maakte hij nog een tocht naar West-Indië op zijn oude zeilschip.

Tijdens een van die reizen is hij spoorloos verdwenen.

GRETA BERGEN

CHLORO EN ZIJN VRIENDEN IN CHLORO LEIDT DE AANVAL!

TEKST EN TEK. VAN

(Vervolg van blz 3)

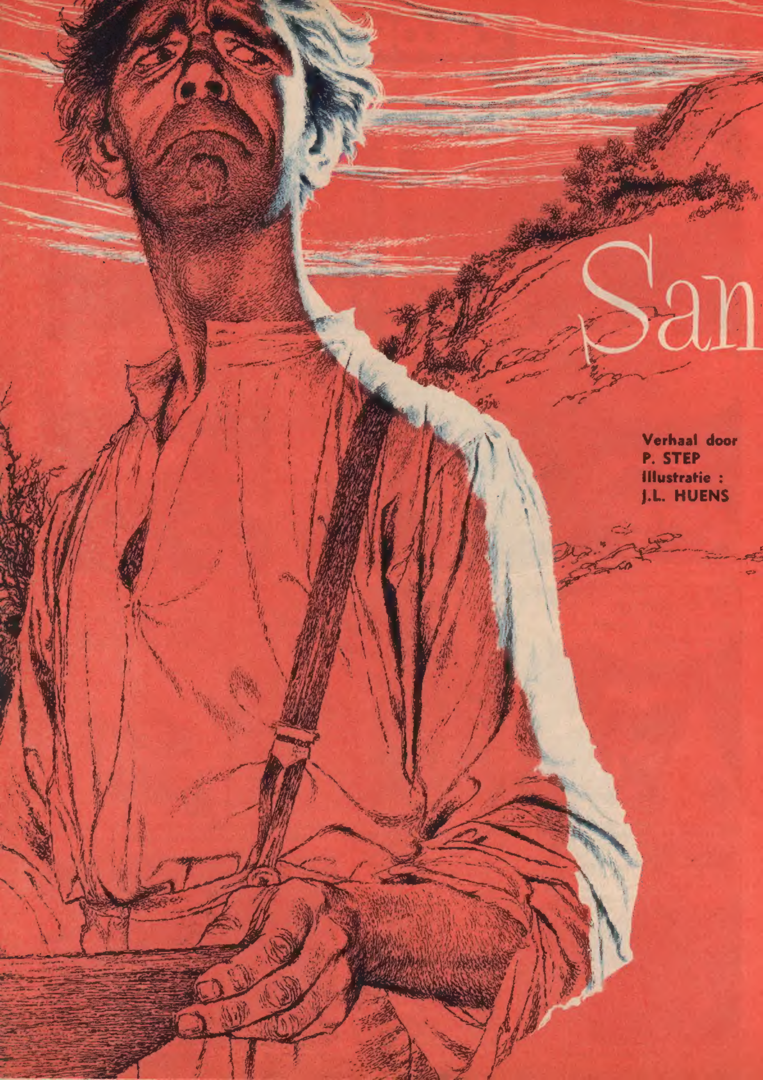

MAAR TERWIJL MITRO NOG ZIJN WAPENS AAN HET TELLEN IS, IS KRAMIEK AL TOT DE AANVAL OVERGEGAAN...

(1) ZIE "DE WRAAK VAN ANTHRACIET"

WORDT VOORTGEZET

San

Verhaal door
P. STEP
Illustratie :
J.L. HUENS

het Goud van San Fernando

WIE goud wil hebben moet het in de hel gaan halen luidt het spreekwoord, maar Werner wist niet hoe waar dat was vooraleer hij toekwam te San Fernando. Zij hadden daar samen gewerkt als verdoemden! De hemel hing als een sluier van vuur over de kale bergen. Werner keek naar dat dorstige, verlaten en eenzame land. Rond hem niets anders dan stof en zon. Hij zag de vuile tenten, de schrale struiken met verdorde bladeren, de grachten, de houten riolen waardoor het water van de bergen afliep en waarin er misschien goud zat... Er kwam een man de tent binnen. Het was Kobus. Hij was ongeschoren, zijn hemd hing in lompen aan zijn lijf. Op zijn gelaat droeg hij de sporen van zes maanden hard werken en ontbering. Werner bekeek hem en het was alsof hij zijn eigen gegroefde en vermoeide gelaat zag.

— Ik denk dat wij het nu spoedig zullen vinden! zei Kobus.

Zij voltooiden de waterleiding. Nadien moesten er tonnen aarde gewassen worden en die tonnen aarde hoopten zich op bij de andere die reeds van plaats verwisseld waren. Ze moesten de rivier stroomopwaarts van het kamp afleiden, een nieuwe loop geven en in buizen naar het groot waterbekken leiden. Van daaruit liep het water dan weer naar zijn oude bedding. Het scheen de twee mannen toe alsof zij, sedert zij te San Fernando waren aangekomen, bergen hadden verzet.

— Ja, zei Werner, weldra...

Hij bekeek zijn kameraad die zich verwijderde en was een ogenblik ontroerd. Alléén zou hij nooit hebben kunnen standhouden. De moed om voort te gaan en te werken als een bezetene had hij geput uit de vriendschap voor zijn makker. Sedert lang deelden zij dezelfde moeilijkheden, hetzelfde leed. Zo lang hij zich kon herinneren waren hij en Kobus vrienden geweest. Zij hadden samen hun Beiers dorpje verlaten, samen het schip genomen dat hen naar Amerika bracht. Zij hadden samen een hoekje van een schuur gedeeld waarin het stonk naar alcohol en zweet. En zij hadden samen gewerkt in het Oosten. Toen was Werner een handeltje begonnen en had geluk gehad, Kobus niet. Werner had enkele spaarcenten, Kobus geen rode duit. Maar toen zij besloten samen naar het Westen te gaan om er goud te zoeken zei Werner :

— Wat van mij is is ook van jou! Wij vertrekken samen!

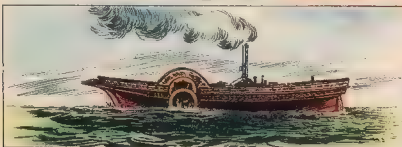
Zij hadden dezelfde kar geduwd, van dezelfde veldfles gedronken, onder dezelfde bomen geslapen en met dezelfde ogen naar de zon gekeken die iedere dag opging en hen dichter bij het doel bracht. Hun doel was goud, het goud van San Fernando! In de steden van het Oosten had men hun verteld dat het goud er aan de oppervlakte lag, dat je je slechts hoefde te bukken om het op te rapen en dat om het even welke schamele goudzoeker er in drie maanden tijd dollarkoning kon worden.

Maar de werkelijkheid was heel anders. Het goud was er misschien, maar je moest het zoeken en de zon verschroeide je nek en het stof verdroogde je keel...

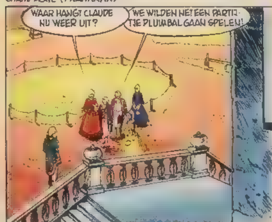
(Lees ook pagina 24)

TEKST: Y. DUVAL – TEKENINGEN W. VANCE

een miskend genie CLAUDE JOUFFROY D'ABBANS

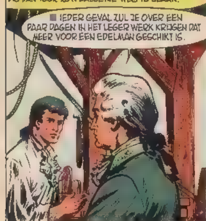

DE VADER VAN DE STOOMSCHEPEN

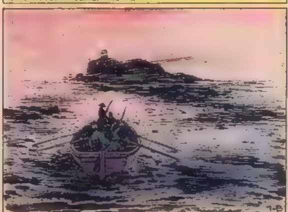

EN HIJ WERD OPGESLOTEN IN DE CEL, WAAR EEN EEUW TEVOREN DE GEHEIMZINNIGE MAN MET HET IJZEREN MASKER GEVANGEN WAS GEWEEST.

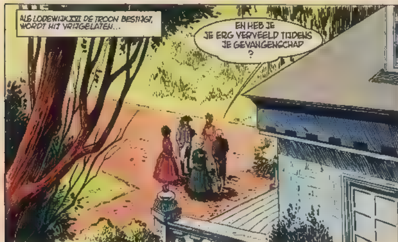

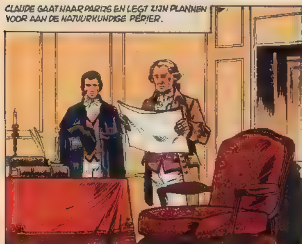
TWEE JAAR LANG BESTUDEERT HIJ DE WERKEN VAN DENYS PAPIN EN DE ENGELSMAN WATT.

CLAUDE GAAT NAAR PARIJS EN LEGT ZIJN PLANNEN VOOR AAN DE NATUURKUNDIGE PÉRIER.

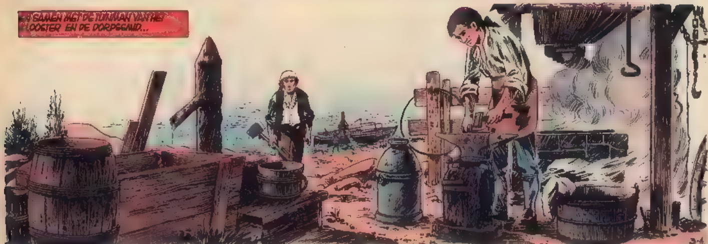

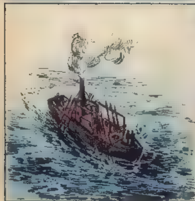

JA VADER! EN HET ZAL ME LUKKEN ONDANKS HET FEIT, DAT IEDEREEN BEWEERT DAT HET BELACHELIJK IS.
IN IEDER GEVAL KUN JE HIER NIET BLIJVEN! IEDEREEN VERSLIJT ONS VOOR GEK!

DE JONGEMAN HEEFT NU ZIJN WERKPLAATS INGERICHT IN BAUME-LES-DAMES TE DOUBS, IN EEN KLOOSTER VOOR ADELLIJKE DAMES, WAAR ZIJN OUDSTE ZUSTER ABDIS IS.

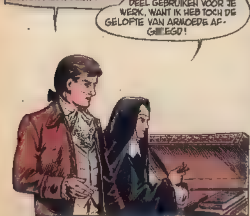

IK HEB WEL VERTROUWEN IN JE! EN IK ZAL JE HELPEN ZOVEEL [redacted] KAN!
DANK JE, ELISABETH!

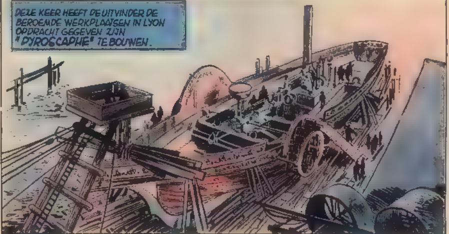

SAMEN MET DE TUINMAN VAN HET LOOSTER EN DE DORPSSMID...

BOUWT GRAAF CLAUDE JOUFFROY D'ABBANS HET EERSTE SCHIP AANGEDREVEN DOOR EEN "STOOMPOMP".

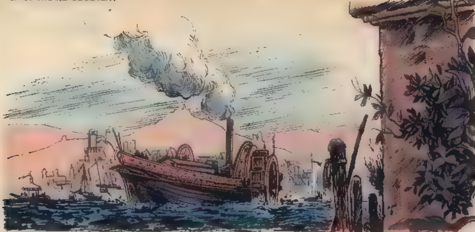

MAAR DE EERSTE PROEFNEMINGEN LOPEN OP NIETS UIT...
DAT SCHIP DRAAIT IN DE RONDTE ALS EEN TOL!
DIE VENT IS GEVAARLIJK GEK!
MET EEN GOED STEL ZEILEN ZOU JE EEN HEEL STUK HARDER GAAN!

JE MOET DE MOED NIET VERLIEZEN, CLAUDE.
NEE, WANT IK WEET AL WAT IK MOET DOEN. IK MOET IN PLAATS VAN DIE HOGE ROEISPANEN EEN SOORT WIELEN MET SCHOEPEN AAN DE ZIJKANTEN MAKEN.

HET BEROERDE IS, DAT [redacted] GEEN STUIVER MEER BEZIT!
JE KUNT MIJN ERFDEEL GEBRUIKEN VOOR JE WERK, WANT IK HEB TOCH DE GELOFTE VAN ARMOEDE AFG[redacted]EGD!

DEZE KEER HEEFT DE UITVINDER DE BEROEMDE WERKPLAATSEN IN LYON OPDRACHT GEGEVEN ZIJN "PYROSCAPHE" TE BOUWEN.

OP 15 JULI 1783 WORDT VOOR 10.000 TOESCHOUWERS DE EERSTE DEMONSTRATIE GEGEVEN.

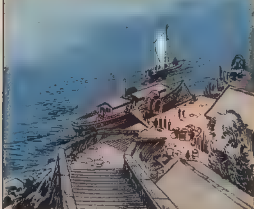

ZESTIEN MAANDEN LANG WERKTE HET EERSTE STOOMSCHIP IEDERE DAG UITSTEKEND.

LUKTE HET DE EDELMAN-UITVINDER NIET OM OCTROOI OP ZIJN UITVINDING TE KRIJGEN.

MAAR DE GELEERDEN DAAR ZIJN VRESELIJK JALOERS...

ZO STIERF DEZE GENIALE UITVINDER ARM EN VERGETEN. MAAR LATER ZEI ZELFS FULTON VAN HEM: "DE GROOTSTE EER IN DE ONTWIKKELING VAN STOOMSCHEEPVAART KOMT TOE AAN DE UITVINDER VAN DE 'PYROSCAPHE'!"

4-8

Hoog op de bergkruin kwam er een enorme sneeuwmassa los.

Er was geen hindernis om die sneeuwmassa te remmen, en de lawine stortte met ongehoord geweld in de vallei neer en bedolf een deel van de soldaten van Garofula en Kilderik.

BROEHHH!

Kom naar beneden, kom! Wij moeten de mensen en de paarden redden die nog te redden zijn! Vlug! Vlug!

Oef! 't Is gedaan, maar wij moeten hier weg. Gelukkig dat wij ons plat tegen die rotsen konden drukken, anders...

Ja, en Garofula heeft dat ook kunnen doen. Kijk, hij loopt weer naar beneden om zijn soldaten te helpen. Wij moeten thans maken dat wij hier wegkomen!

Enkele dagen later, en na een moeilijke tocht, kwamen Alex en zijn vrienden in een zonnige vallei met een warmer klimaat...

Kijk!

Ginds ligt het versterkt dorp. Is het niet dáár dat wij de legioenen van Horatius moesten ontmoeten?

Ja, inderdaad! Dat is Darantasia... Ginds links herken ik het bergmassief en de bergpas van Salassi. Maar er is iets dat me ongerust maakt...

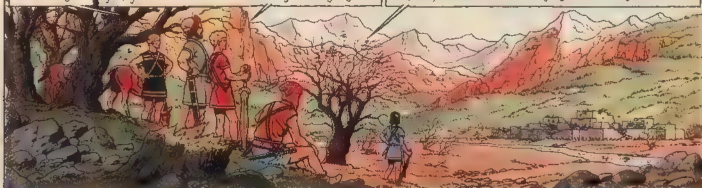
Wat dan wel?

55

LEGIOENEN

DOOR JACQUES MARTIN

Enak ontsnapte aan de dood. Onze vrienden horen eensklaps boven hun hoofden een dreigend lawaai.

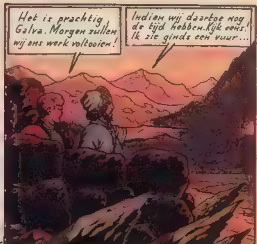

56

WORDT VOORTGEZET

ROCK DERBY in DE ONZIC

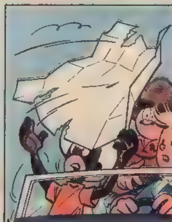
Onze drie vrienden Rock Derby, Pedro en Baba zullen on

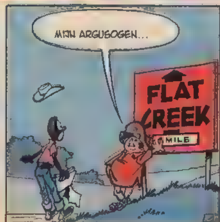

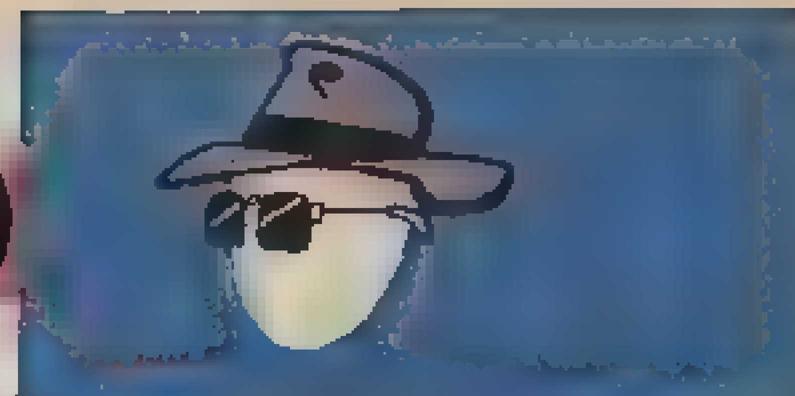

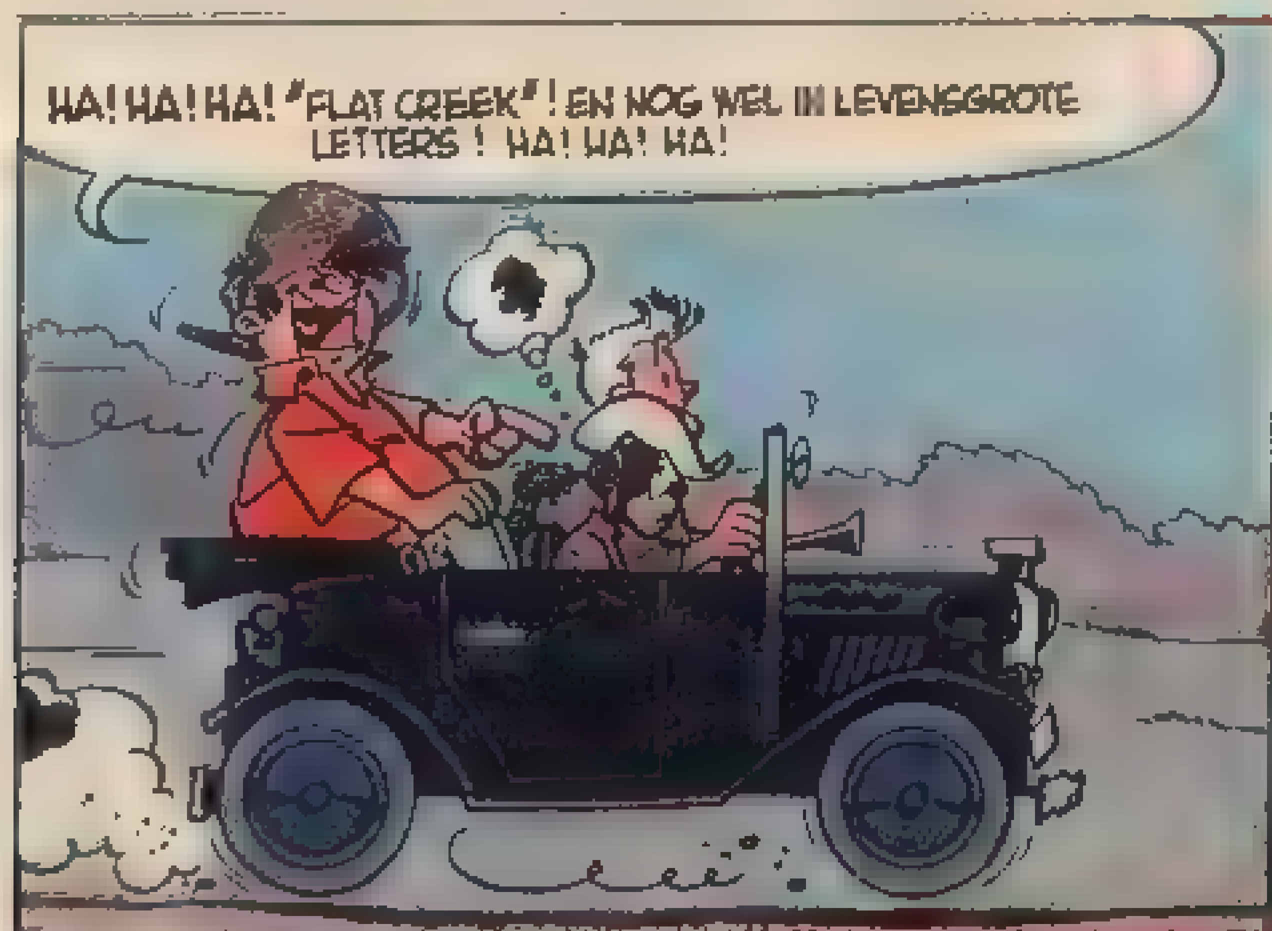

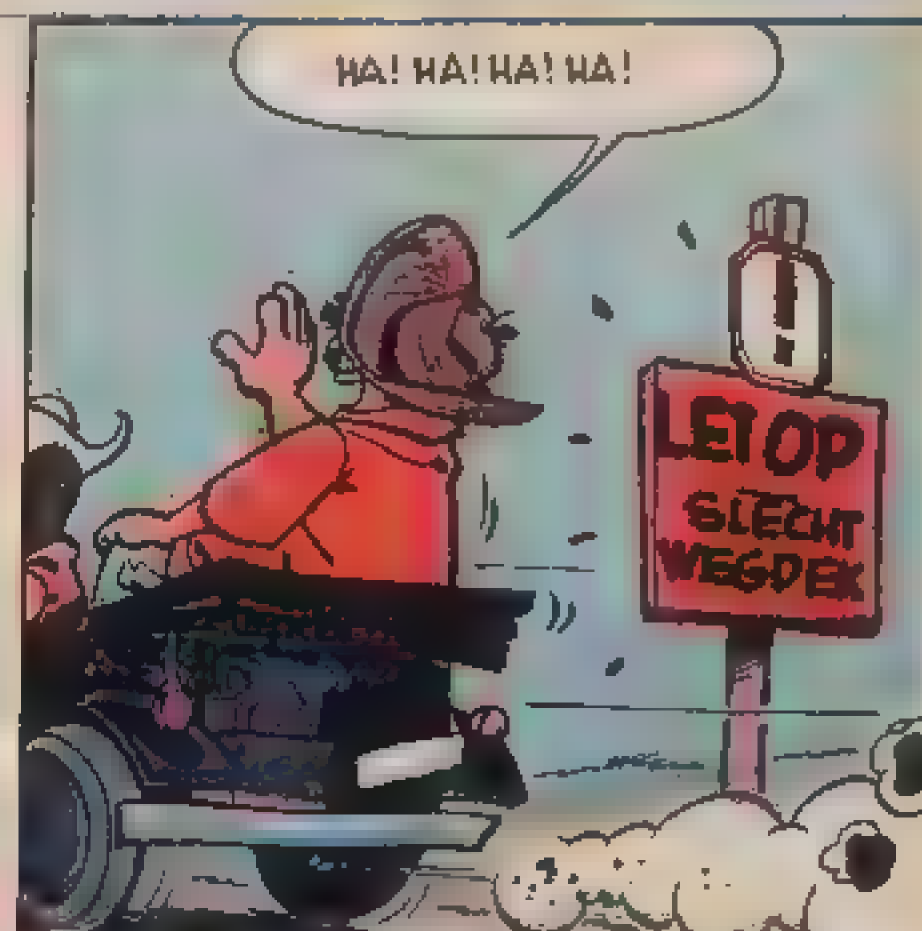
HTBARE VIJAND

vergasten op dolgrappige en denderende avonturen . . .

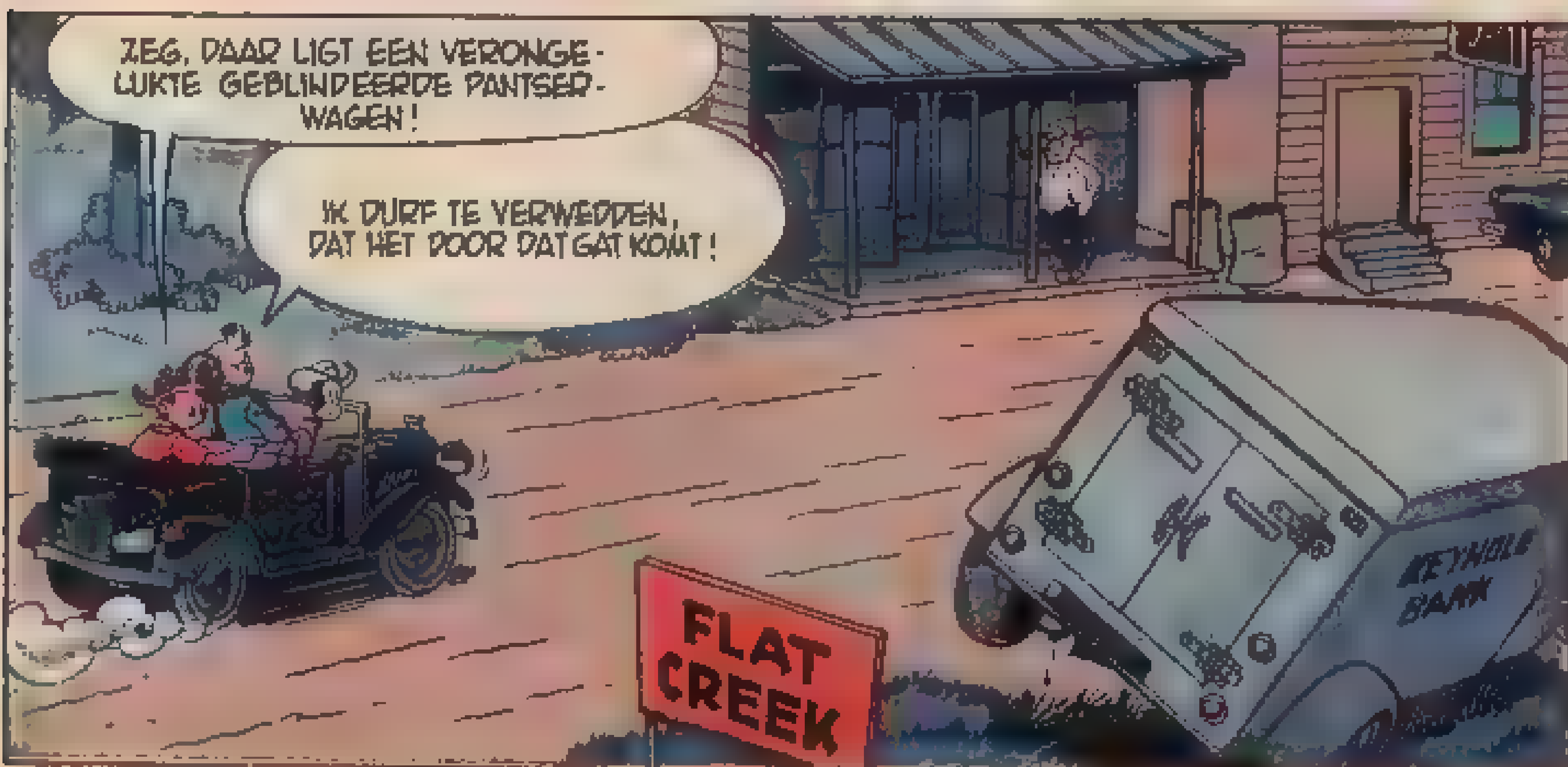

WORDT VOORTGEZET

MEN NOEMT HEM "THE GENIUS"

RAY C

IN Europa kwam het succes van Ray Charles zeer snel. Hij trok zijn publiek aan als een magneet en zelfs vele jazzliefhebbers vermoedden in de verste verte niet, dat Ray Charles reeds vele jaren had gezongen in night-clubs van New York en andere Amerikaanse steden, waar men zeer vaak goede jazz kan horen. Maar daar had de beroemde negerzanger weinig of geen succes. Een jazzliefhebber, die Ray Charles in New York hoorde, vertelde ons dat hij de ontroerendste liederen zong voor een onverschillig publiek.

In Europa bleef niemand onverschillig en weldra werd hij in één adem genoemd met de grote jazz-men zoals Ellington, Armstrong, Davis, enz... Men liet zich als het ware hypnotiseren door zijn stem en ook door zijn subtiel pianospel en men noemde hem « THE GENIUS ».

Ray Charles is ongetwijfeld een groot jazzmuzikant en een goed jazz-zanger. Hij is de grootste revelatie van de laatste jaren, maar wij geloven niet dat alles wat hij zingt even goed is. Hij is, naar onze mening, niet de grootste jazz-zanger van alle tijden. Dat is overdreven ! Hij is een van de grootste jazz-zangers, en dan nog van de jazz in zijn populaire vorm. Er zijn mensen die beweren, dat men in de Verenigde Staten nog honderd Ray Charlessen kan vinden die even goed zingen, maar anoniem blijven omdat de platenfirma's ze nog niet hebben ontdekt. Nu is ook dat weer sterk overdreven, want Ray Charles is een groot kunstenaar. Hij is beslist niet om het even wie en men kan er geen honderd van zijn soort vinden. Het is echter wél waar dat men rond de persoon van de blinde jazzzanger nogal wat reclame heeft gemaakt die smakeloos is en het is ook waar, dat hij als zanger af en toe songs heeft gebracht die de ware jazzliefhebber niet meer kan appreciëren. Als pianist bleef hij echter steeds goed.

Niemand zal het loochenen dat Ray Charles heel veel mensen heeft warm gemaakt voor de jazz, net als Sidney Bechet het deed tijdens de laatste jaren van zijn leven.

J. M.

HARLES

DE PLATEN VAN DE MAAND : TWEE SUCCESSEN !

1. DUKE ELLINGTON EN JOHN COLTRANE

DE interessante collectie IMPULSE heeft onder die titel een 33 t. plaat op de markt gebracht. Het is een productie van Bob Thiele waaraan de jazz-liefhebber reeds meer uitstekende platen heeft te danken.

TITELS : IN A SENTIMENTAL MOOD — TAKE THE COLTRANE — BIG NICK — STEVIE — MY LITTLE BROWN BOOK — ANGELICA — THE FEELING OF JAZZ.

De opname gebeurde op 26 september 1962, te New York.

ONZE MENING : Het gaat hier niet om het groot orkest van Duke Ellington, wel om Duke met Aaron Bell en Sam Woodyard voor vier stukken, en voor drie andere stukken met Jimmy Garrison en Elvis Jones. IN A SENTIMENTAL MOOD is een van de best geslaagde stukjes.

Noteren wij hier dat John Coltrane de sopraansaxofoon bespeelt. Dat kan je misschien een beetje verwonderen vermits Coltrane over het algemeen als een der beste tenorsaxofonisten wordt aanzien. Technisch is de opname buitengewoon knap verwezenlijkt door Rudy Van Gelder.

Indien je de plaat wenst te kopen : IMPULSE A/30.

2. BLACK NATIVITY

EEN opname gemaakt door de groep van BLACK NATIVITY samen met de STARS OF FAITH en de BRADFORD SINGERS. De opname werd verwezenlijkt te New York in 1962.

TITELS : MOST DONE TRAVELING — BABY BORN TO-DAY — CHRIST IS BORN — IF ANYBODY ASKS YOU — GO WHERE I SEND THEE.

ONZE MENING : Wie BLACK NATIVITY heeft gezien zal ook zeer gaarne de plaat hebben. Misschien kan men zelfs door alléén de zang te horen een objectiever oordeel vormen over de waarde van de artiesten. De zang is zeer goed. De begeleiding : het ritmisch handgeklap, orgel en piano, uitstekend. Indien je de plaat wenst te kopen : COLUMBIA ESDF 1460.

VOOR DE LIEFHEBBERS-DIRIGENTEN VAN JAZZ-BANDS

WIJ delen alle jazz-band dirigenten (wel te verstaan van de bands voor liefhebbers) mee dat er een groot tornooi voor jazz-dirigenten zal worden gehouden op het 5e Jazz Festival van Comblain-la-Tour op zaterdag 3 augustus a.s. De BOBBY JASPAR TROFEE is de beloning voor de beste jazz-band.

Bovendien zijn er nog veel interessante prijzen. De dirigenten die het interesseert moeten hun aanvraag schriftelijk overmaken aan KUIFJE-JAZZ.

De wedstrijd is gereserveerd voor de bands in de stijl MIDDLE-JAZZ en MODERN-JAZZ.

The John Coltrane Quartet

JOHN COLTRANE is een tenorsaxofonist. Hij is thans 35 jaar oud en men kan hem gerust « een voortrekker » noemen. Hij is de musicus die een zeer gedegen muzikale opleiding heeft gekregen en die nu naar nieuwe expressiemogelijkheden zoekt. Hij is de eerste jazz-musicus die op saxofoon tegelijkertijd twee tonen kan produceren. Op de ene zijde van een Epim plaatje 45 t. : Softly as in a morning sunrise, *op de keerzijde :* Blues Minor. *Dit laatste stukje is, naar onze mening, zeer mooi en hierin komt het prachtige spel (ditmaal echter op sopraan-saxofoon) van Coltrane zeer goed tot zijn recht.*

JAZZ COCKTAIL

Het Jazz-Festival van Comblain-la-Tour gaat door het eerste weekeinde van de maand augustus (3 en 4 augustus). Wij zullen over dit Jazz-Festival beslist nog een en ander vertellen.

☆

Het laatste optreden van Duke Ellington in verschillende Europese steden werd een triomf en terecht ! Hij maakte verschillende opnamen in Parijs, o.m. NIGHT CREATURE en HARLEM. De opnamen van Duke Ellington zullen voortaan worden uitgegeven door Reprise.

☆

Dit jaar gaan er Belgische jazzmuzikanten naar het beroemde Jazz-Festival van New Port in de Verenigde Staten, dat in juli wordt gehouden, o.m. René Thomas en Jacques Pelzer zullen er België vertegenwoordigen.

DE VAKTAAL HOORT ER BIJ

(vervolg)

B

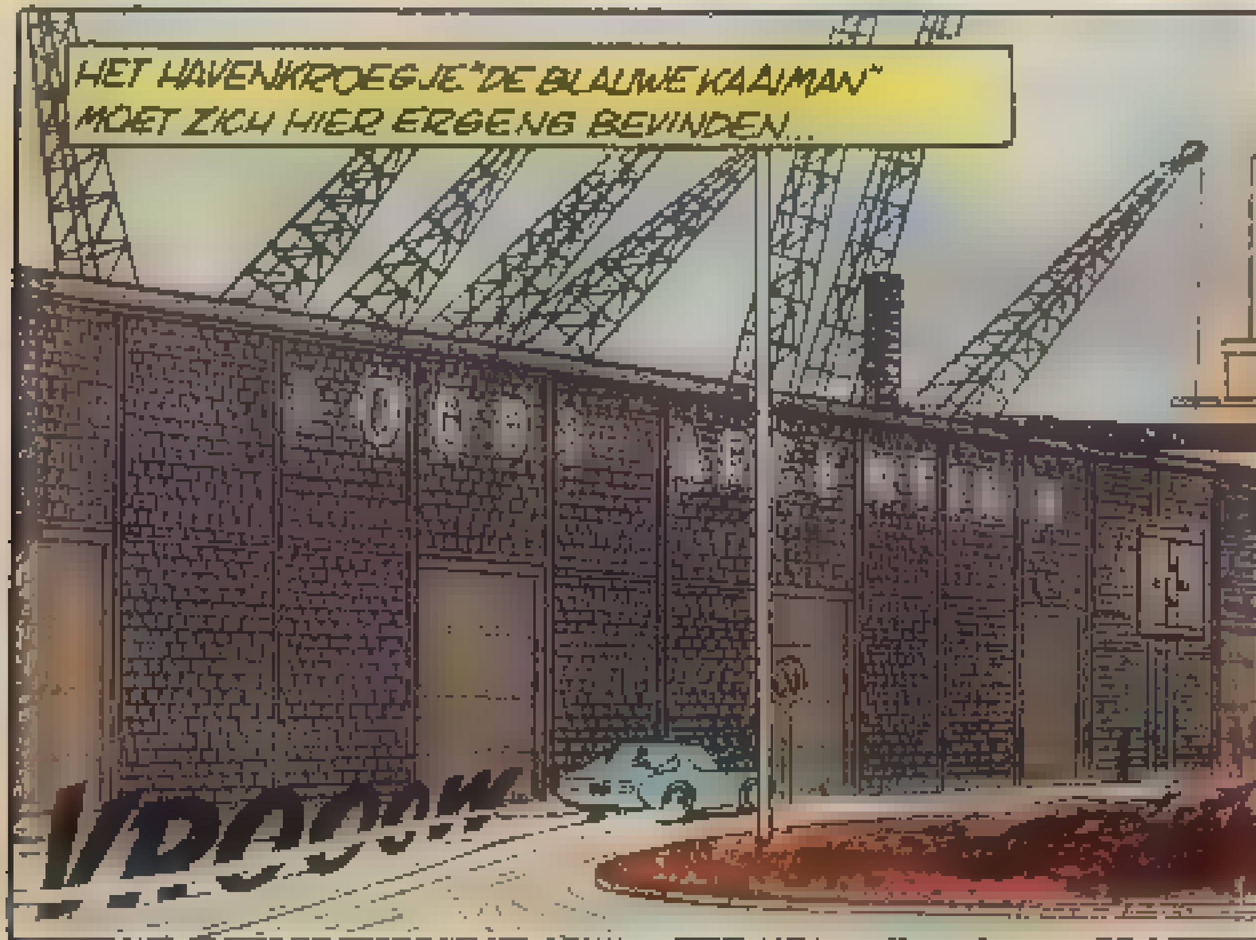
BOOGIE-WOOGIE : Primitieve pianostijl, aangewend voor blues-vertolkingen in snel tempo. In plaats van begeleidingsakkoorden der linkerhand ineens aan te slaan, ontleedt de pianist deze — noot voor noot — volgens het ritme : half verlengde achtste (3/16) plus 1/16 noot.

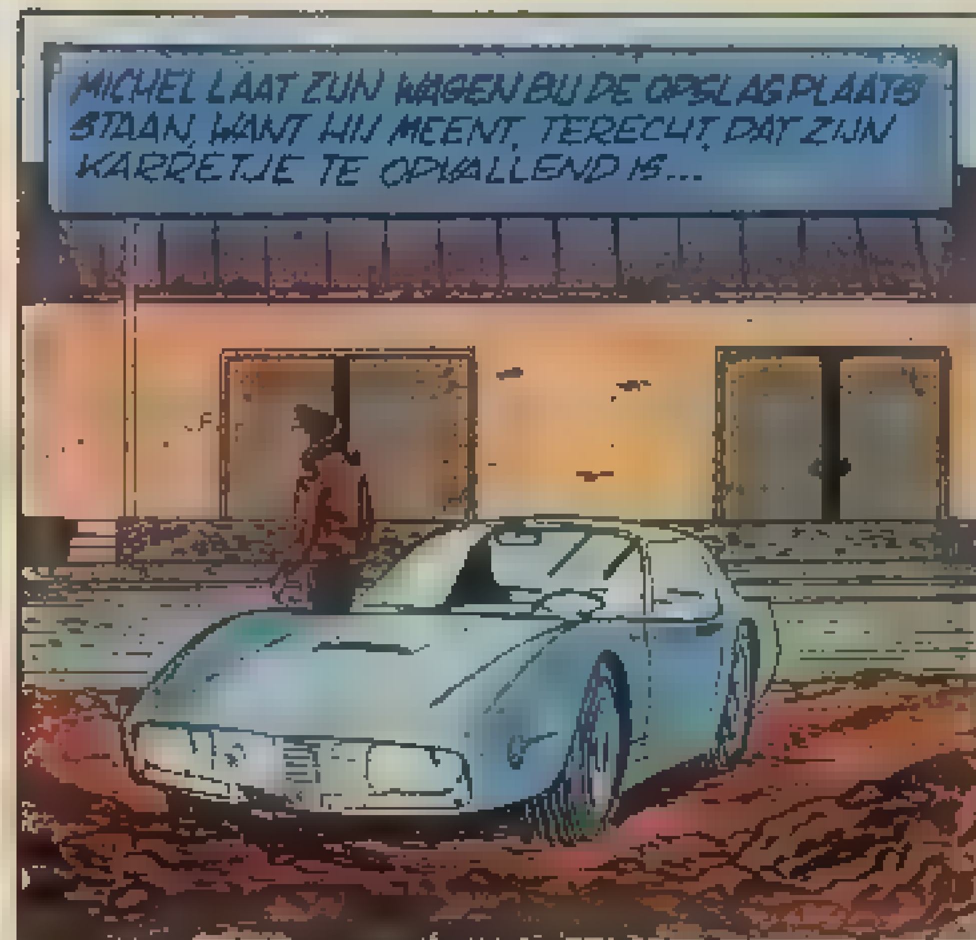
BLUES : Eigenlijk « The Blues » ; een onvertaalbare aanduiding voor een gevoel van droefheid en melancholie. De oudste vorm van de jazzmuziek. In oorsprong een lied van wanhoop en verlatenheid, gebaseerd op een onveranderlijk harmonisch schema van 12 maten en waarin majeur en mineur gecombineerd voorkomen. De hele jazzmuziek is trouwens gegroeid uit dit samengaan van de beide toongeslachten.

BREAK : Onderbreking van de ritmische begeleiding, die de melodiesectie of een solist in staat stelt een spanningwekkende korte frase van enkele maten te improviseren.

de terugkeer van

Michel is zijn enquête in Amsterdam

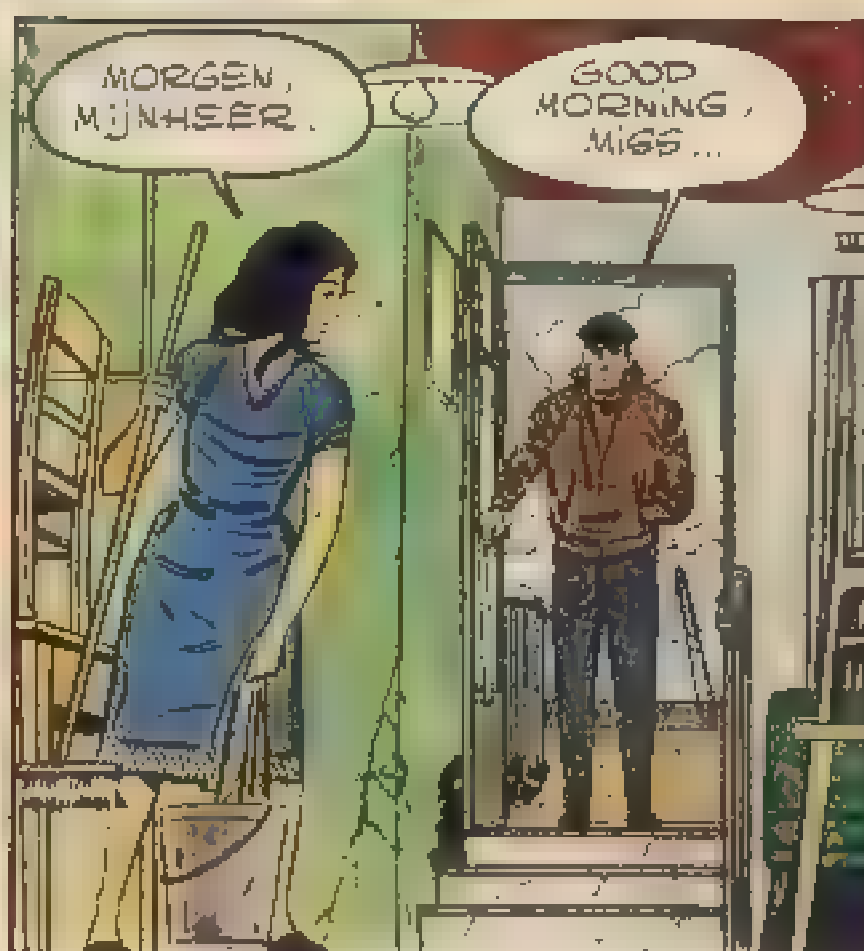

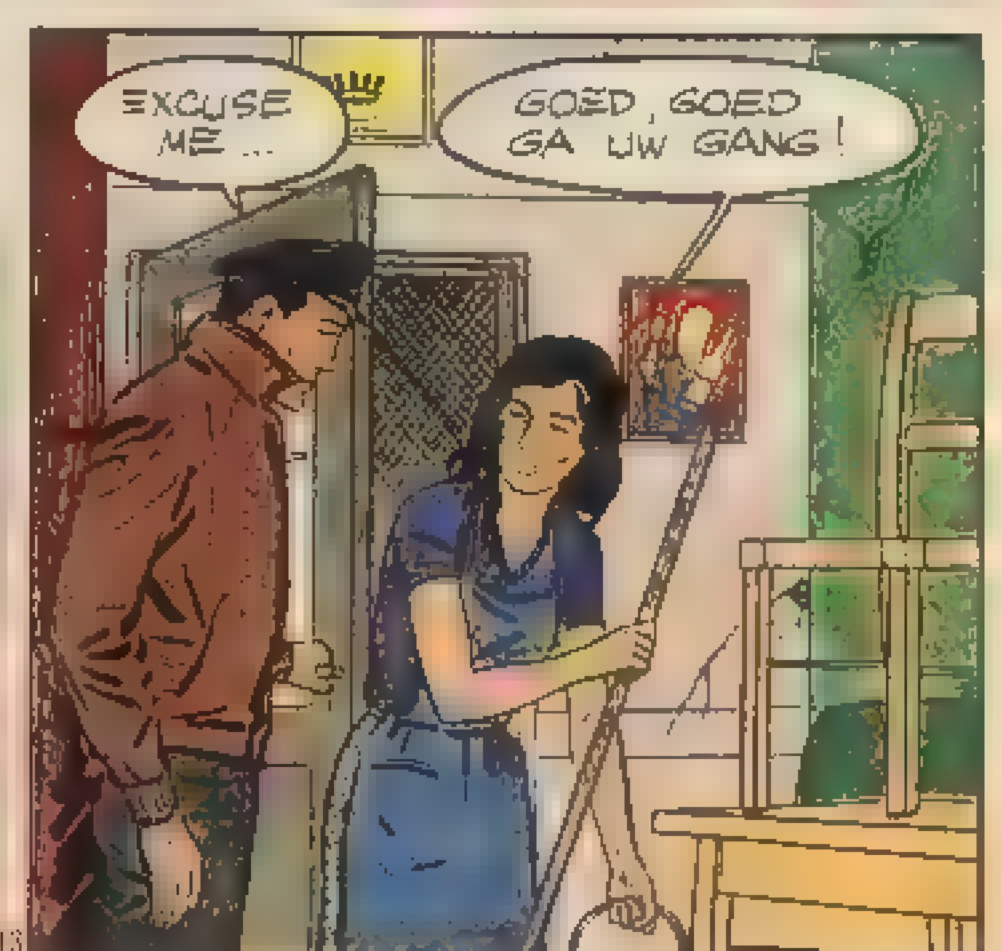

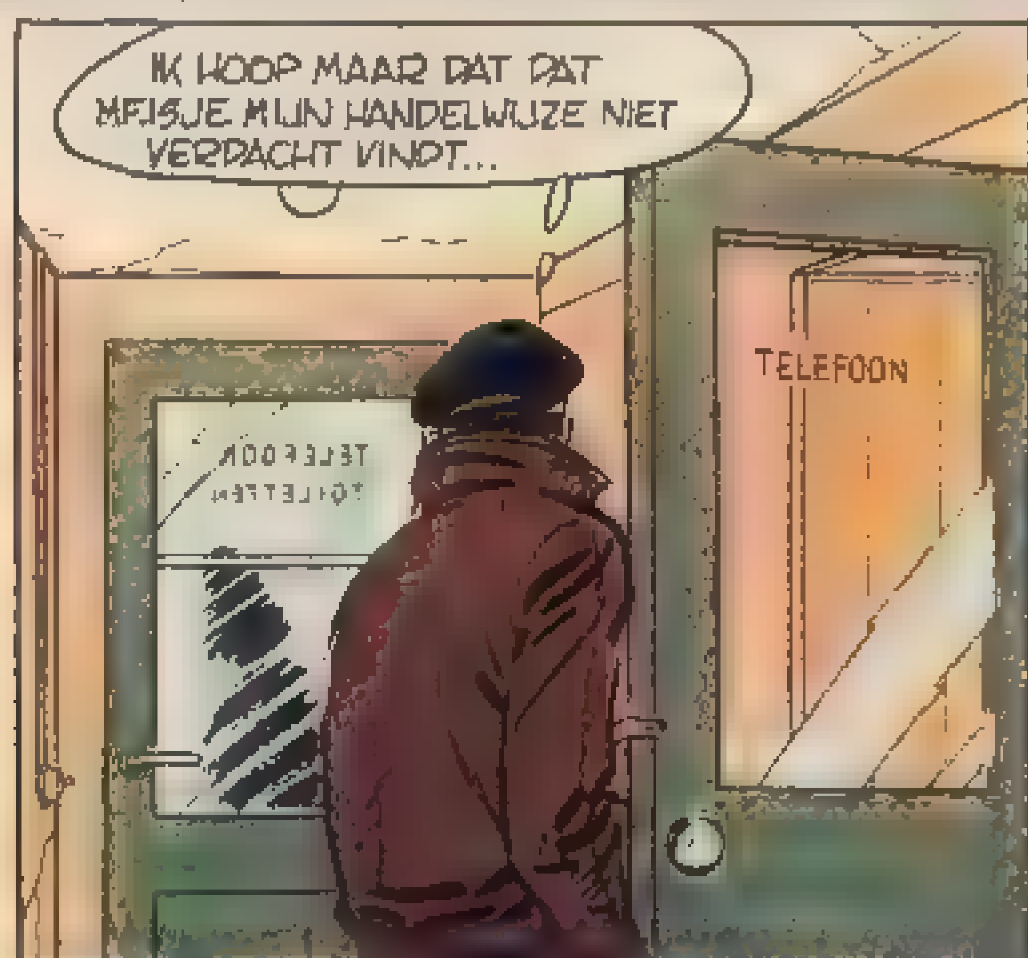

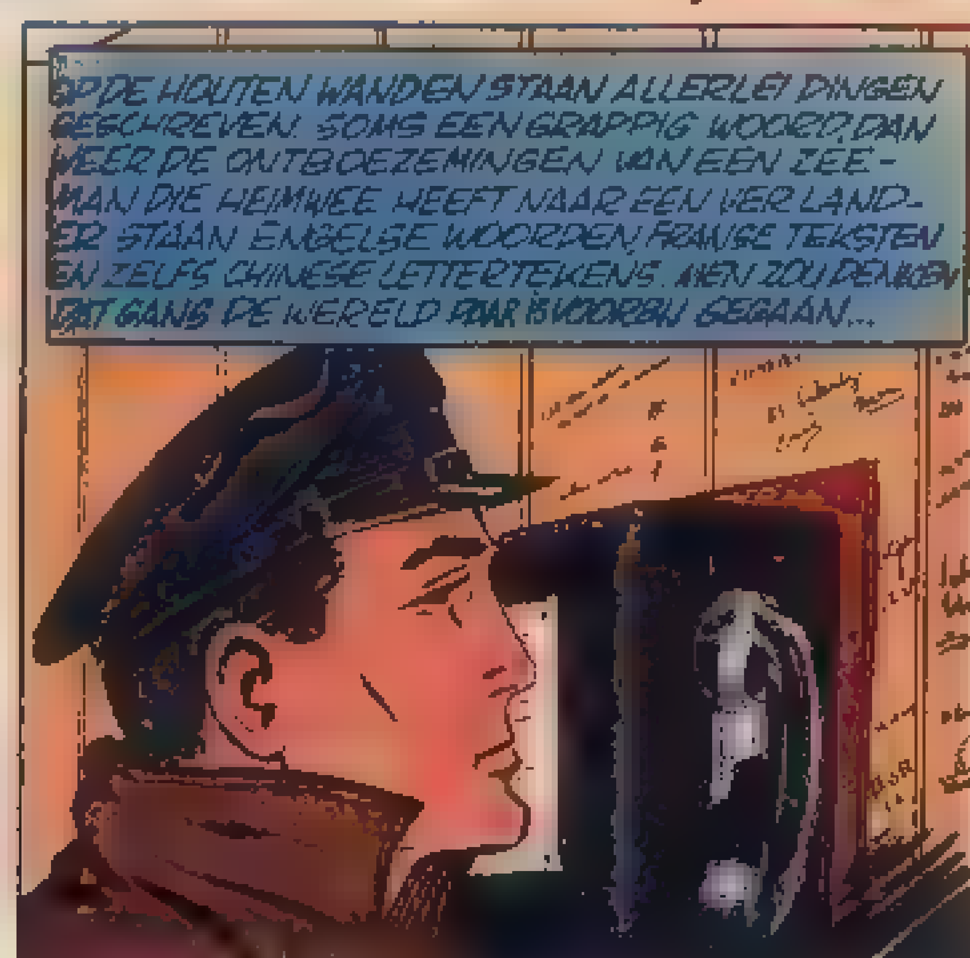
STEVE WARSON

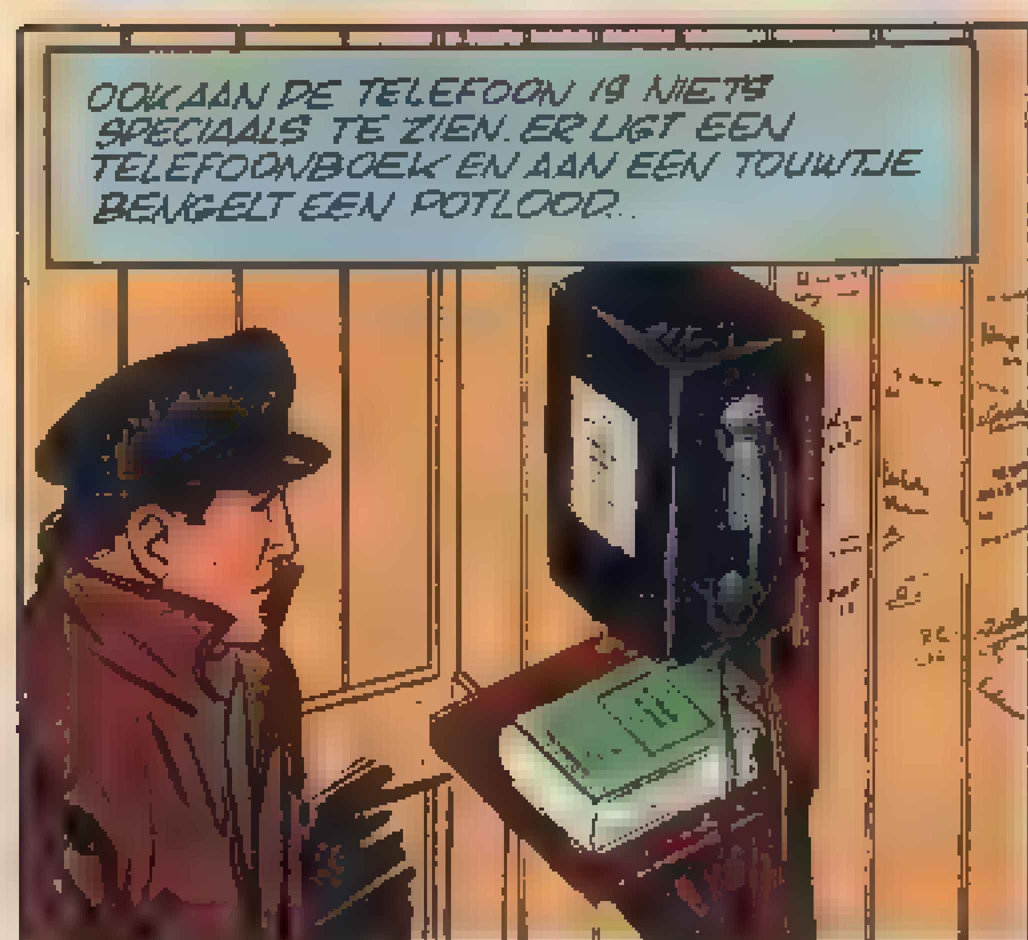

begonnen. Hij weet van waar Steve hem opbelde om hulp te vragen.

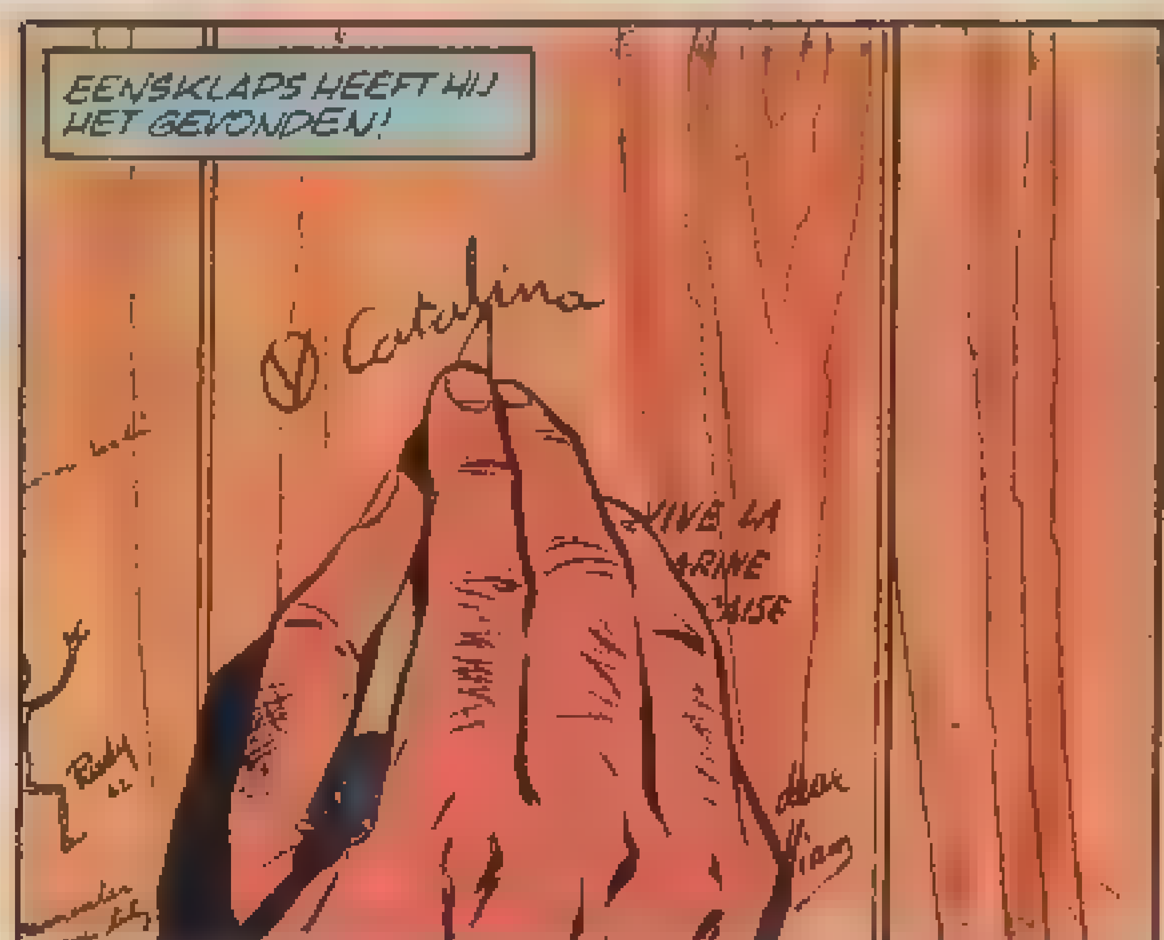

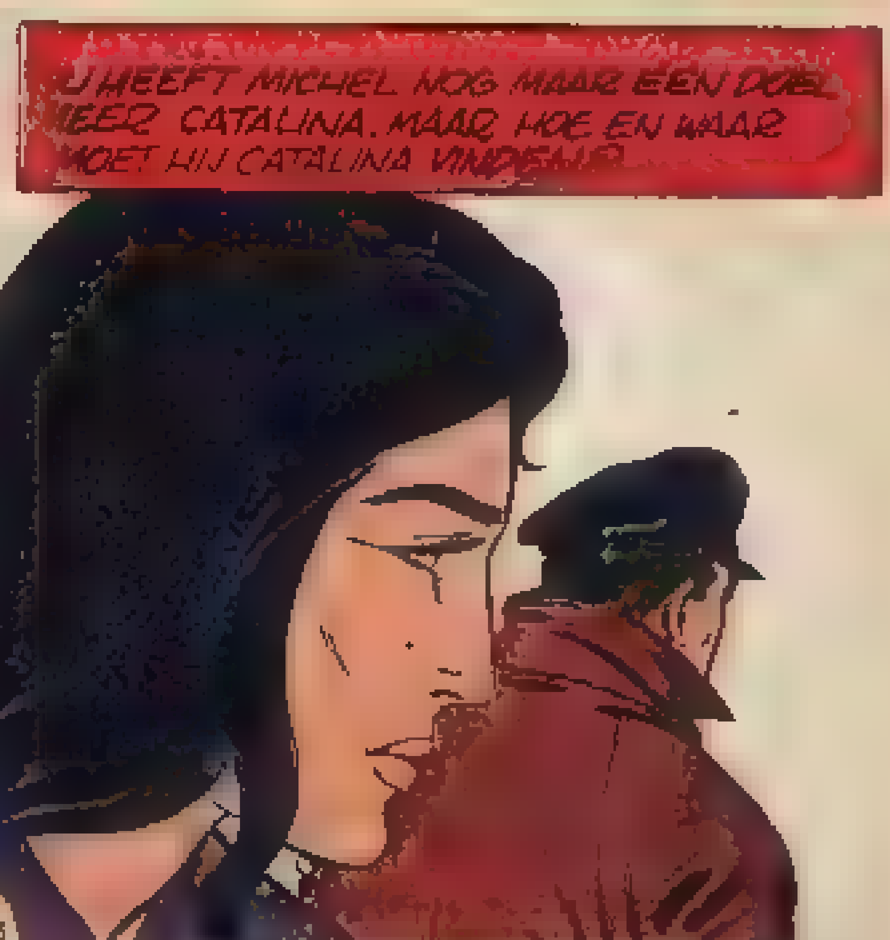

WORDT VOORTGEZET

HET GOUD VAN SAN-FERNANDO

Vervolg van pagina 11.

OP EEN MORGEN WAS ER GOUD !

Werner wist niet precies waarom, maar hij was er zeker van dat hij goud zou vinden. Toen hij uit de tent kwam leek het hem alsof de lucht niet meer dezelfde was. De zon lei een schittering op de dauw die nog langs de bergen hing en het water in de afvoerbuizen klaterde niet zoals gewoonlijk.

Werner greep de zeef, plonsde ze in het ijskoude water. Hij haalde de zeef weer op, het water liep er door en liet op de bodem een laag klei en stenen achter. Werner schudde ze en hij zag tussen de keien kleine goudstukjes glanzen in de morgenzon.

Achter Werner rolde er een steen weg. Kobus naderde en hij vroeg :

— Heb je iets gevonden ?

Werner antwoordde niet. Dat goud was van hem, hij had het gewonnen ten koste van veel werk en ontberingen. Het behoorde hem toe en hij wou niet dat iemand anders het zou aanraken. Hij keerde zich om. Kobus, die voor hem stond, bekeek hem. En Kobus was net zoals alle dagen : een gescheurd hemd, versleten laarzen, een gerimpeld gelaat en een goedige trouwe blik. Maar voor Werner was Kobus eensklaps de vijand geworden. In de zeef was niet eens goud genoeg om een hand te vullen, maar dat goud stond thans tussen hen als een muur. Werner wist dat Kobus straks zijn deel van dat goud zou opeisen en hij haatte hem daarvoor.

— Wat is er ? vroeg Kobus. Voel je je niet lekker ?

— Ik voel me uitstekend.

Hij wees naar de zeef en zei :

— Kijk !

Kobus zag het goud. Hij lachte en zijn ogen schitterden van vreugde. Het was een zuivere, oprechte vreugde zonder haat of hebzucht.

— De eerste snippers goud ! zei hij. Ik voel me er raar van worden... Van nu af zal het beter gaan ! Hier is er wel degelijk goud ! Niemand wou deze concessie, maar jij hebt ze gekocht en ze gehouden. Nu zijn wij rijk !

— Je bedoelt dat IK rijk ben ? antwoordde Werner.

Kobus bekeek zijn vriend met grote verbazing. Dan zei hij stil :

— Goed, ik begrijp het.

Hij draaide zich om en keerde naar zijn tent terug.

— Wacht !

Maar Kobus had geen uitleg nodig. Voor hem was de zaak zeer duidelijk. Werner had de expeditie op touw gezet, hij had de plaats gekozen en het werk geleid. Hij had de concessie betaald en het materiaal. Er bestond geen geschreven overeenkomst waarbij Werner en Kobus het goud van San Fernando zouden delen. Voor Kobus was dat altijd vanzelfsprekend geweest en hij had zo hard en taai gewerkt om dat goud te vinden. Maar hij had zich vergist.

Kobus nam zijn rugzak en stak er zijn schamel bezit in. Beneden bij het water was Werner alleen achtergebleven, helemaal alleen... Opeens was hij ontmoedigd en triestig. Hij gooide de zeef met de goudklompjes op de grond. Hij voelde zich als een man die na lang gemarcheerd te hebben haast stervend van dorst grijpt naar glanzend fruit dat aan de takken van een boom hangt. En wanneer hij het fruit geplukt heeft en er de tanden inzet voelt, dat het gemaakt is uit plaaster en asse. Werner begreep dat de rijkdom die niet gedeeld wordt ook geen zin meer heeft.

— Kobus ! Kobus !

Hij liep struikelend de helling af. Toen hij de tent binnenkwam hijgde hij zodanig dat hij nauwelijks spreken kon.

— Wees niet boos. Ik weet niet wat er me overkomen is. Blijf bij me. Laat me niet alleen achter...

Zij traden beiden uit de tent naar buiten. De zon stond hoog aan de hemel. Werner zette water op het vuur en maalde koffie. Dan gingen ze beiden op de grond zitten en dronken een kop koffie als twee kameraden die samen nog een lange, lange weg zouden opgaan.

EINDE

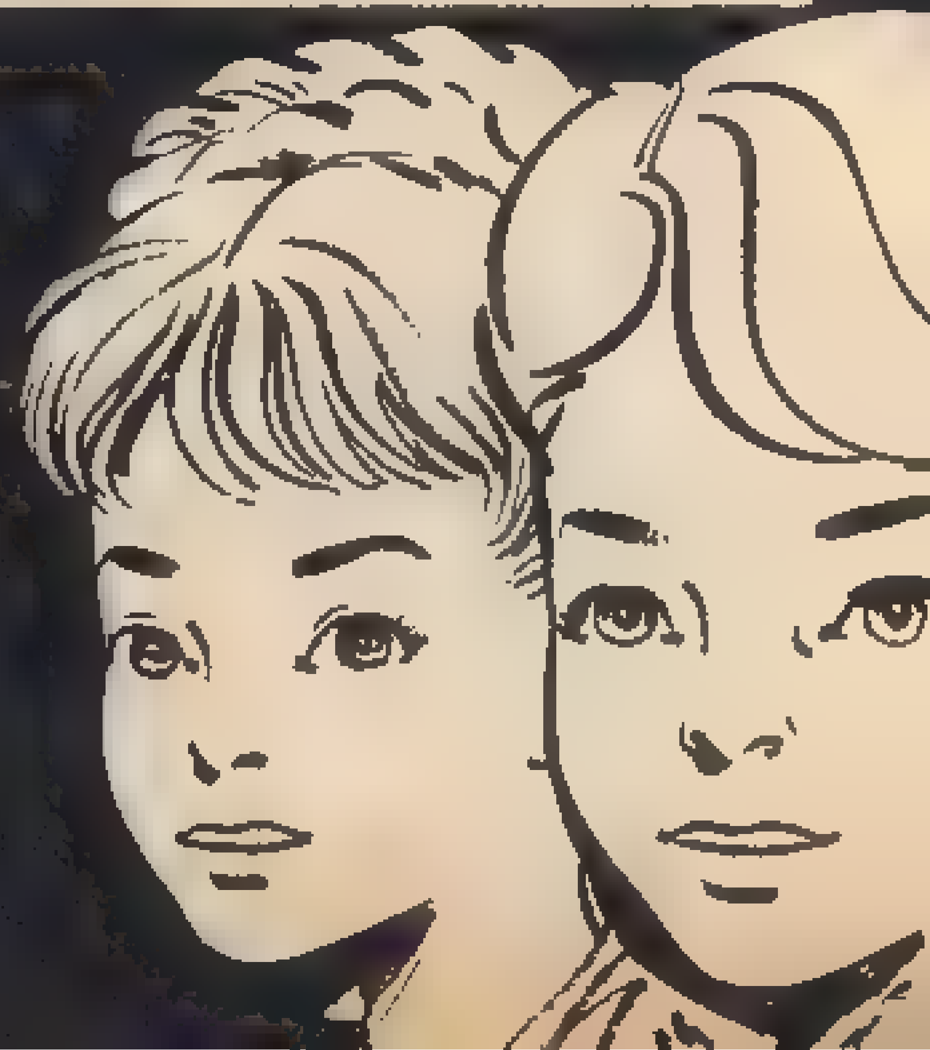

VOLGENDE WEEK :

NIEUWE EN BOEIENDE AVONTUREN VAN POM en TEDDY

De Boeddha van Muang Thai

DOOR Fr. CRAENHALS

De tragische reis van de EXODUS 47

TEKST: ANDRÉ FERNEZ
TEKENINGEN: ANDRÉ BECKERS

OP EEN AVOND IN SETE IN 1947, VLAK BIJ HET PANAMESE VRACHTSCHIP "PRESIDENT WARFIELD"...

President Warfield

EMIGRANTEN VOOR COLUMBIA?... LAAT ME NIET LACHEN! HET ZIJN ER WEL EEN PAAR DUIZEND. JE KUNT MIJ NIET WIJSMAKEN, DAT DIE SCHUIT ZO'N LANGE REIS KAN MAKEN, ALS DIE ZO ZWAAR BELADEN IS... NEE, IK HEB ZO HET IDEE, DAT ZE, ZO GAUW ZE [redacted] VOLLE ZEE IS, DE STEVEN NAAR HET NABIJE OOSTEN ZAL WENDEN!

NAAR PALESTINA? DUS ZIJN ER JODEN AAN BOORD?

JA! MAAR JE WEET TOCH WEL, DAT DE ENGELSEN DE EMIGRATIE VAN JODEN VERBODEN HEBBEN! IK GEEF ZE SLECHTS ÉÉN KANS OP DE HONDERD OM IN PALESTINA TE KOMEN, WANT DE BRITSE CONTROLE IS VRESELIJK SCHERP!

ZORG DAT ALLES KLAAR IS! VANNACHT OM TWEE UUR VERTREKKEN WE... GEEN LOODS EN GEEN SLEPER, WANT IK WIL GEEN POTTENKIJKERS!

BEGREPEN, COMMANDANT!

WE VERTREKKEN VANAVOND! [redacted] MOET ALLEMAAL HEEL RUSTIG BLIJVEN EN ALS ALLES GOED GAAT ZIJN WE OVER EEN WEEK IN PALESTINA!

WILT U EVEN LUISTEREN? DE KAPITEIN GAAT IETS ZEGGEN!

BROEDERS, WE ZIJN NU BUITEN DE FRANSE TERRITORIALE WATEREN. VAN NU AF ZAL DE "PRESIDENT WARFIELD" EEN ISRAËLISCH SCHIP ZIJN EN "EXODUS 47" HETEN. WE ZULLEN OOK ONZE EIGEN VLAG HIJSEN!

EEN VAN DE MATROZEN VERANDERT OP DE BOEG DE NAAM IN "EXODUS 47"...

EXODUS

EN OP DE ACHTERSTEVEN WORDT IN PLAATS VAN DE PANAMESE VLAG, DE BLAUW-WITTE VLAG VAN ISRAËL GEHESEN.

MAAR TEGEN DE AVOND VAN DE 16e JULI...

VLIEGTUIGEN!

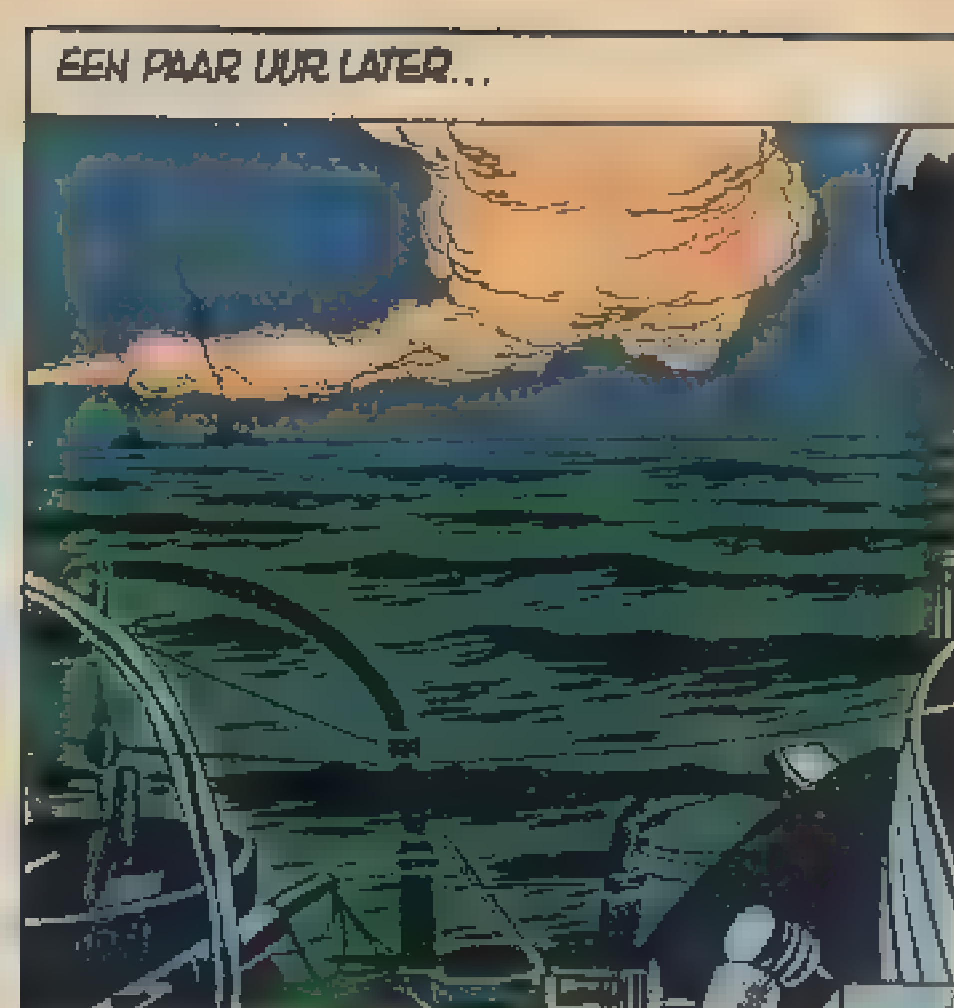
HET ZIJN ENGELSEN!

GEEN TWIJFEL MOGELIJK! DAT ZIJN JOODSE EMIGRANTEN... SEIN HET MAAR DOOR AAN DE TORPEDOBOOTJAGERS!

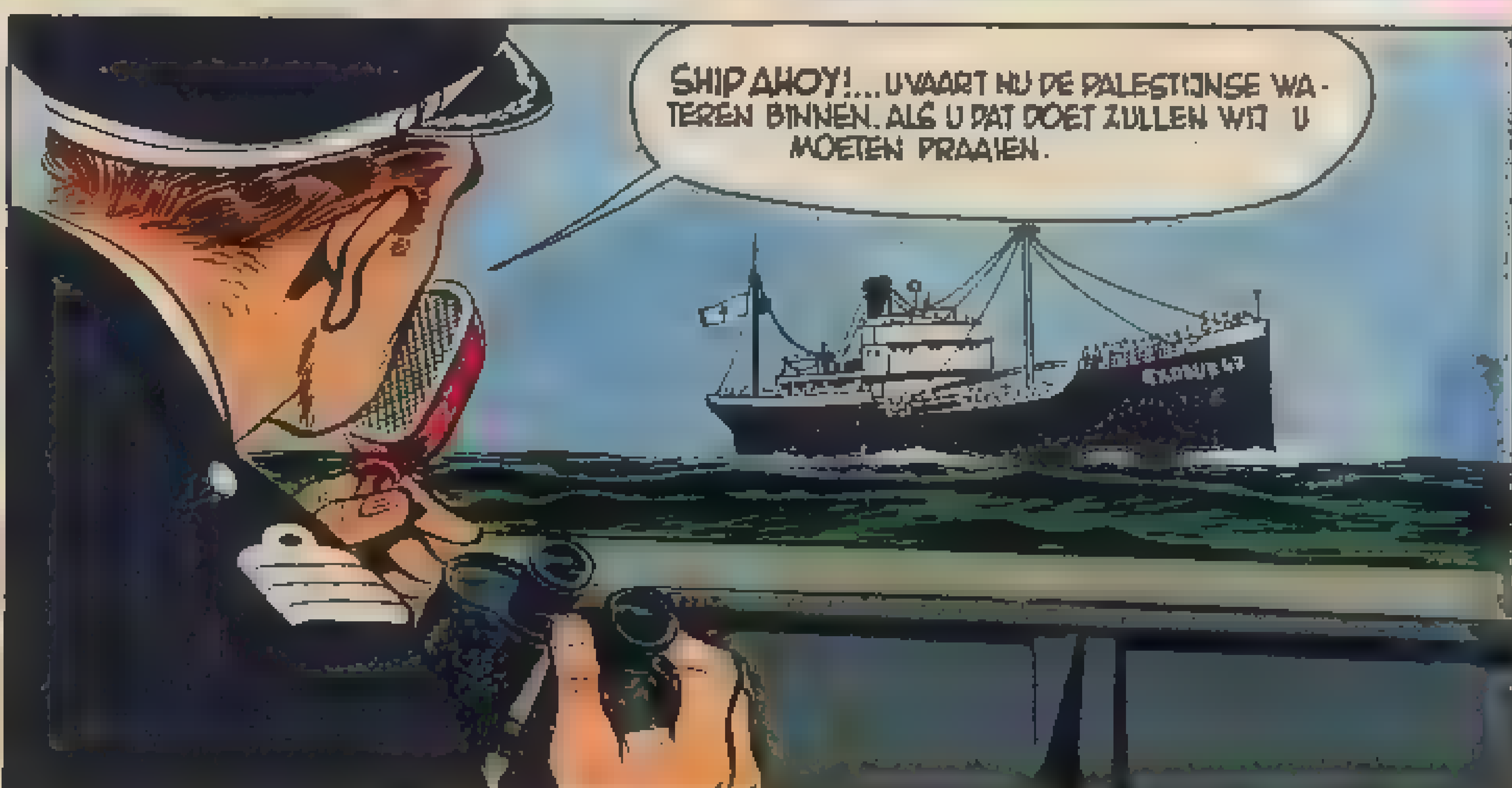
EXODUS 47

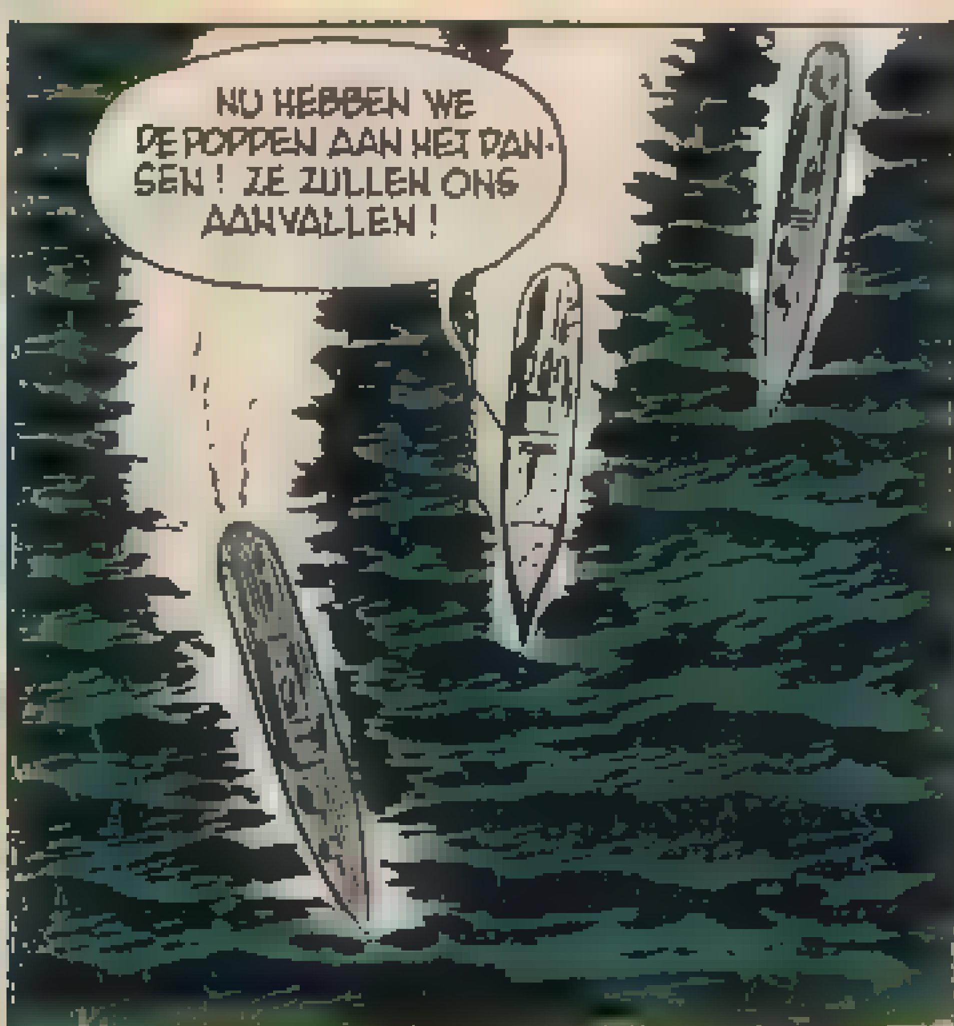

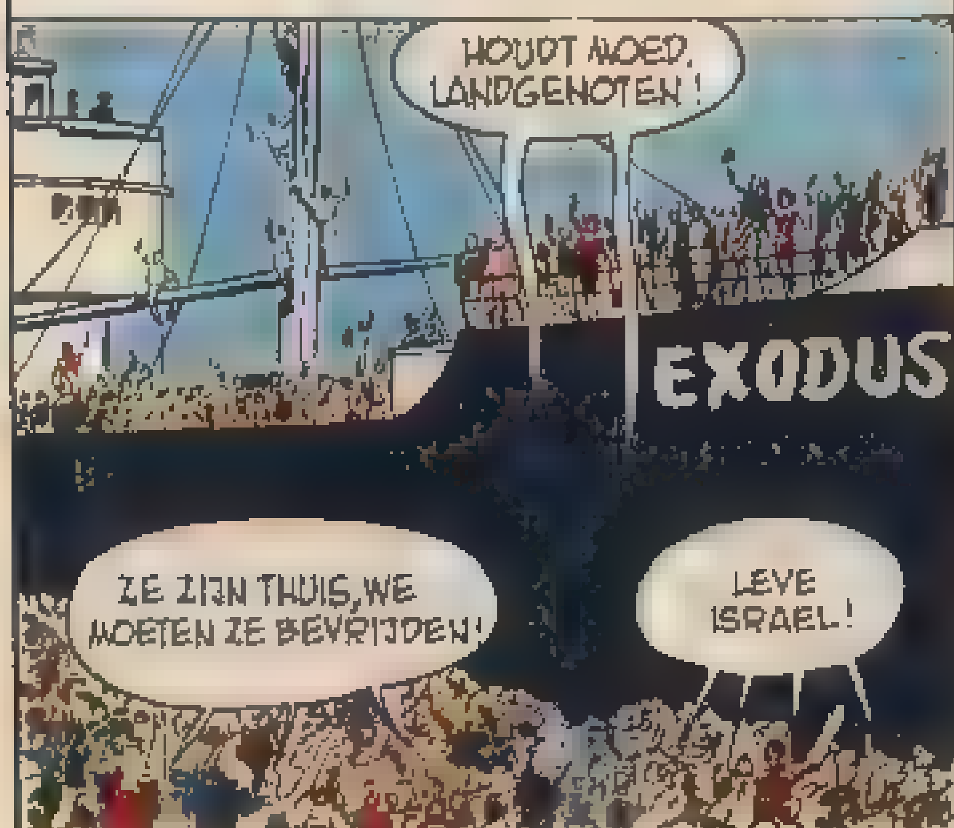
NEEM DEZE VIER PAGINA'S UIT KUIFJE. ZE

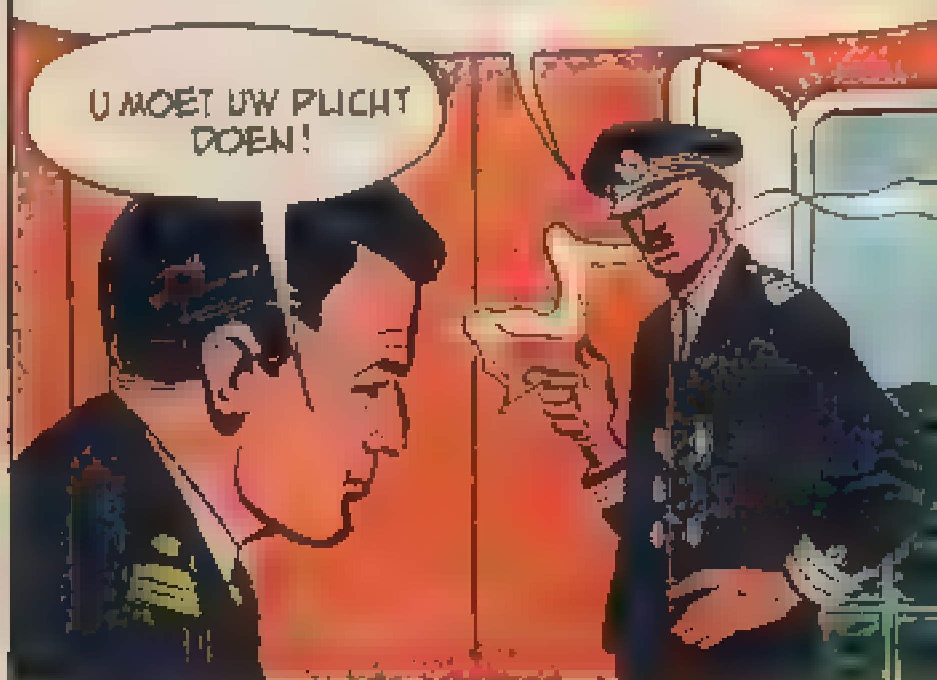
EEN VAN DE TORPEDOJAGERS HEEFT DE EXODUS GEÈNTERD EN MARINIERS BANEN ZICH MET HUN WAPENS ONDER DEKKING VAN TRAANGAS EEN WEG.
WE VERZETTEN ONS NIET MEER ! HET IS WAANZIN !

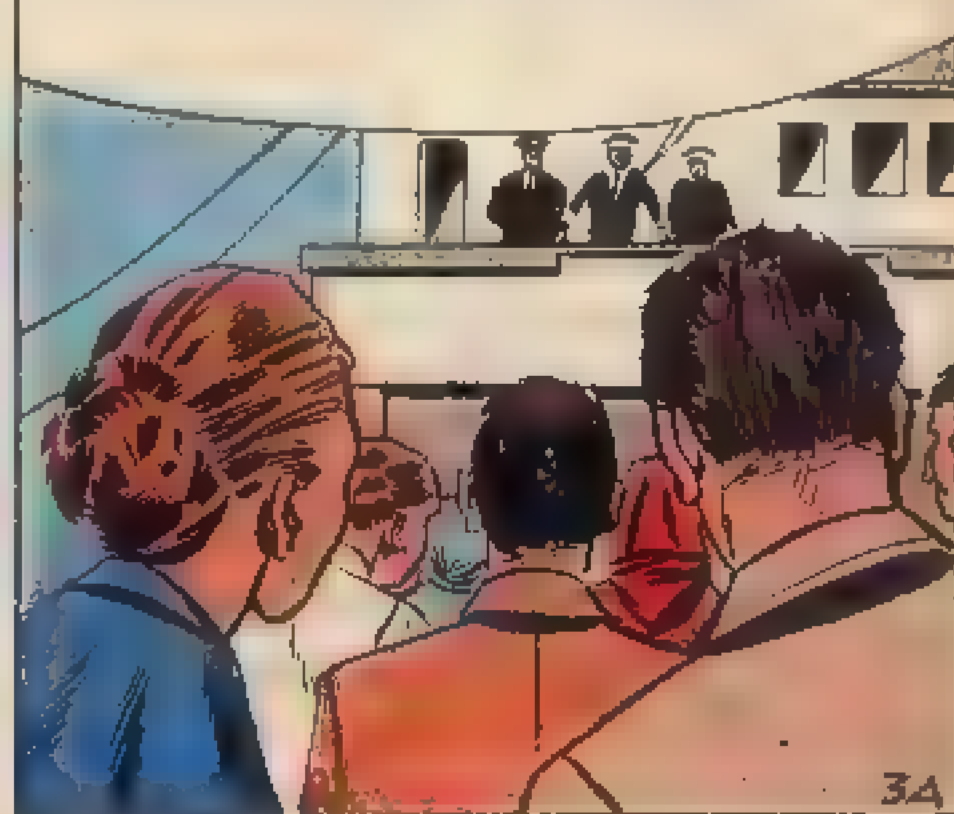
DRIE MAN ZIJN AL OMGEKOMEN, MAAR WAT MOET ER MET AL DEZE MENSEN GEBEUREN ?
VOORLOPIG BLIJVEN ZE AAN BOORD... IN HAIFA ZULLEN WE WEL VERDER ZIEN !

DE ENGELSE TORPEDOBOOTJAGERS SLEPEN DE EXODUS NAAR DE HAVEN VAN HAIFA!
HOUDT MOED, LANDGENOTEN !
EXODUS
ZE ZIJN THUIS, WE MOETEN ZE BEVRIJDEN !
LEVE ISRAEL !

WE HEBBEN UW DODEN IN HAIFA LATEN BEGRAVEN, KAPITEIN ! HET SPIJT ME, MAAR IK BEN VERPLICHT U TE ARRESTEREN, OMDAT U DE ZEEWETTEN NIET HEBT GERESPECTEERD EN DE PALESTIJNSE TERRITORIALE WATEREN GESCHONDEN HEBT !
U MOET UW PLICHT DOEN !

U ZULT OVERGEBRACHT WORDEN OP DRIE BRITSE VAARTUIGEN, DIE [redacted] WEER NAAR FRANKRIJK TERUG ZULLEN BRENGEN !
34

IN PARIJS KOMT DE AMBASSADEUR VAN GROOT-BRITTANNIË TUSSENBEIDE...
DEZE EMIGRANTEN ZIJN UIT FRANKRIJK AFKOMSTIG EN MOETEN DAAROM WEER NAAR FRANKRIJK TERUG !... ZO DENKT ZIJNE MAJESTEIT EROVER, EXCELLENTIE !
ALS ZE HIER BIJ ONS WILLEN BLIJVEN, IS HET NIET MEER DAN MENSELIJK ZE TE ONTVANGEN...

MAAR ZE MOGEN ZELF BESLISSEN ! NOOIT ZULLEN WE ZE MET GEWELD ERGENS TOE DWINGEN !

WAAR WACHTEN WE OP ? ZAL ER NOOIT EEN EIND KOMEN AAN DEZE OVERTOCHT ?
DAT IS DE KUST VAN FRANKRIJK. WE LIGGEN HIER IN DE BAAI VAN PORTE-DE-BOUC VLAKBIJ MARSEILLE. IK GELOOF, DAT ER EEN VERTEGENWOORDIGER VAN DE FRANSE REGERING KOMT.

ALS [redacted] IN FRANKRIJK WILT BLIJVEN, BENT U ER WELKOM !
WIJ ZIJN U HEEL DANKBAAR, MAAR WIJ HEBBEN GEZWOREN NAAR PALESTINA TERUG TE KEREN. DAAR ALLEEN ZULLEN WIJ VAN BOORD GAAN !

WE ZIJN HIER NU AL BIJNA 20 DAGEN [redacted] WE HEBBEN AL TWEE VAN ONZE KAMERADEN VERLOREN !
WE ZULLEN HET NET ZO LANG VOLHOUDEN ALS NODIG IS !
53

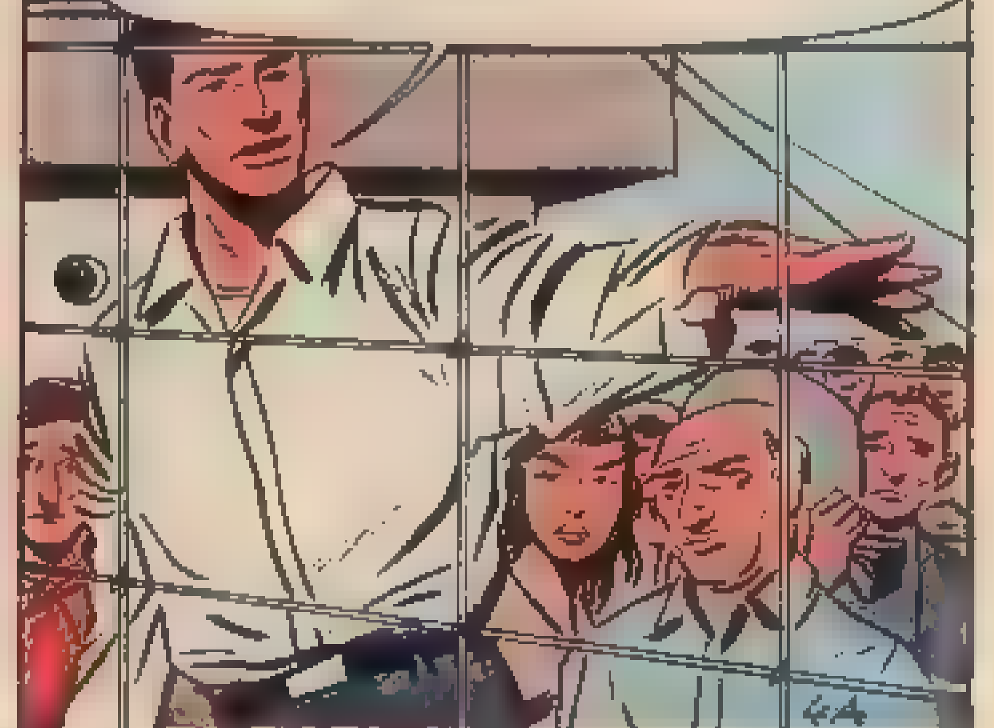

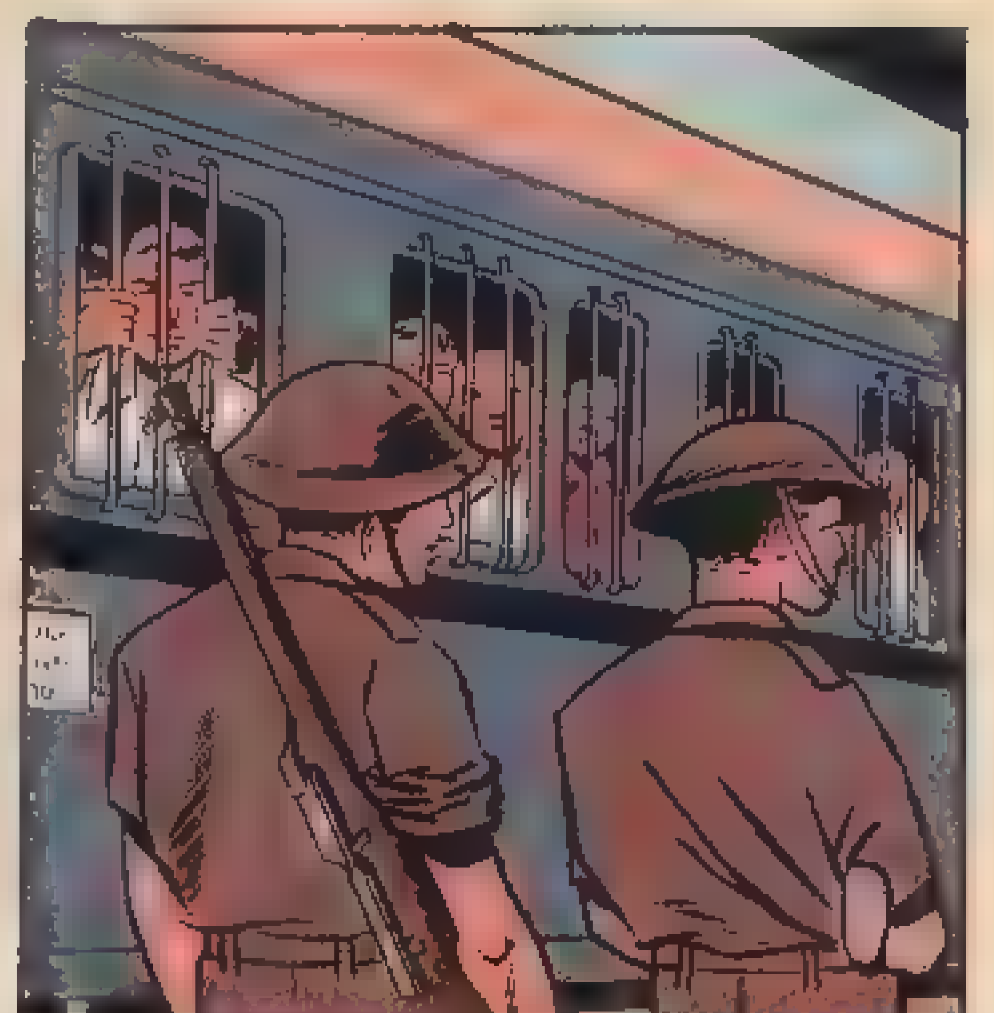

Volgende week : EEN BROKSTUK UIT DE GESCHIEDENIS VAN MEXICO

DOCUMENTATIE

BON

Voor een gedetailleerde documentatie over de modellen die mij interesseren:

BROMFIETSEN - SCOOTERS - MOTORFIETSEN

(Het onnodige doorhalen)

NAAM ....

VOLLEDIGE ....

ADRES ....

Te sturen naar Etn. HOLLEBECQ, Diksmuidelaan, 2, Brussel 1.
Tel. 17.81.30

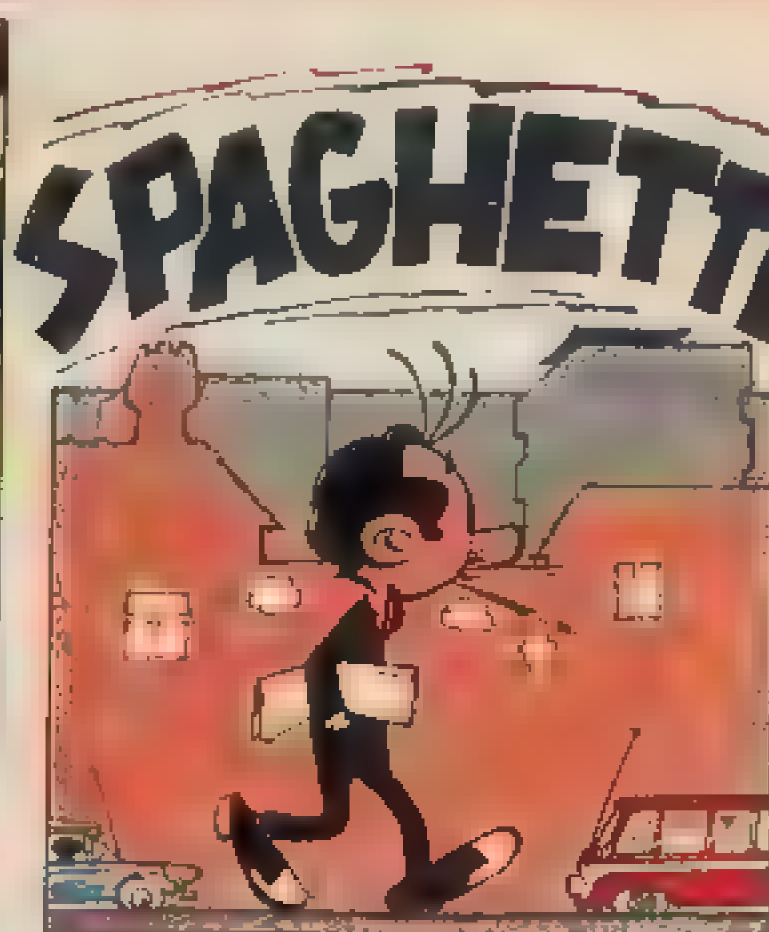
Hallo vrienden !

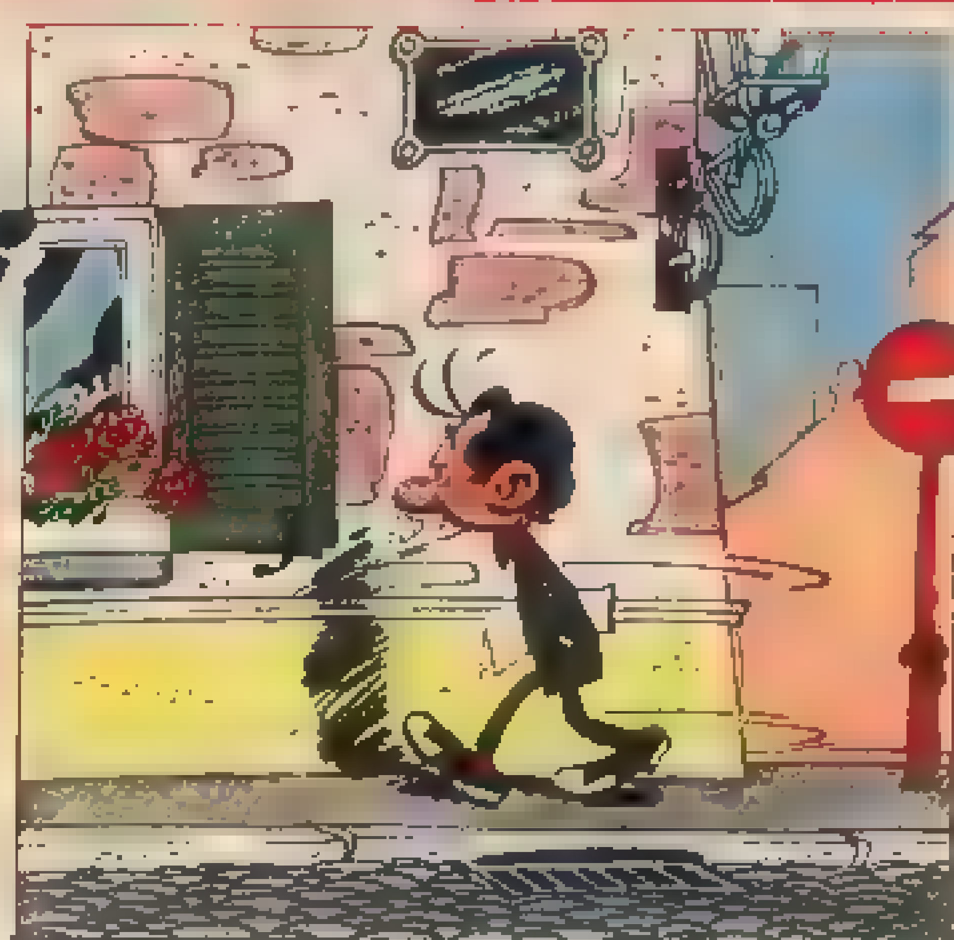
publiart

SPAGHETTI EN DE

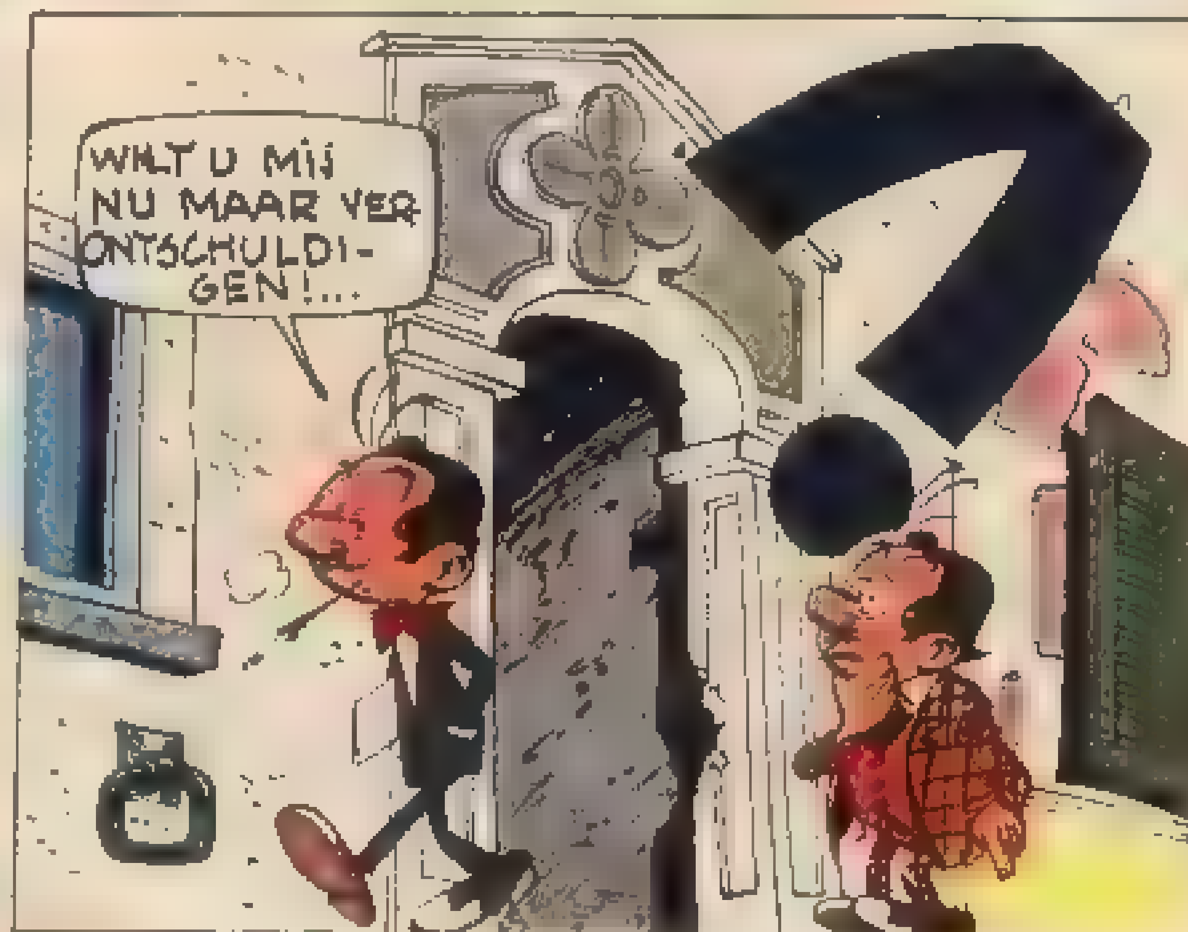

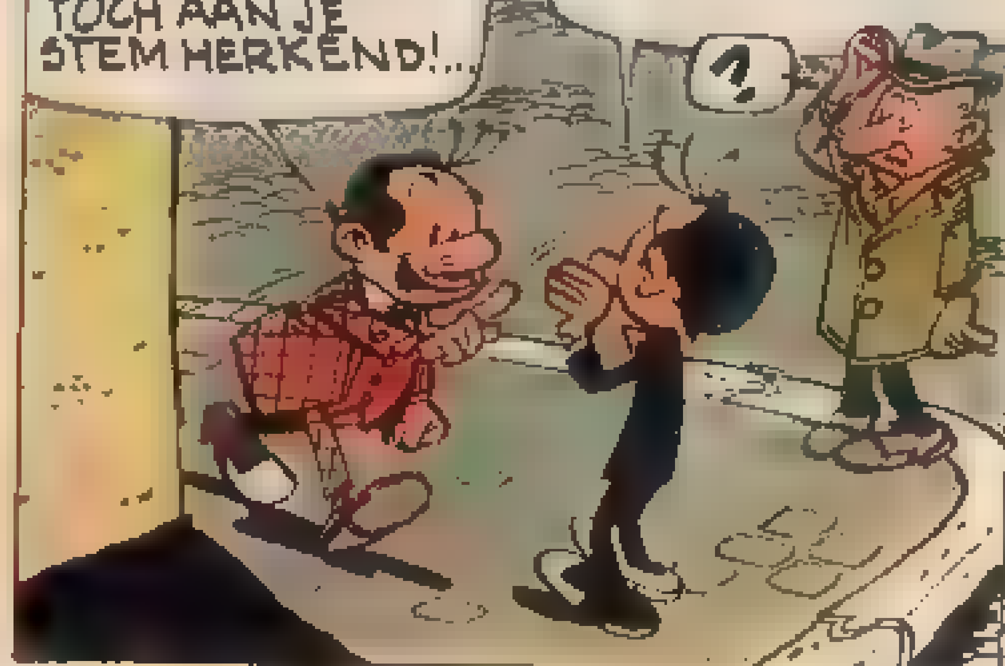

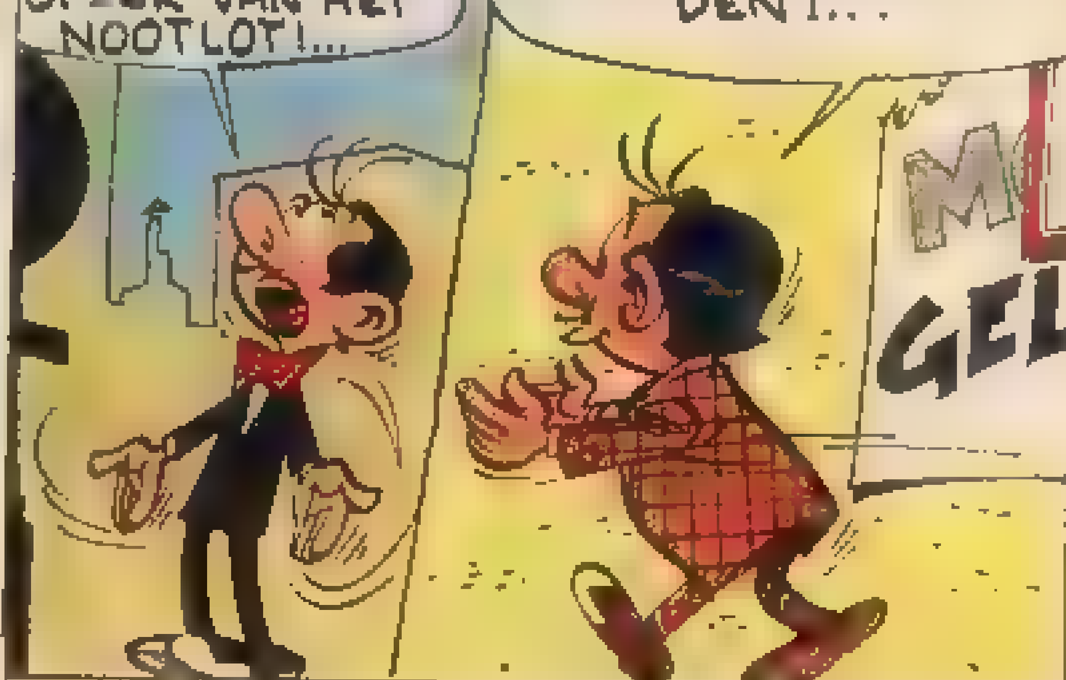

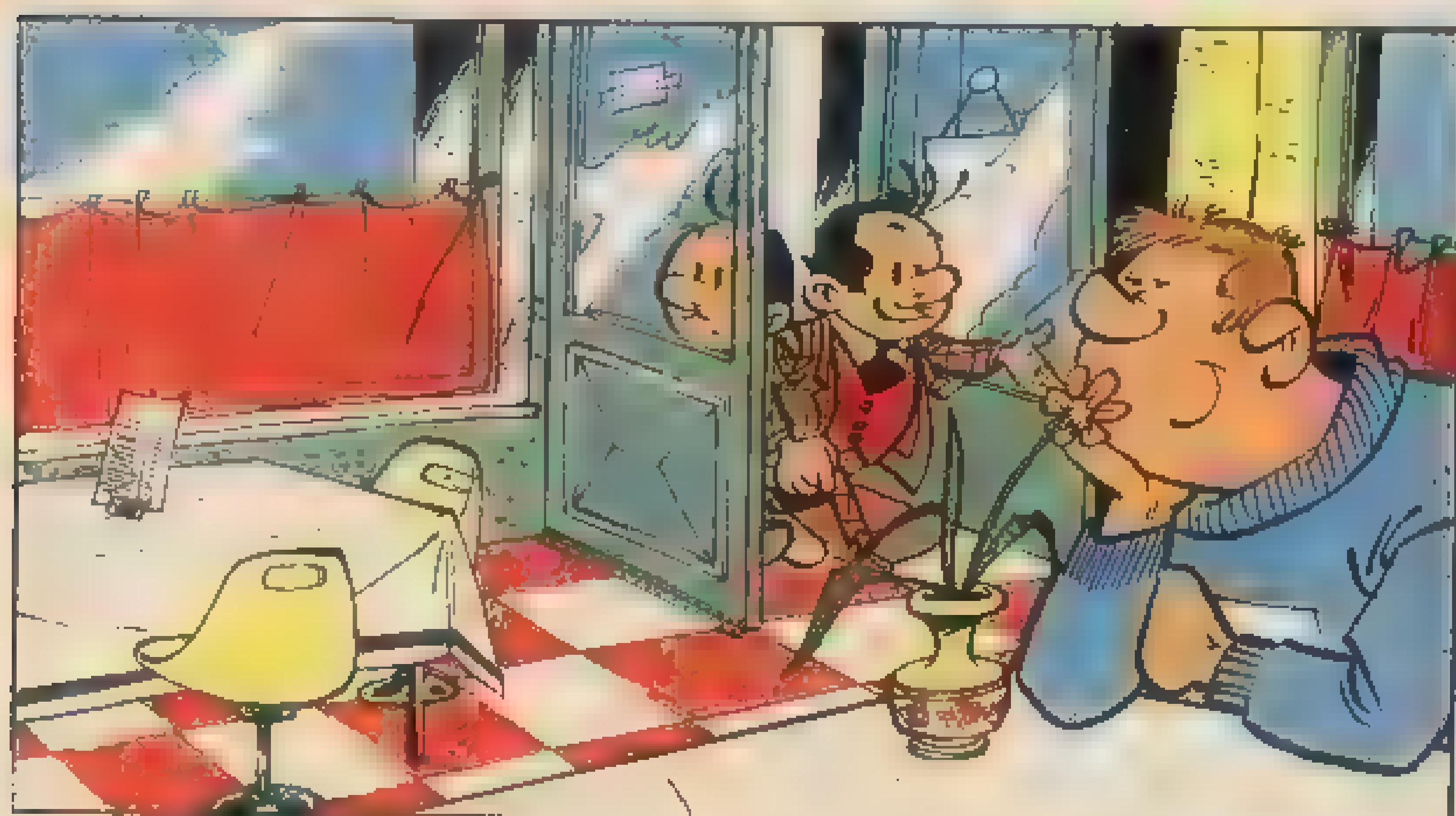
GROTE ZAMPONE

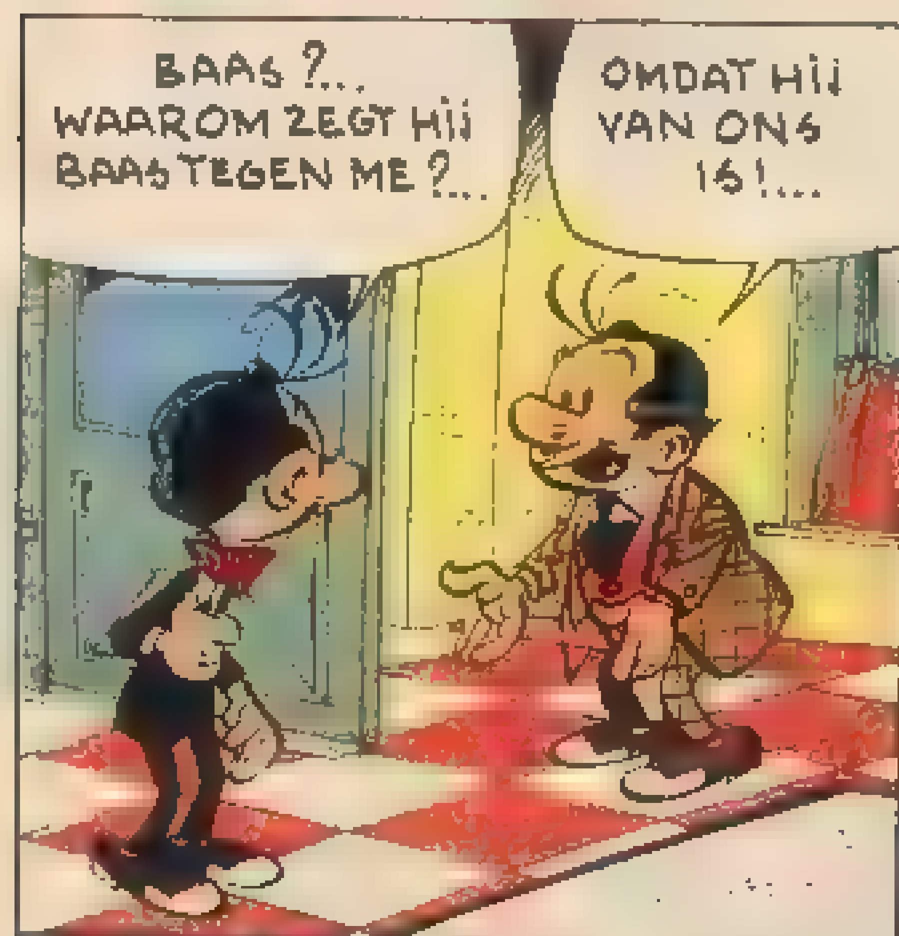
ATTANASIO - GOSCINNY

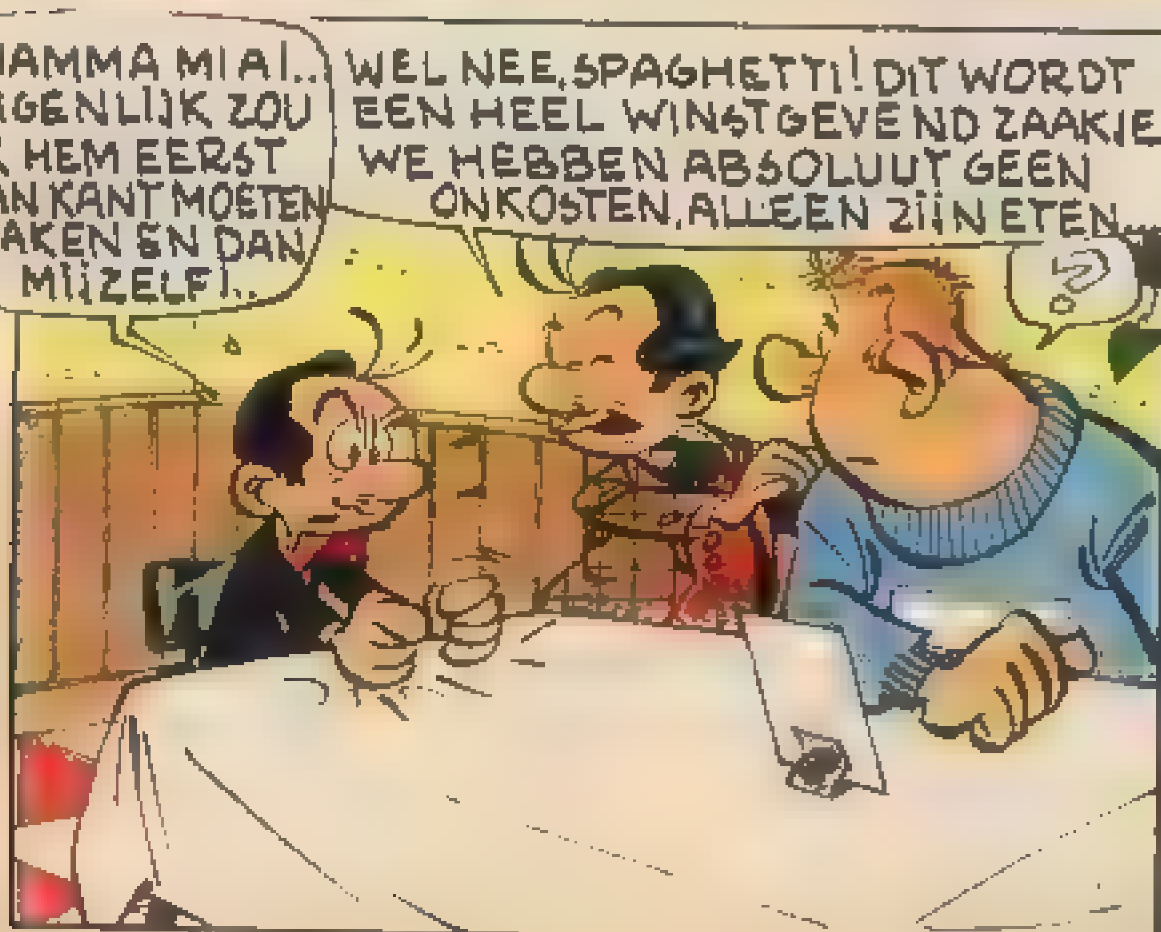

WORDT VOORTGEZET

HOOFDSTUK 6

Een ritje te paard

TEKST EN TEKENINGEN DOOR REM

ALS je na al die oefeningen in de rijbaan een voldoende onafhankelijke zit en een vaste houding hebt gekregen, moet je, als het even kan, naar buiten gaan. En laat daar het paard zijn weg maar zoeken.

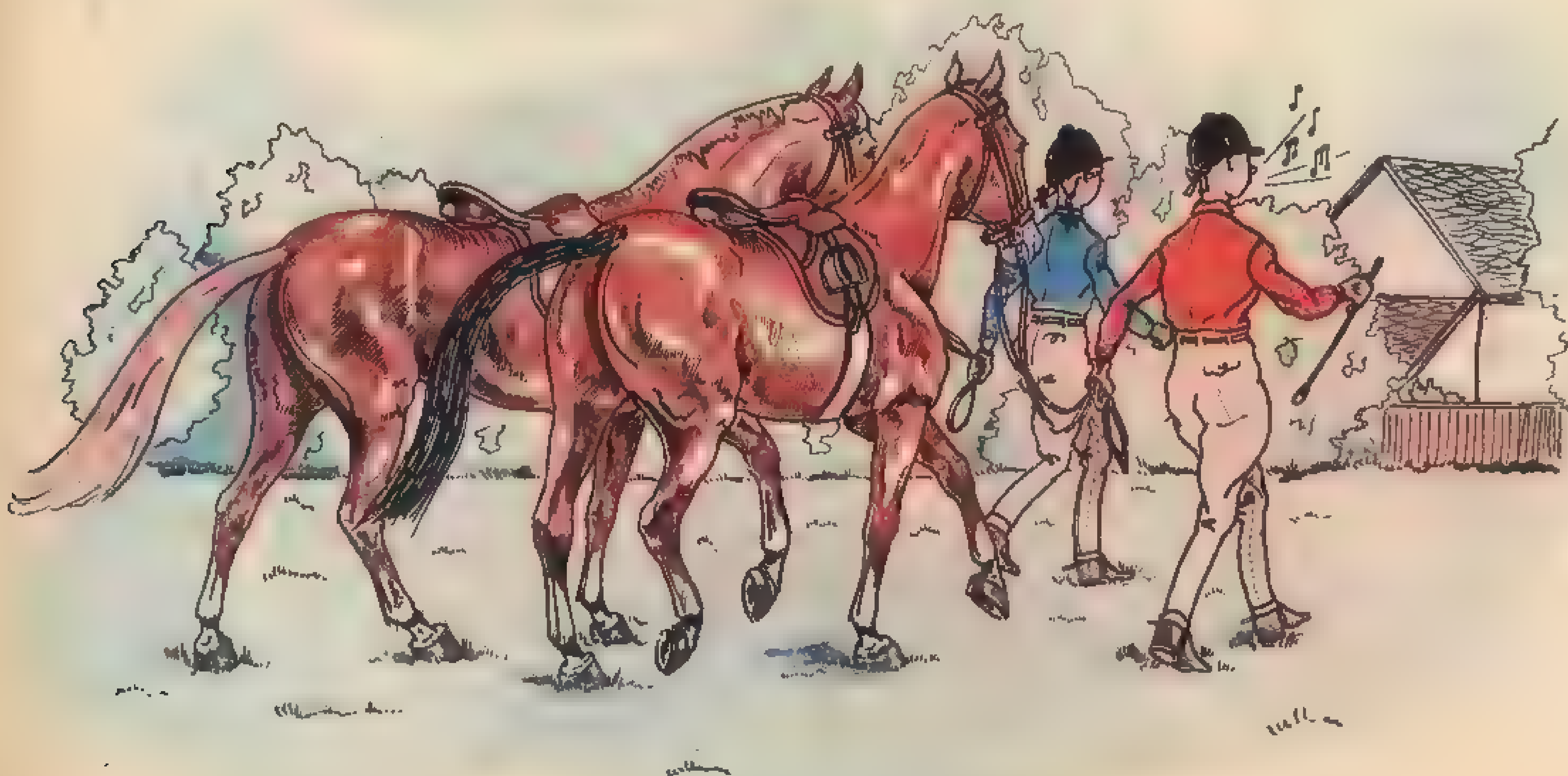
Als het paard uit de stal komt, begin dan niet meteen met galopperen. Een kwartiertje doodgewoon stappen is nodig om het paard op gang te laten komen. Daarna kun je het bij tussenpozen laten galopperen, maar let goed op, dat de bodem niet te hard of glad is !

Ook moet je weten of het paard wel gewend is om over oneffen terrein te rijden. Een paard, dat bijvoorbeeld in de polder grootgebracht is, zal struikelen over konijnenholen en andere bodemoneffenheden, terwijl paarden, die van jongsaf in de heide en tussen bomen gelopen hebben, hoogst zelden door oneffenheden ten val zullen komen. Let ook goed op scherpe voorwerpen zoals glas, blikjes, flessen en het allerergste : *prikkeldraad !*

Bij groepsrijden door een bos, denk er dan aan, dat je laaghangende takken nooit te lang vasthoudt, want dan kan degene, die achter je rijdt, die tak pardoes in zijn gezicht krijgen.

Het bestijgen en afdalen van hellingen eist een speciale oefening. Bij het beklimmen zul je voorover moeten zitten en bij een erg steile helling zul je je zelfs aan de manen vast moeten houden, om niet achter te blijven. Bij afdalen ga je achterover zitten, of zelfs liggen. Laat je paard dus nooit over een gladde, harde bodem galopperen, maar een erg mulle zanderige bodem is ook funest voor het dier. Daardoor ontstaat namelijk gal (blaasachtige gezwellen boven de kootgewrichten van het paard, die ontstaan door een teveel aan lidvocht), waardoor het paard zelfs kreupel kan gaan lopen.

Het is wel aan te bevelen niet langer dan drie uur achter elkaar te gaan rijden. En als je terugkeert naar de manege, laat het paard dan nooit galopperen, zodat het zo snel mogelijk weer terug in de stal is. Laat het in stap overgaan, lang voor de stallen in zicht zijn !

Als je nu helemaal je best wilt doen, spring dan van het paard voordat je op het terrein van de stallen komt, maak de gespen wat losser, haal de stijgbeugels op, neem het paard aan de teugel en ga zo het terrein op !

VERZORG JE PAARD NA EEN RIT !

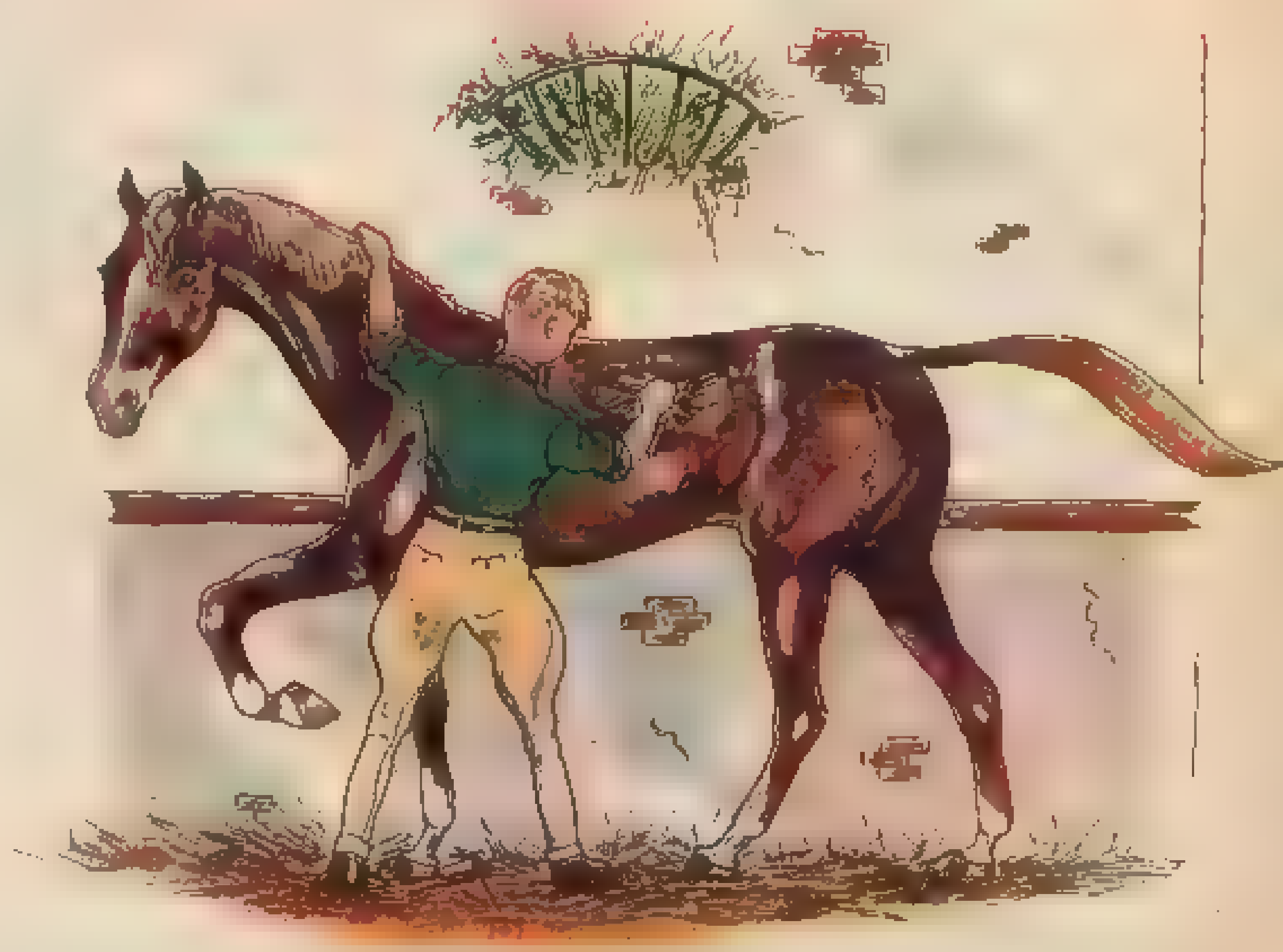
ALS je terug in de stal komt, laat je paard dan nooit zomaar in zijn eentje achter ! Verzorg het eerst goed ! Zelf heb je misschien wel trek in een fris drankje, maar je paard ook ! In sommige stallen zijn zelfdrinkbakken, waar water in komt, als het paard met de lippen op de bodem duwt. Daar kan het dan een beetje uit drinken, want een paard mag nooit veel drinken als het warm is, want daar krijgt het prompt een koliek van. Ook mag het water niet te koud zijn ! Als er geen zelfdrinkbak is, laat het paard dan drinken met het bit in de mond (over het bit drinken), waardoor het ook niet te veel tegelijk kan drinken. Spons dan ogen, mond en lichaam waar tuigdelen gezeten hebben goed af ! Borstel het dier dan droog, desnoods met een hand schoon droog stro. Borstel ook de hoeven schoon en verwijder met een hoevenkrabber het vuil, dat tussen het hoefijzer is gaan zitten.

Denk er vooral aan, dat de benen niet nat mogen worden, want daardoor kan mok (huidontsteking aan de achterzijde van de koot bij paarden) ontstaan. Zijn ze wel nat geworden, droog ze dan direct af en wrijf ze warm. Als dit allemaal gebeurd is, mag je het paard flink laten drinken, maar nooit koud water, altijd op « kamertemperatuur ». Geef het dan nog wat schoon stro in de box en vers hooi in de ruif.

Daarna kun je zelf ook je dorst gaan lessen !

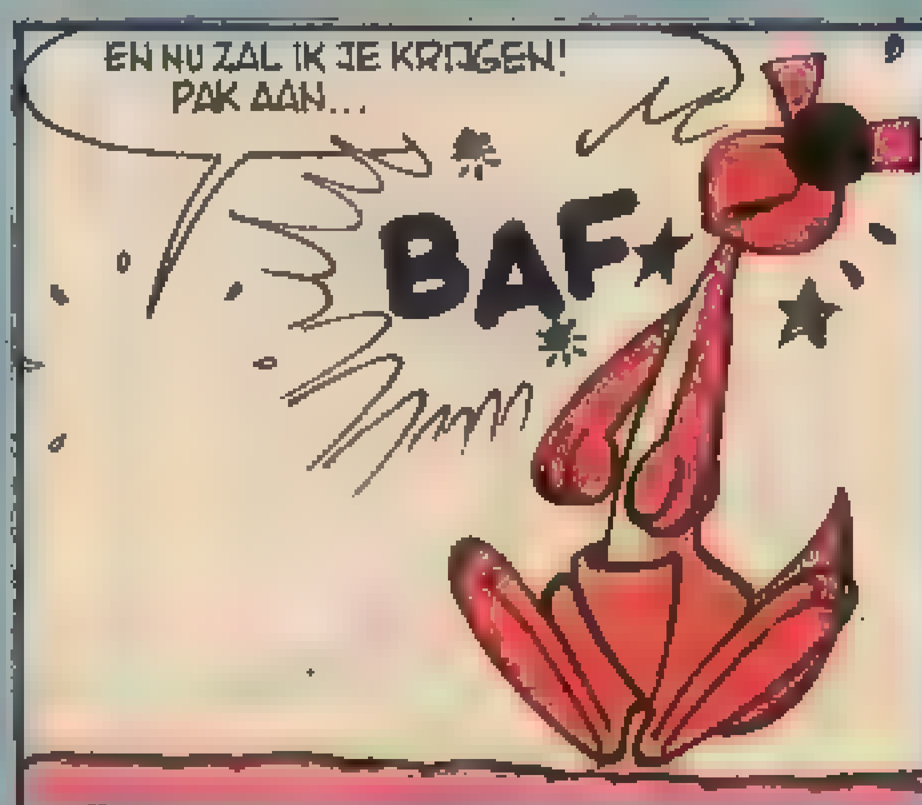
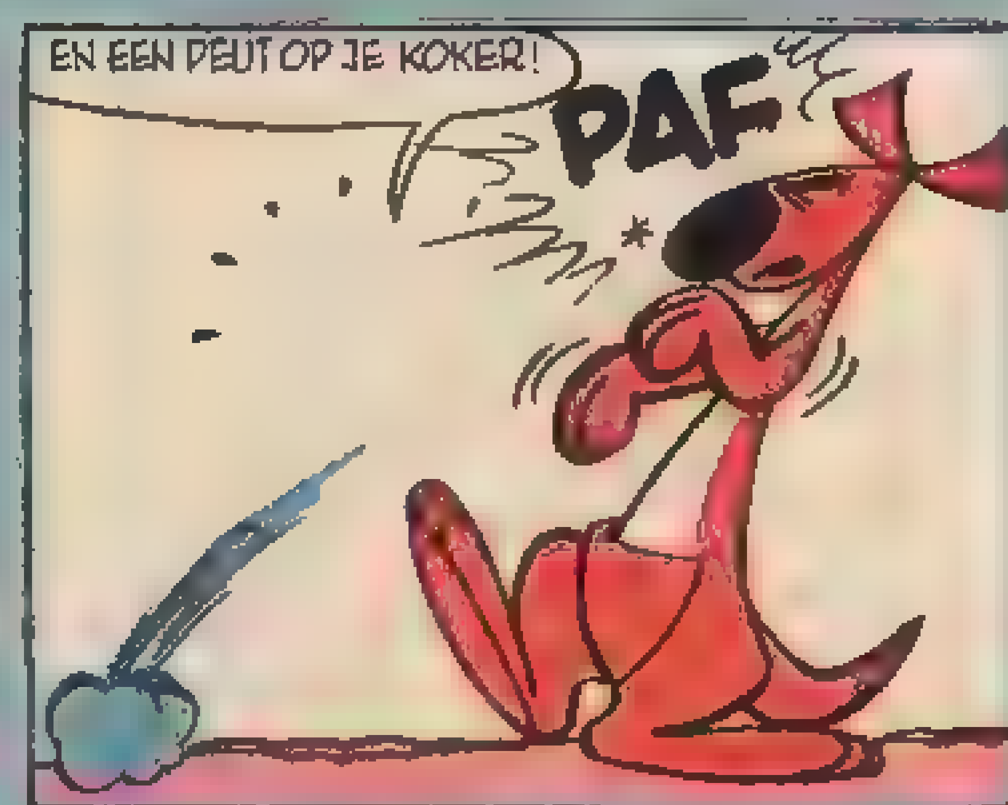
(wordt vervolgd)

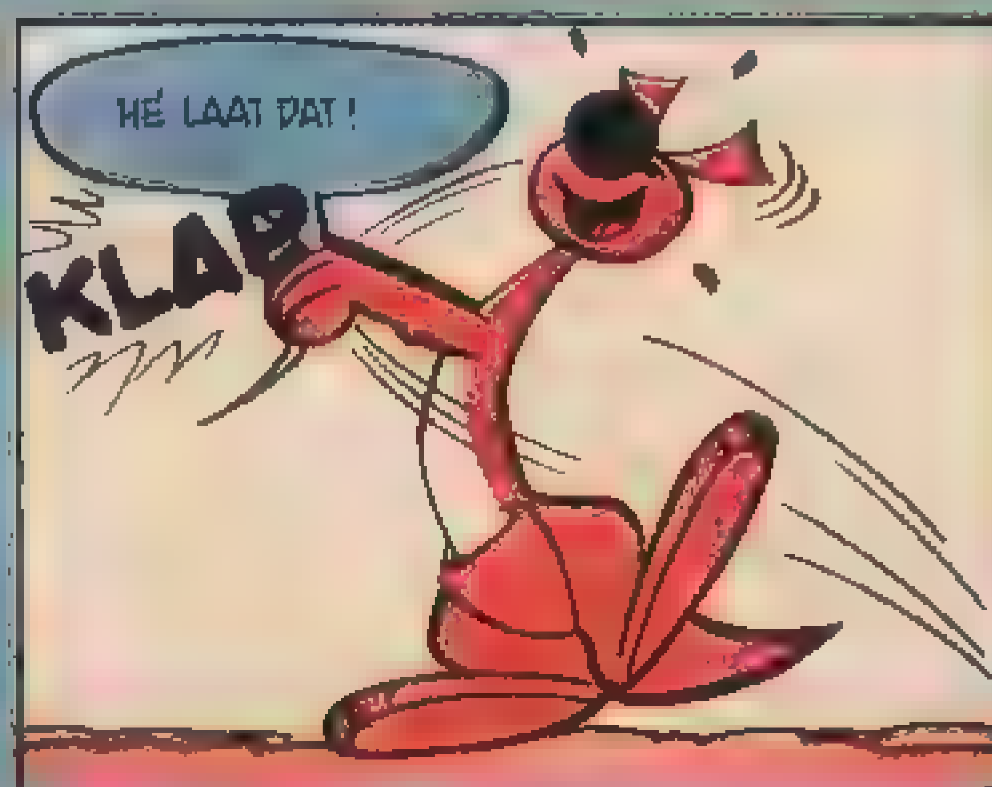
Wil je er nog meer over weten? Schrijf ons dan. Wij zullen al je vragen beantwoorden.

PIF
Geri
VOOR ALLE ZEKERHEID ZULLEN WE HIERNAAST EEN FOTO AFDRUKKEN VAN DE ONZICHTBARE MAN. ER ZOU EENS VERWARRING MET DE ANDERE HELDEN UIT HET BLAD KUNNEN ONTSTAAN!
LET GOED OP, PIF! EEN, TWEE, DRIE!

?
KLIK

ZO, LANGE SLUNGEL! WAT VIND JE VAN DIT TOESTELLETJE, WAARDOOR IEMAND ZOMAAR ONZICHTBAAR WORDT?
!

EN NU ZAL IK JE KRIJGEN! PAK AAN...
BAF

EN EEN DEUT OP JE KOKER!
PAF

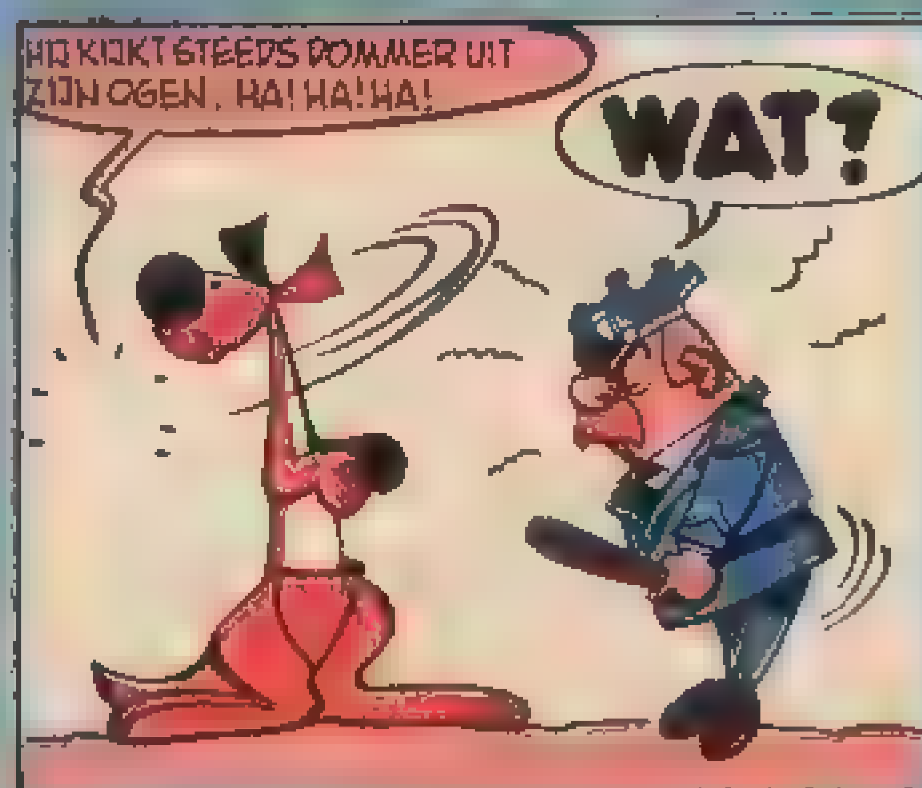
EN PIF, WAT VIND-JE-DER-VAN? HA! HA! HA!

HE LAAT DAT!
KLAP

MMMM

OEF! TOE NOU, PIF! ALS JE ME VASTHOUDT KAN HET VERHAAL TOCH NIET DOORGAAN!
!

EEN PRATENDE KANGOEROE! HEB JE NU OOIT!

DEE...
LEKKER WEERTJE VANDAAG, VINDT U NIET?

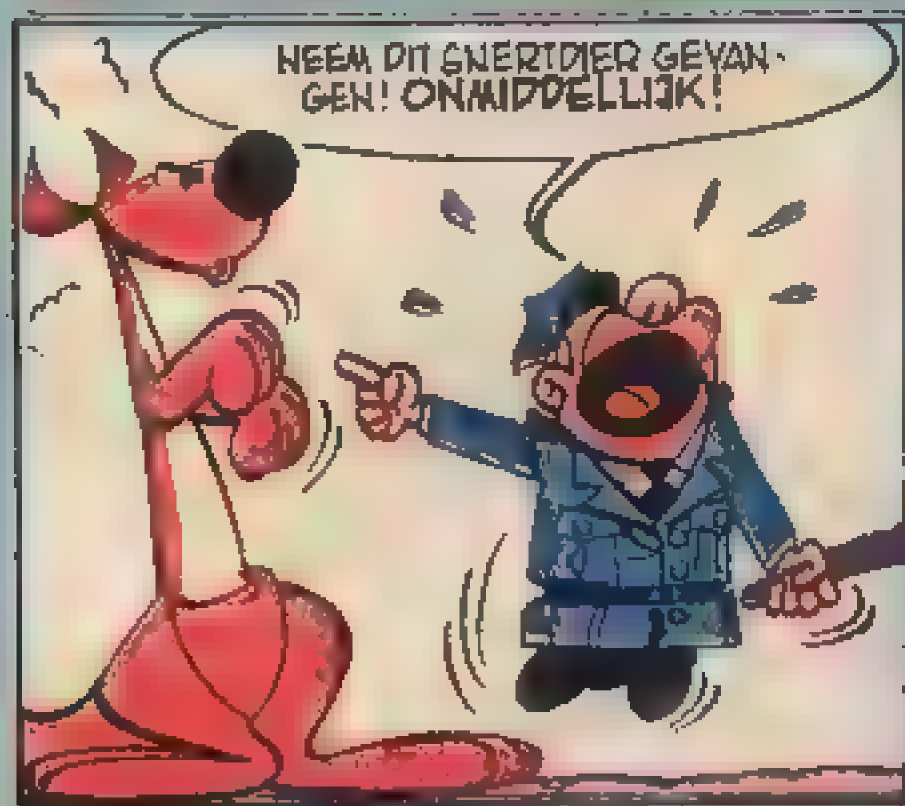
JEETJE, WAT EEN PONEM HEEFT DIE VENT!... GO! WAT EEN DOM SNUITWERK!

HIJ KIJKT STEEDS DOMMER UIT ZIJN OGEN. HA! HA! HA!
WAT?

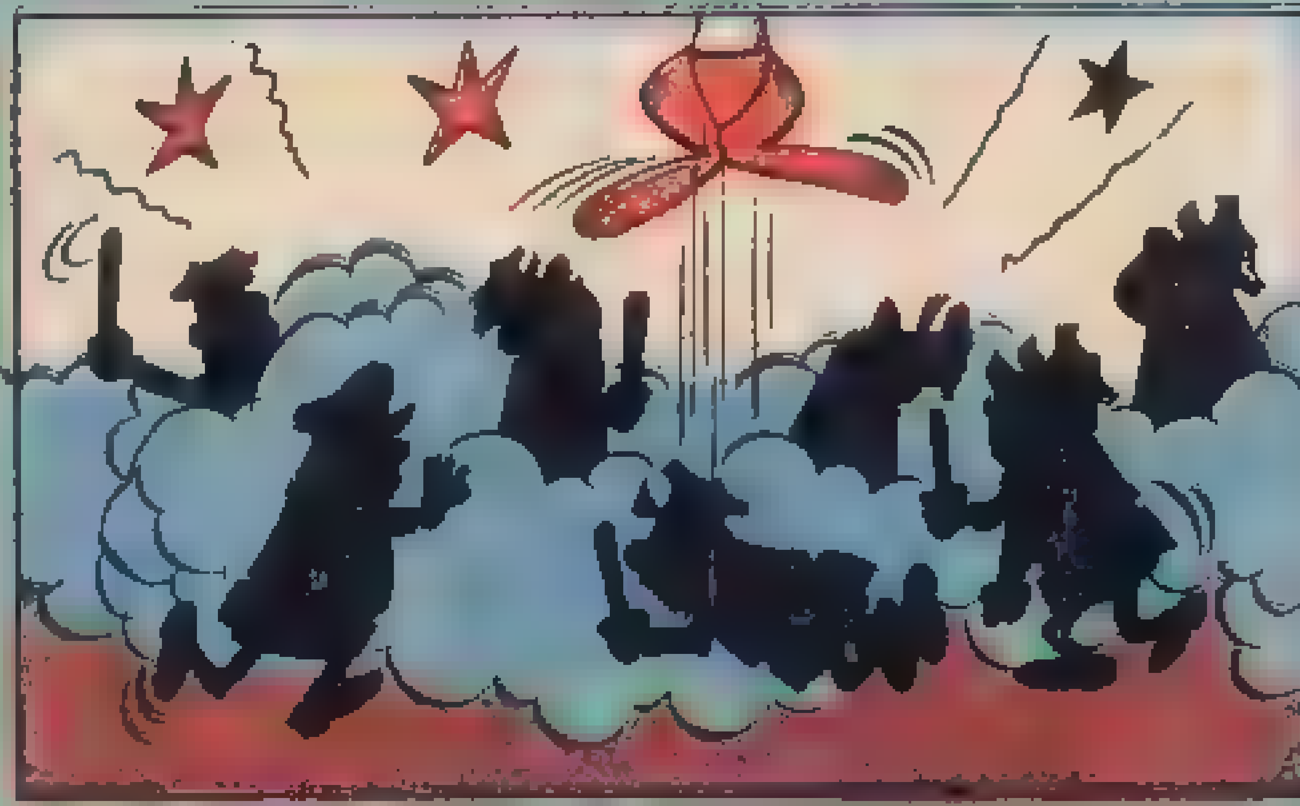
DIT ZAL JE LEREN!
PAF

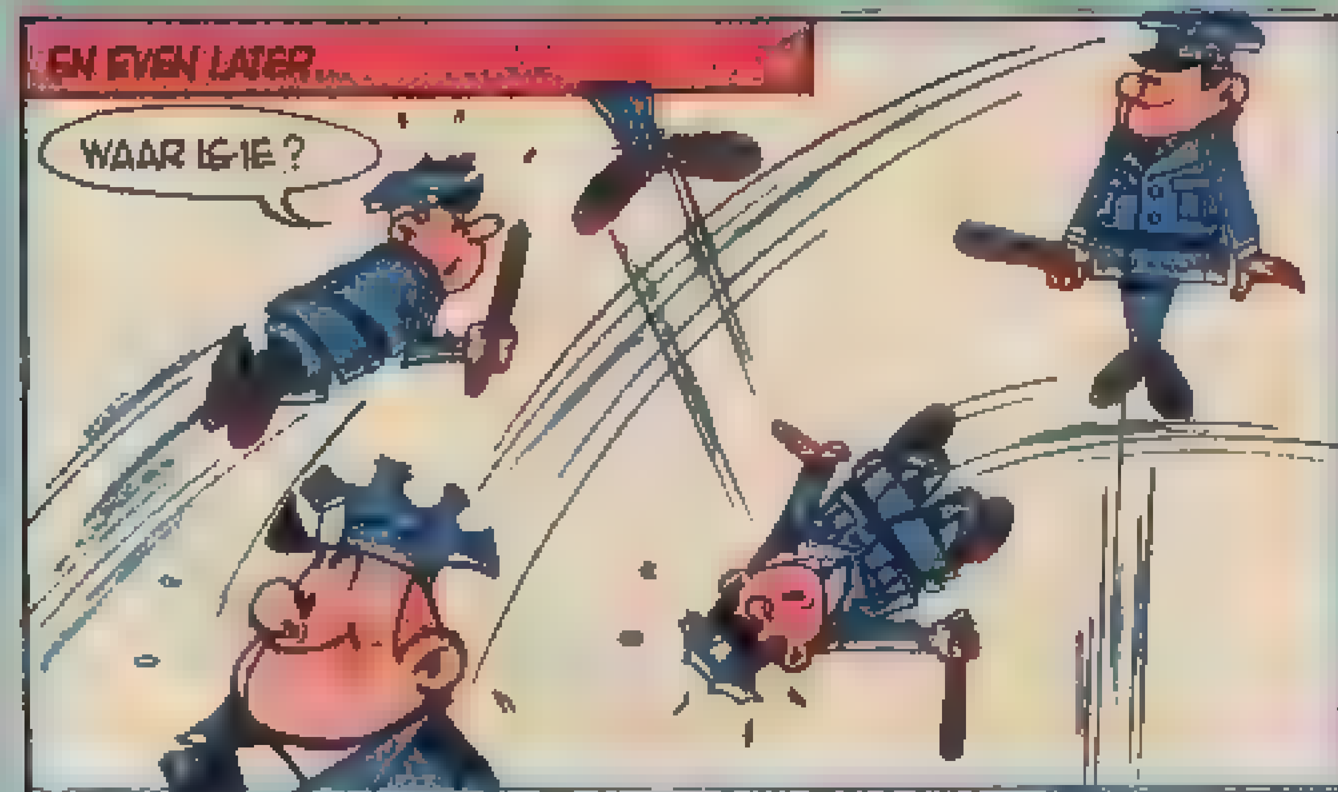

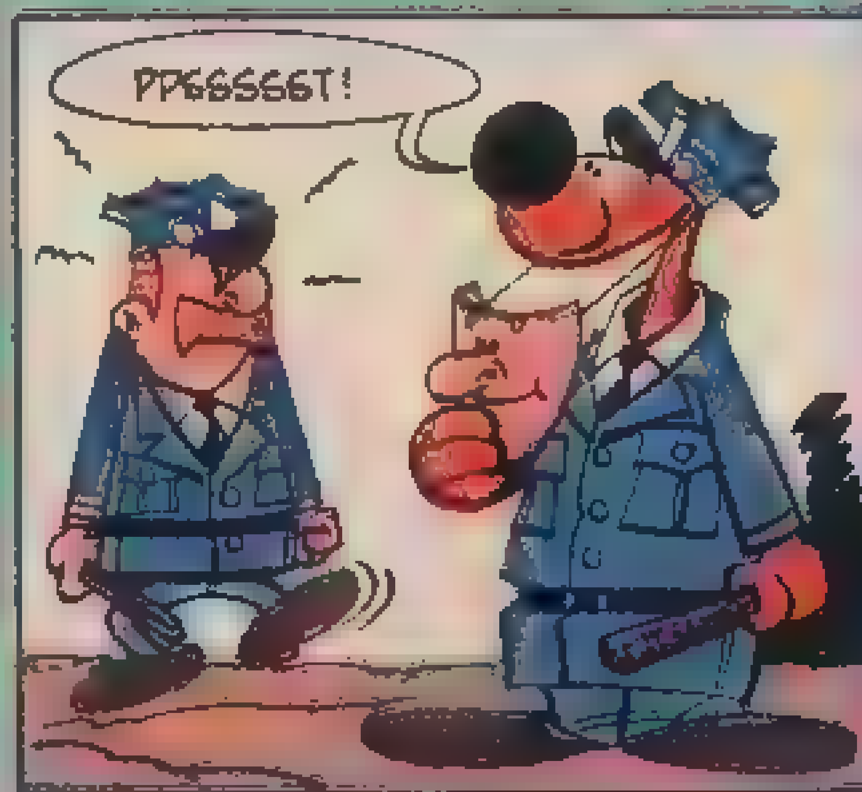

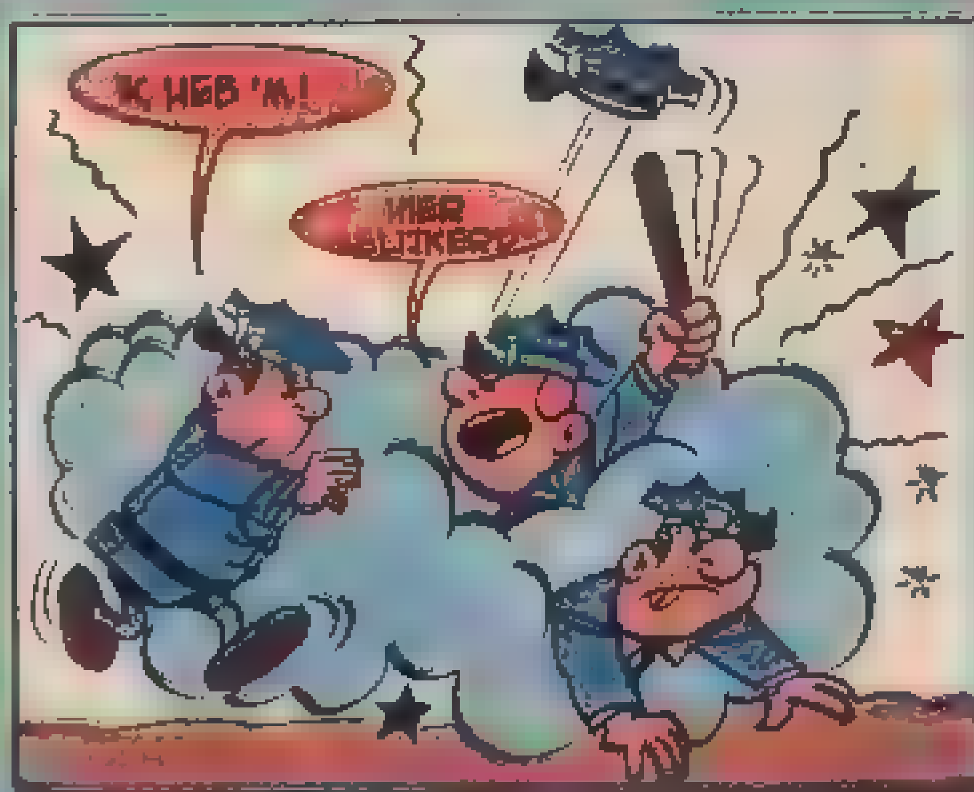

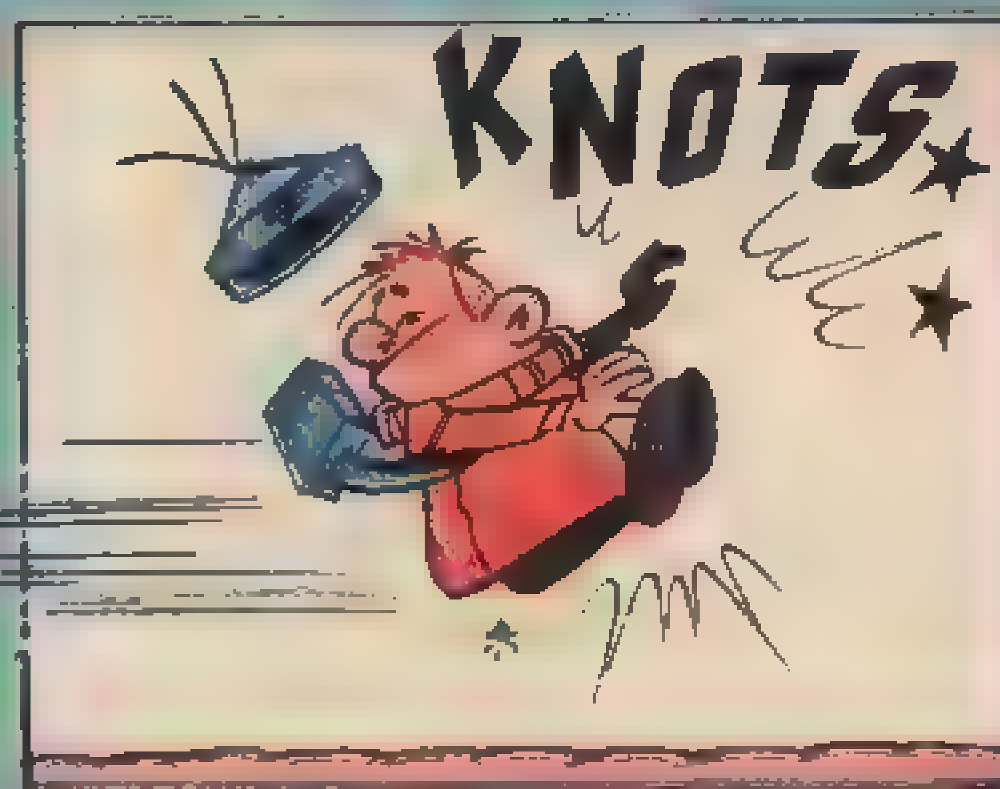

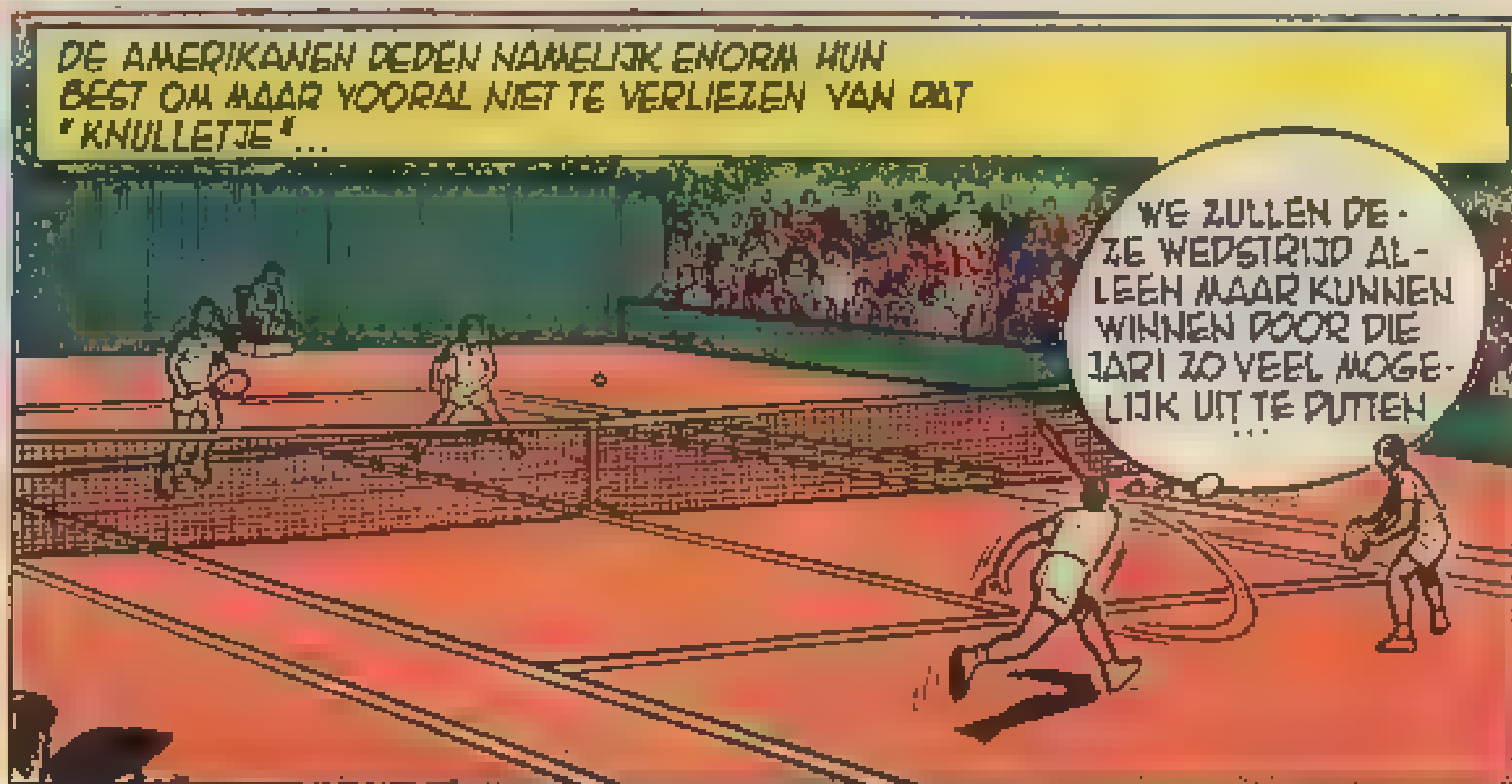
(1) EEN KARAKTERISTIEKE UITROEP!

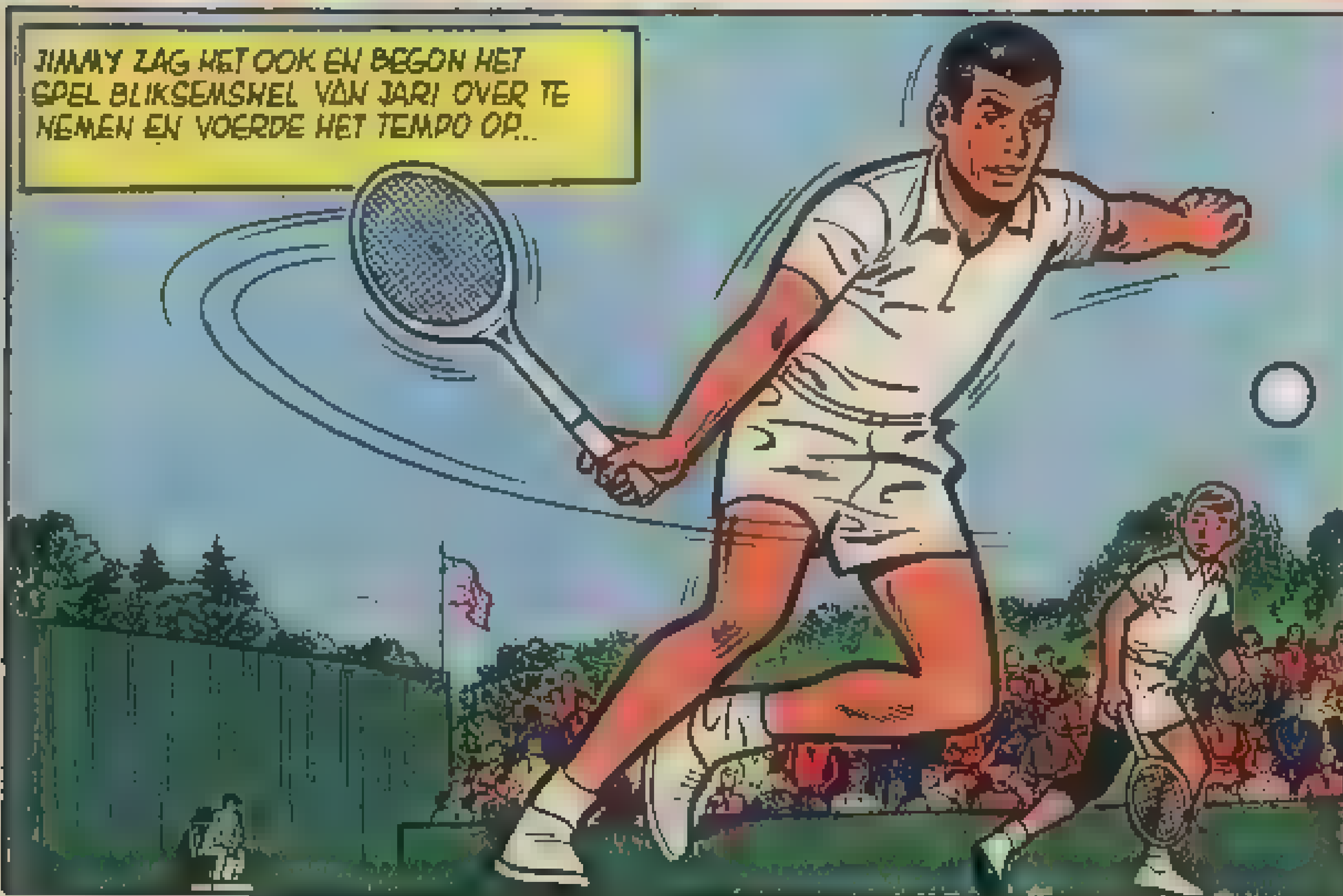
Jari en Jimmy spelen een boeiende partij tegen twee Amerikaanse tenniscracks en behalen de overwinning.

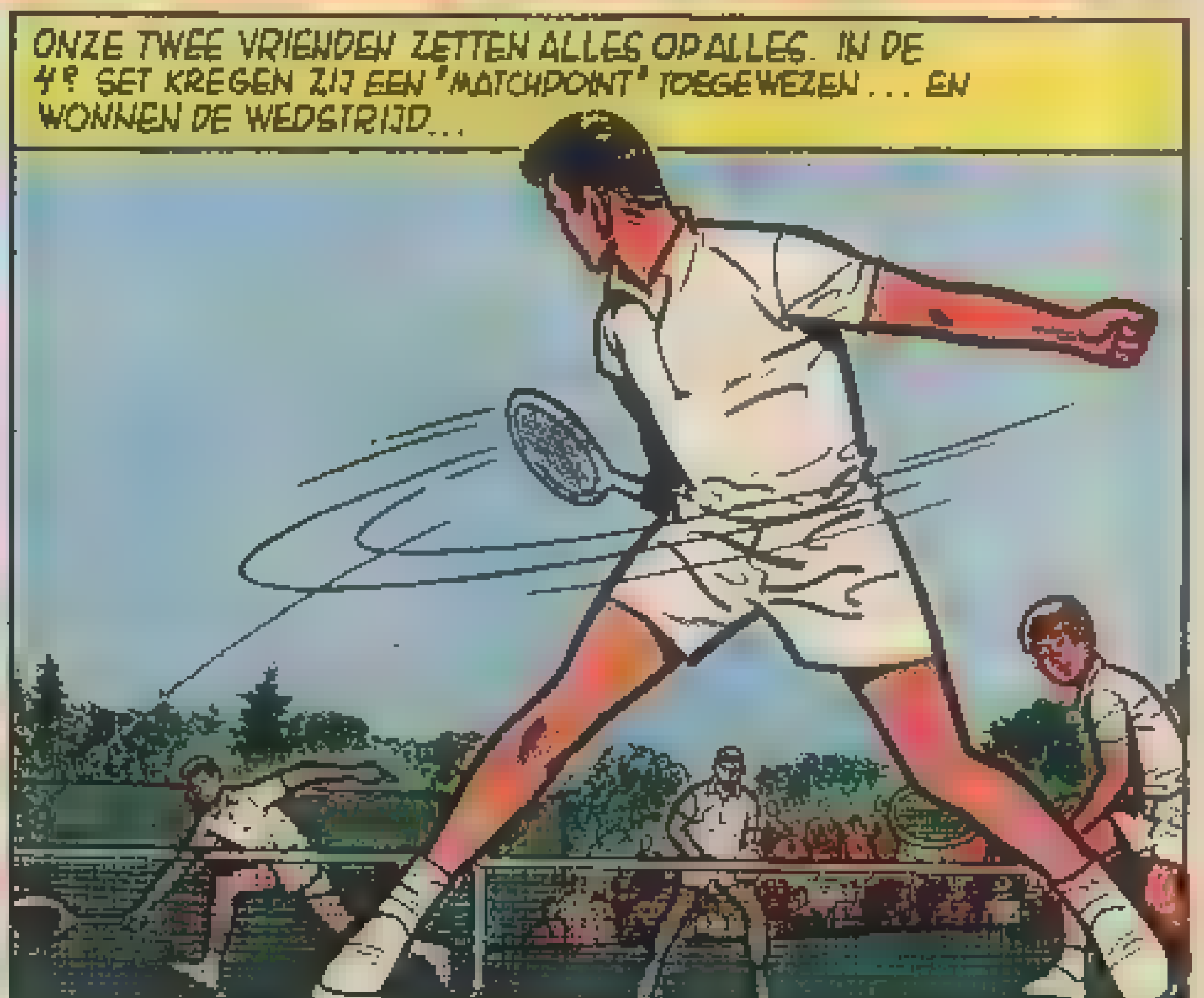
DE ERFENIS

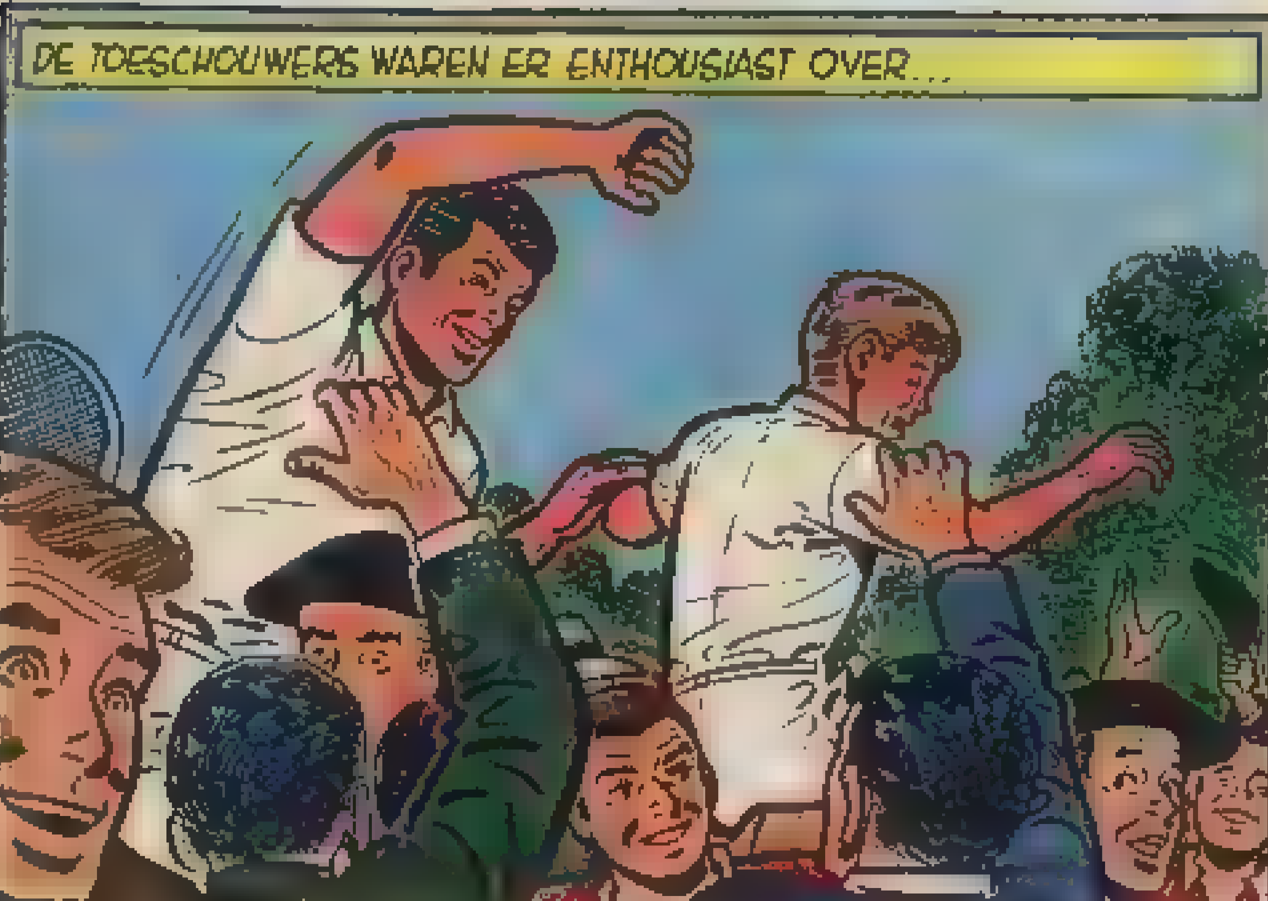

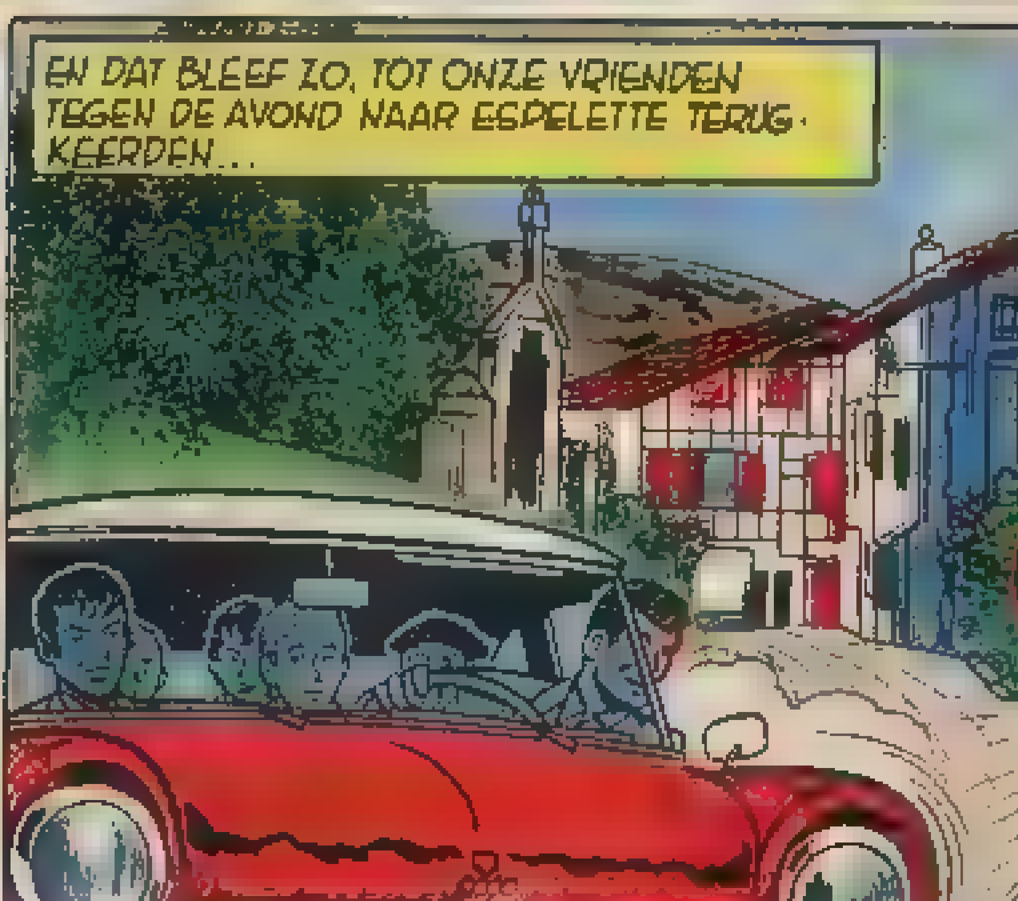

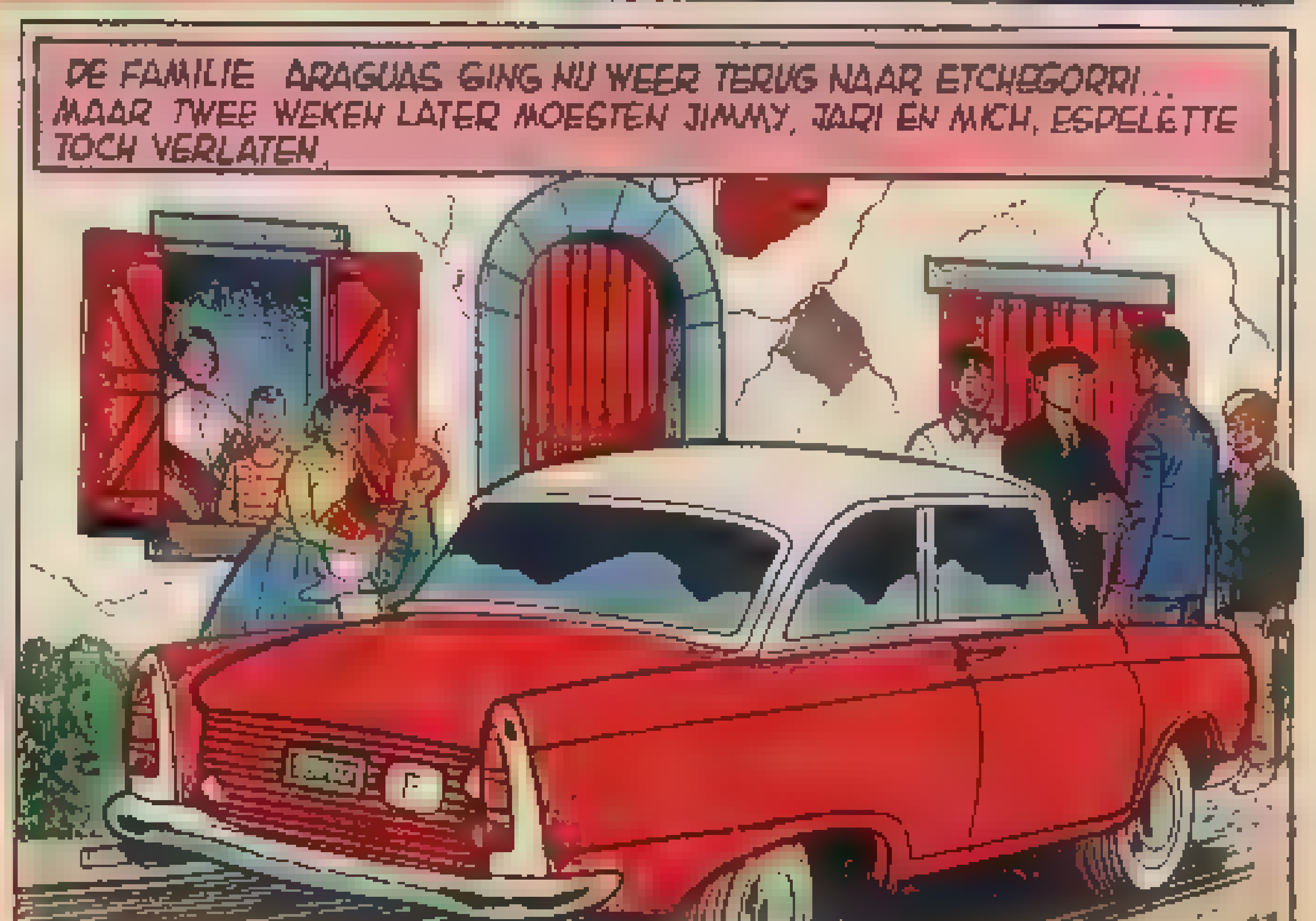

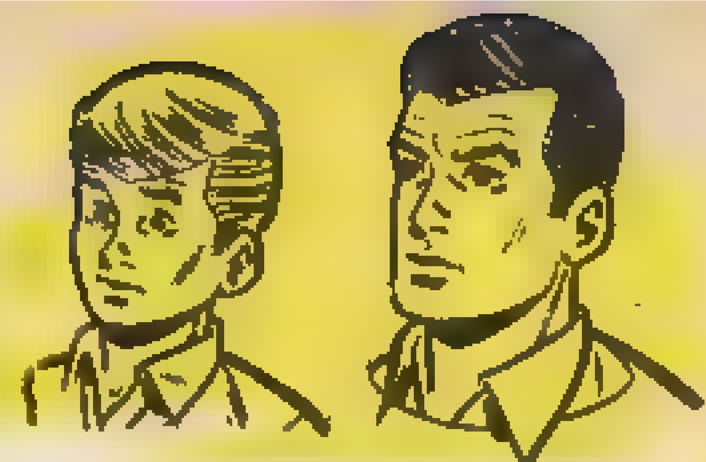

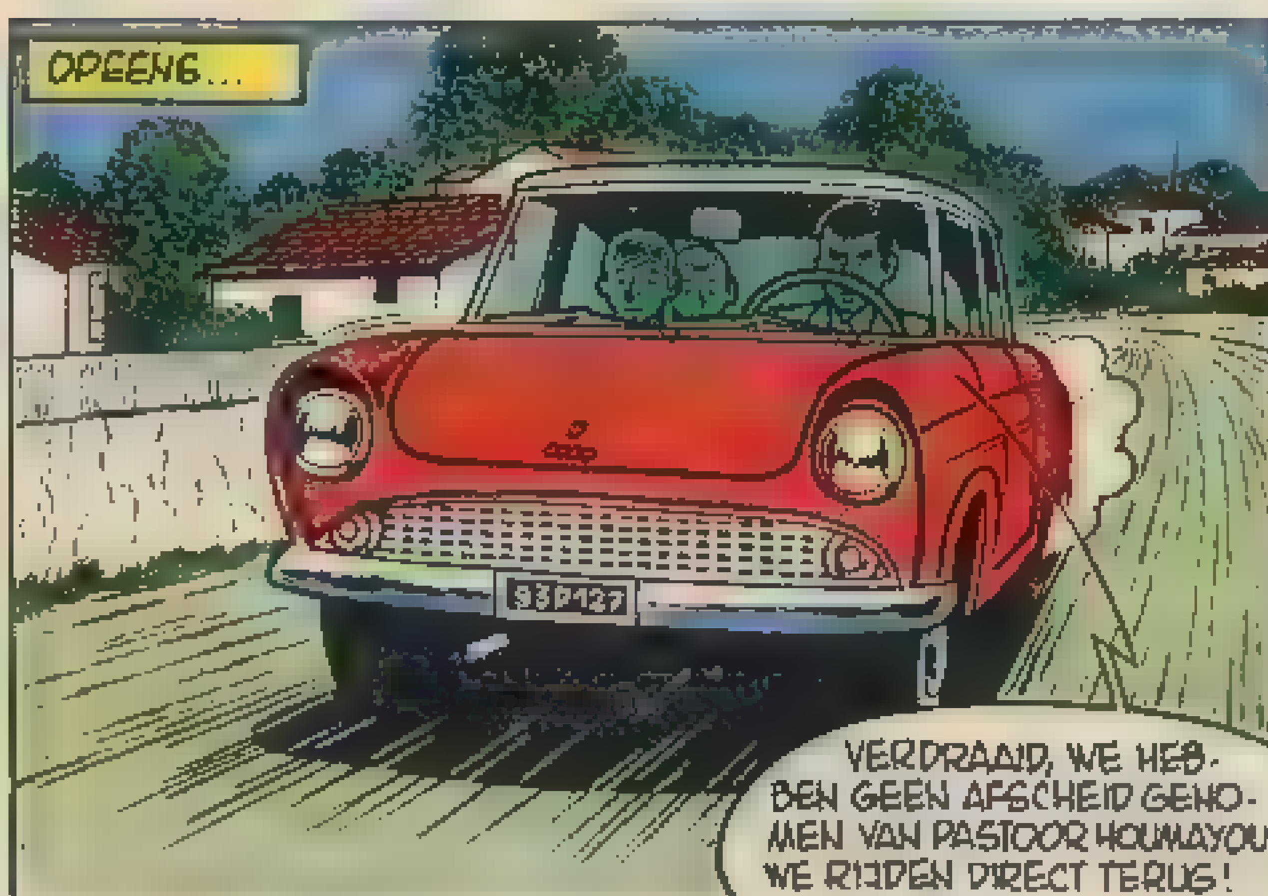

VAN JARI

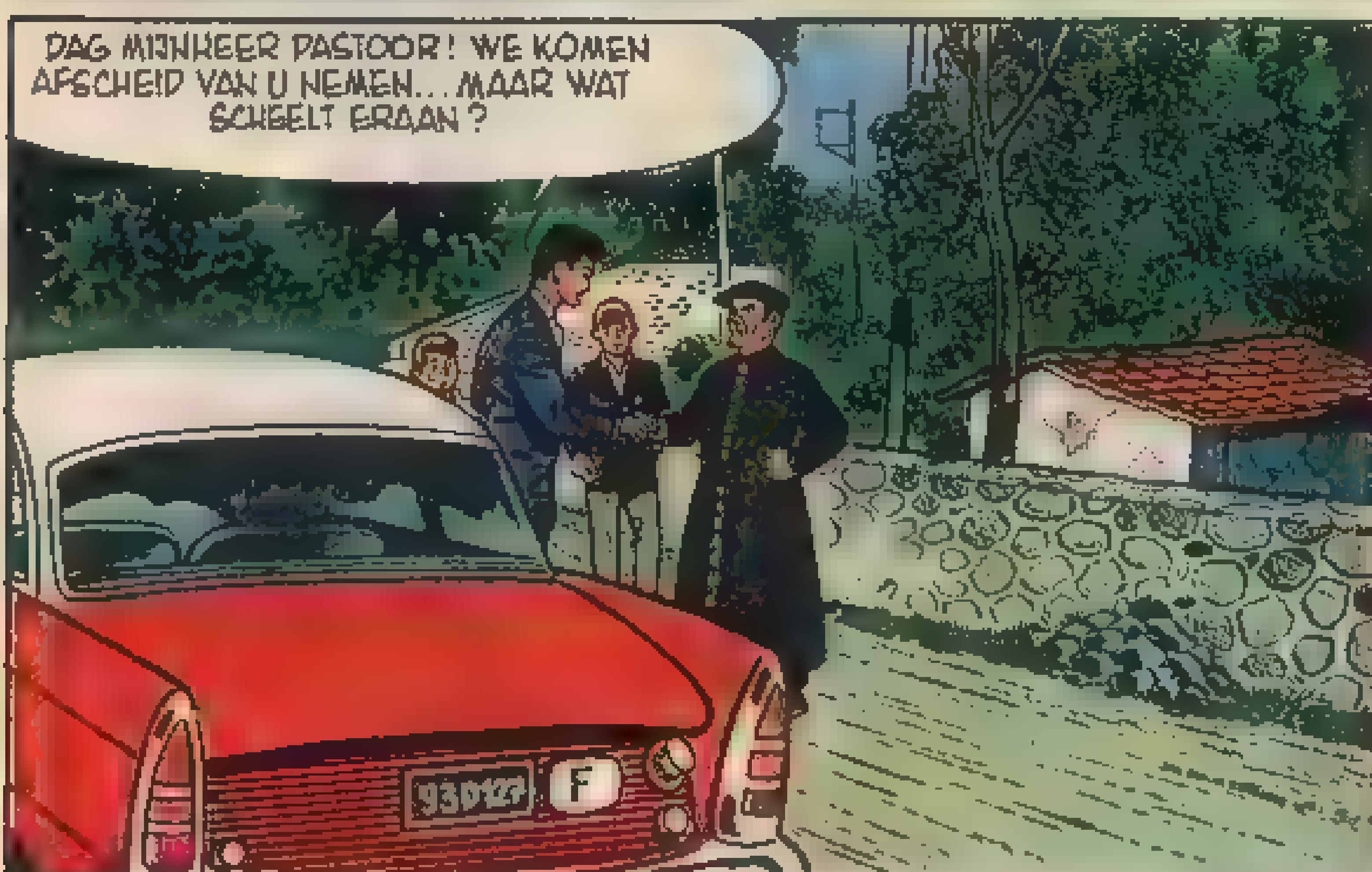
DOOR R. REDING

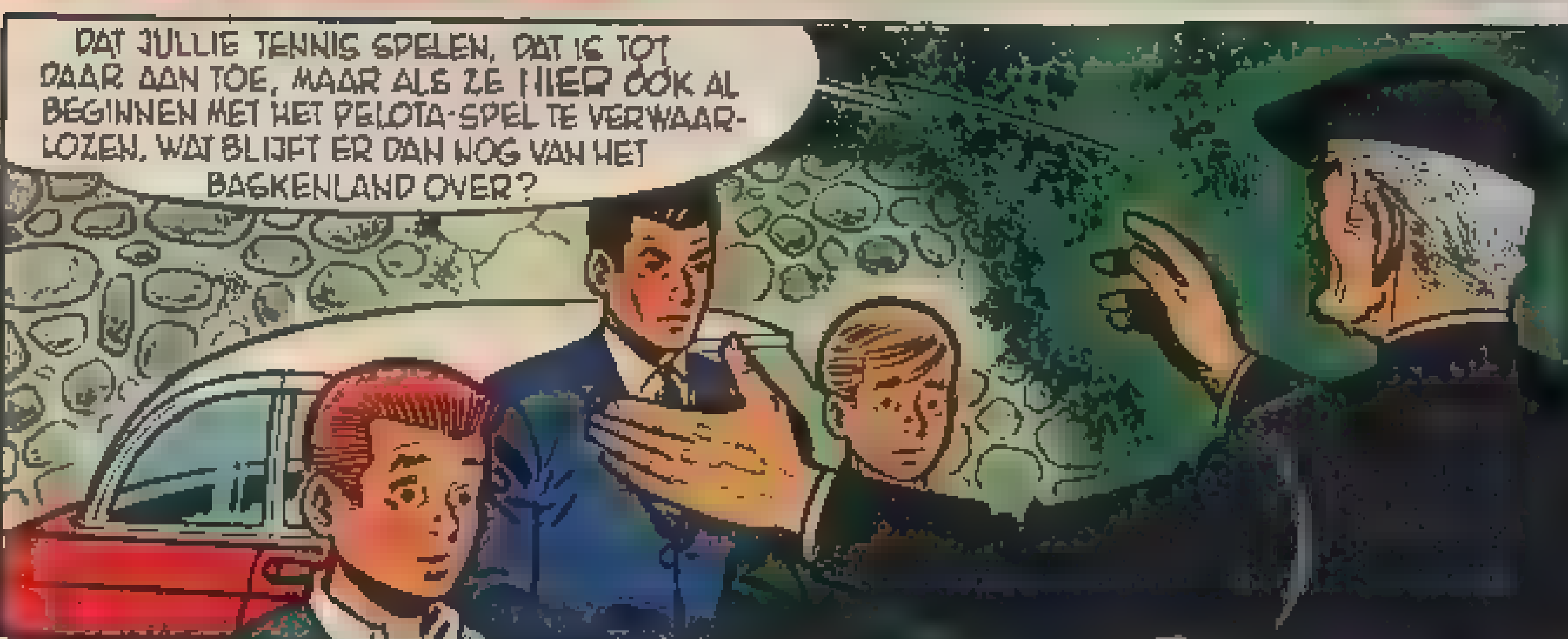

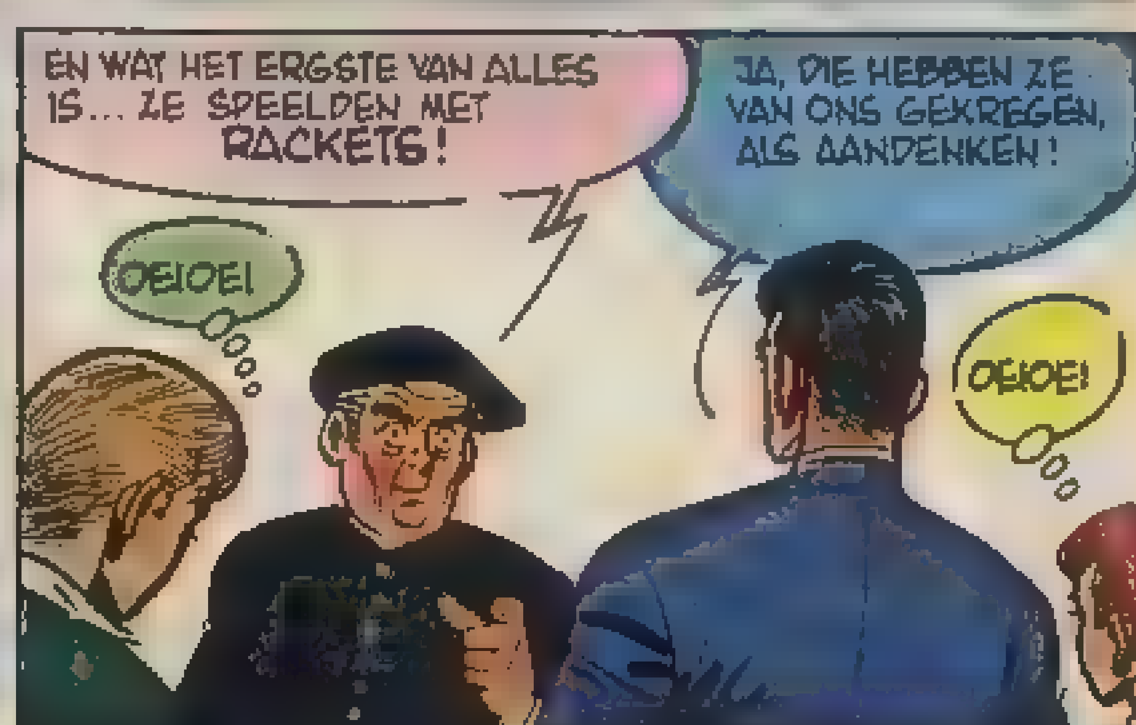

GEEN KAT EN M

ZOALS de Noordzee vredig langs de Nederlandse kust kabbelt, als een slapende reus die geen kind kwaad kan doen, lijkt zij ongevaarlijk en bereid iedereen, die zich op haar golfjes laat uitdrijven, het hoogste zwemgenot te gunnen. Maar wees op je hoede! Deze Noordzee is niet voor de poes. Nu de zomervakanties voor de deur staan, het warme weer de naar verkoeling snakkende massa naar het strand zal lokken, moeten wij een WAARSCHUWING laten horen. Het zilte meer eist ieder jaar een tol van honderden mensenlevens, kinderen, scholieren en volwassenen, die zorgeloos een duik hebben genomen, in de meeste gevallen zijn afgedreven en ondanks de oplettendheid van reddingsbrigades, strandpolitie en badpersoneel in de diepte zijn verdwenen.

UIS MET DE NOORDZEE!

LEER ZWEMMEN, VRIENDEN!

WAT een tragische taferelen hebben zich al afgespeeld op de stranden van Zandvoort en Scheveningen, die door hun gunstige ligging legioenen badgasten mogen begroeten. Het drama begint altijd onschuldig. Een zwemmer, die meestal graag wil laten zien, dat in hem feitelijk een kampioen op de lange afstand verloren is gegaan, begeeft zich stilletjes buiten de veilige zone. Zijn bewonderaars aan de kant schrikken op als de ervaren badman, die met zijn scherpe zeemansogen de « dappere » avonturier heeft ontdekt, woedend en tegelijk verschrikt op een toeter begint te blazen. Het drama is plotseling in volle gang. De man, ver weg in de machtige zee, vecht voor zijn leven, want de getijstroom, de aflandige wind, de verraderlijke mui of bank perst de laatste energie uit zijn vermoeide lichaam. Een reddingsploeg komt in actie. Wakkere mannen, die een, twee, drie hun sterke boot van het mulle zand in het water trekken en dan de race tegen de dood beginnen. De uitslag? Het angszweet slaat de toegestroomde belangstellenden uit, wanneer zij een verre kreet horen : Help! Als dan later het stille lichaam op het strand wordt gelegd, een ijlings ontboden arts ademhalingsoefeningen toepast, de armen en benen beweegt in een stug tempo om het water uit de borst van het slachtoffer te persen, ontsnapt er plotseling een diepe zucht uit de bleke mond. Het gevaar is geweken.

't Is geen verhaaltje...

Dit is geen verhaaltje uit een griezelfilm of een spannend boek. Het is de werkelijkheid en het gebeurt regelmatig, dat urenlange toepassing van de kunstmatige ademhaling niet meer helpt en de volgende dag in de kranten een berichtje verschijnt met een droevig kopje : « In zee verdronken » of « Bader verdronk in zee ». Men leest er bijna overheen, zo ingeburgerd is dit kleine drama, dat een wreed einde maakt aan de vakantie van een groep buitenlanders, het uitstapje van een klas scholieren of het gezellige strandbezoek van een ontspanning zoekend gezin.

Als het te laat is!

De helft van het aantal drenkelingen zijn buitenlanders, Duitsers, Fransen, Belgen of Italianen, die, onbekend met de « kat en muis » spelletjes van de Noordzee, op de Nederlandse stranden rust trachten te vinden. Wat weten zij van de risico's, die een verblijf in het zilte nat met zich mee brengt. Soms hebben zij bij een dik pak bonte reclamebiljetten een foldertje gekregen, waarin richtlijnen staan voor « Veilig baden en zwemmen in zee », maar wie zal zich druk maken om een dergelijk nuchter drukwerkje, wanneer een heerlijke vakantie op handen is. Trouwens, de meeste gasten — zo'n 500 tot 600.000 tijdens de Pinksterdagen van het vorig jaar — krijgen het waarschuwingspapier niet eens in handen. In grote rijen trekken de auto's over de grens. Het doel, waaraan zij zich in de lange wintermaanden in hun dromen hebben vastgeklemd, is het bonte strand met de onschuldige, verfrissende zee. Pas als zij eventueel gered worden door de brigade, die altijd paraat is, krijgen zij de folder in elk geval mee als souvenir aan het hachelijk avontuur en dat wordt dan natuurlijk tientallen malen doorgelezen.

Dat is te laat, meende de Vereniging voor Vreemdelingenverkeer het vorig jaar. Weet je wat, opperde zij, wij geven elke buitenlander, die de grens passeert, de folder in handen. Dan zal het toch wel gelezen worden en is iedereen gewaarschuwd. Wacht even, zeiden toen anderen, dat zou wel eens zo'n afschrikkende uitwerking kunnen hebben, dat men onmiddellijk rechtsomkeer maakt en dat is ook niet de bedoeling. Dan kunnen wij beter zorgen, dat de vakantiegangers in hun hotel of kampeerplaats worden ingelicht.

De politie, belast met de strandbewaking, kan de laatste maatregel echter niet waarderen. « Voordat de mensen zich in zee begeven, moeten ze eigenlijk eerst met ons praten en weten hoe de zee zich zal gedragen op het moment, dat zij er in duiken. Die voorlichting kan veel narigheid voorkomen, maar het loopt bij ons beslist geen storm, omdat men nu eenmaal van toeten noch blazen weet. Wij doen wat wij kunnen. Het gebeurt zelfs, dat een agent met zwemmers te water gaat om hen te leren waar de valstrikken van de zee te vinden zijn en hoe zij in noodgevallen te werk moeten gaan. »

Niet roekeloos zijn!

De overmoedige, die zich nergens iets van aantrekt, die de borden aan het strand negeert, waarop in vier talen een gevaarlijke stroom wordt aangeduid, heeft het heus aan zichzelf te danken als de zee met hem een spelletje gaat spelen. Maar het zal ook deze zomer wel weer gebeuren, dat de Jonge Nederlanders, meestal van een jaar of veertien, zich zo'n 800 meter uit de kust wagen, en dat volwassen buitenlanders stoute staaltjes van roekeloosheid uithalen door bijvoorbeeld bij de Delftlandse hoofden te gaan zwemmen voor Schevingen en Kijkduin. De dreiging van deze dammen schuilt niet in de « draaikolken ». Die zijn er niet. Maar wel is het pijnlijk, zo niet dodelijk, als men door een krachtige golf tegen de bazaltblokken wordt gesmakt. Die hebben scherpe kanten en worden bevolkt door duizenden vlijmscherpe mosseltjes. Meestal is men daarna een weerloze prooi voor de golven.

Als je dan toch ver in zee wil gaan, zegt de politie, ga dan met z'n tweeën. Wat is namelijk vaak het geval? De man of vrouw, die zich voelt meegesleurd door de stroom en verder afdrijft dan zijn bedoeling was, raakt bevangen door een redeloze angst. Is er iemand in de buurt, dan bewaart de onfortuinlijke bader eerder zijn kalmte en zal hij zich misschien gewoon op de rug laten uitdrijven. En dat brengt bijna altijd redding. De zee stuwt zijn bezoeker — zij het via omwegen — weer braaf terug naar de kust.

Leer zwemmen!

Het is dus een eerste taak van de ouders, die met hun kinderen de zee opzoeken, er voor te zorgen, dat zij kunnen zwemmen. Daarnaast is het verstandig het « kroost » niet te ver uit de buurt te laten gaan. Op de stranden van Zandvoort en Schevingen raken iedere dag tientallen kinderen zoek, die dan in een speciaal ingerichte bewaarplaats de komst van vader en moeder kunnen afwachten. Maar het « spoorloos verdwenen » kind kan net zo goed in het water verdwijnen, waar het vlak bij het strand nog geen gevaar loopt, maar verrast kan worden door een flinke golf, die met een nooit eindigende regelmaat aan komt rollen.

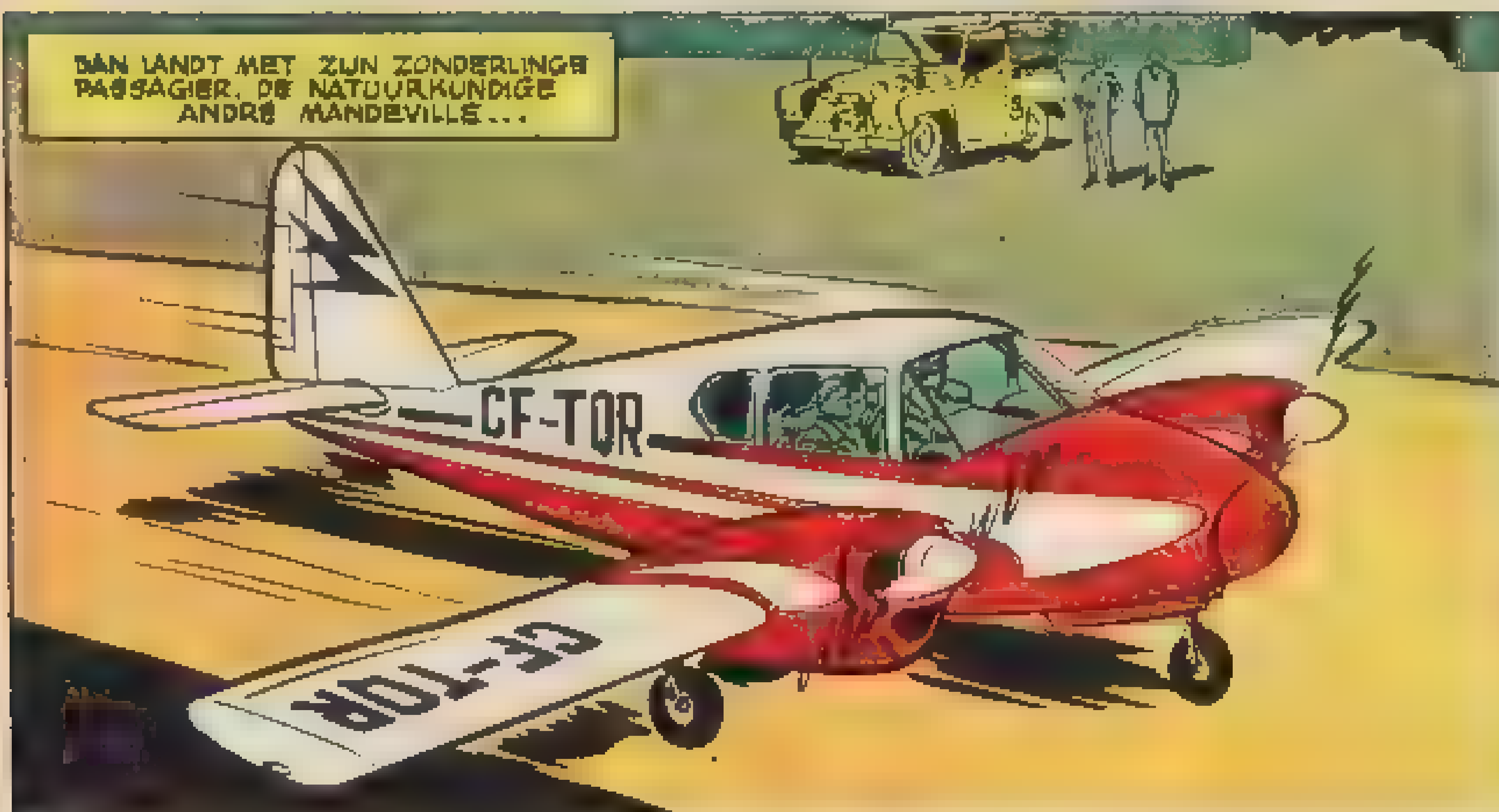
BEN DE GRAAF

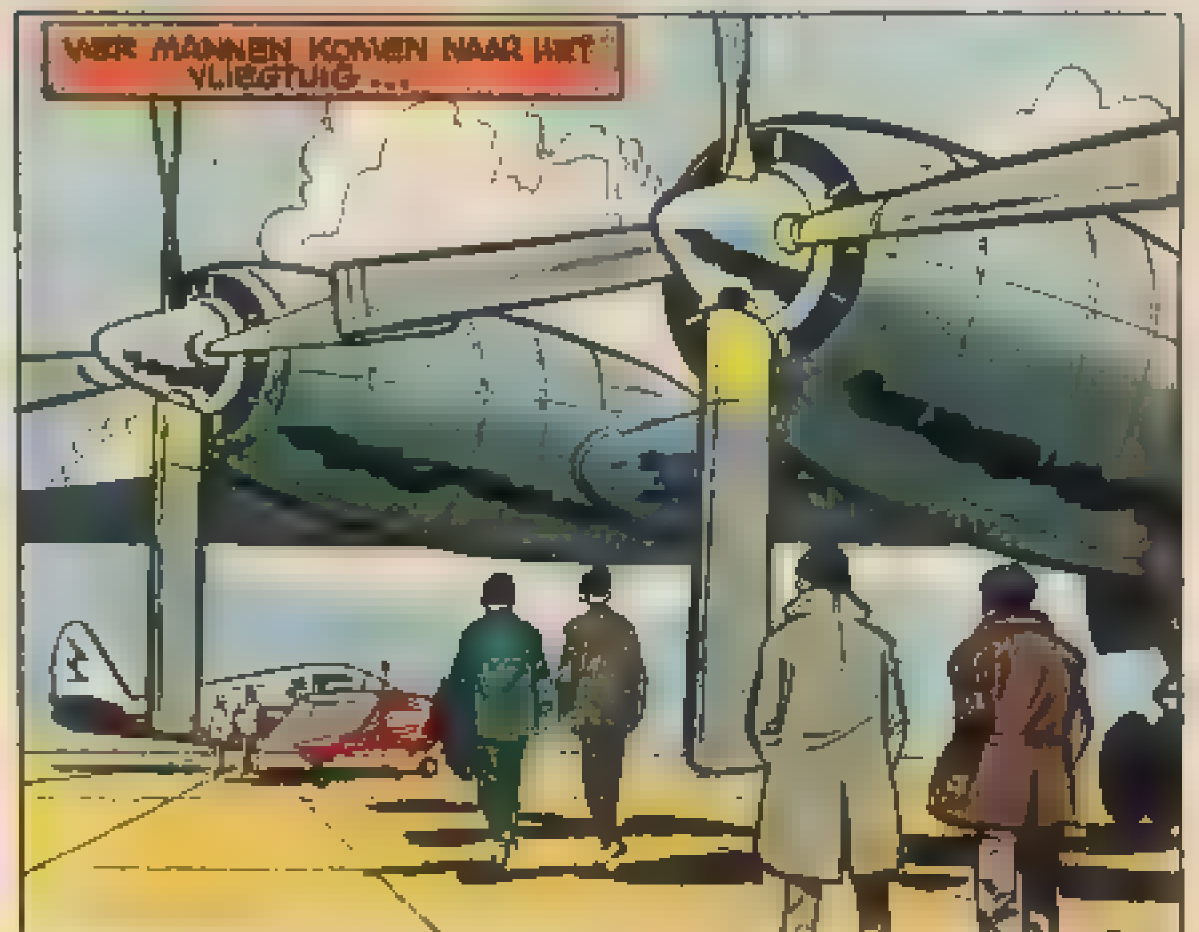
DAN COOPER

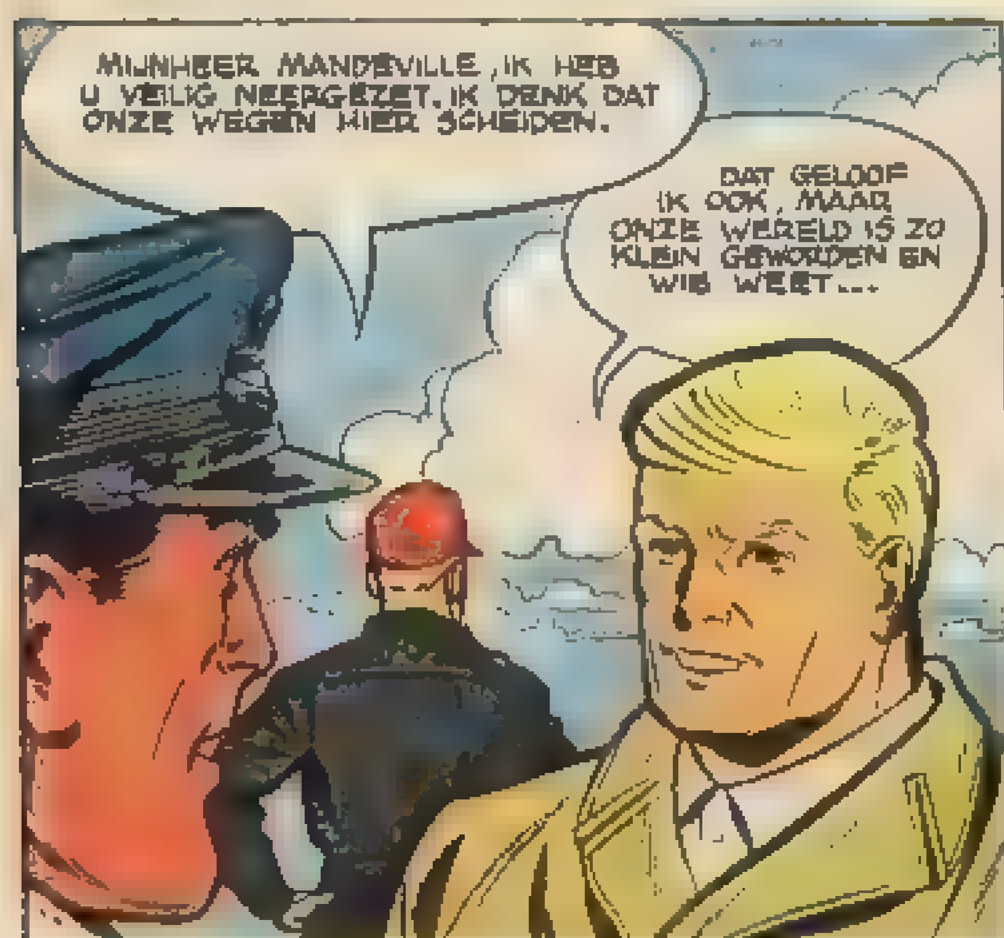

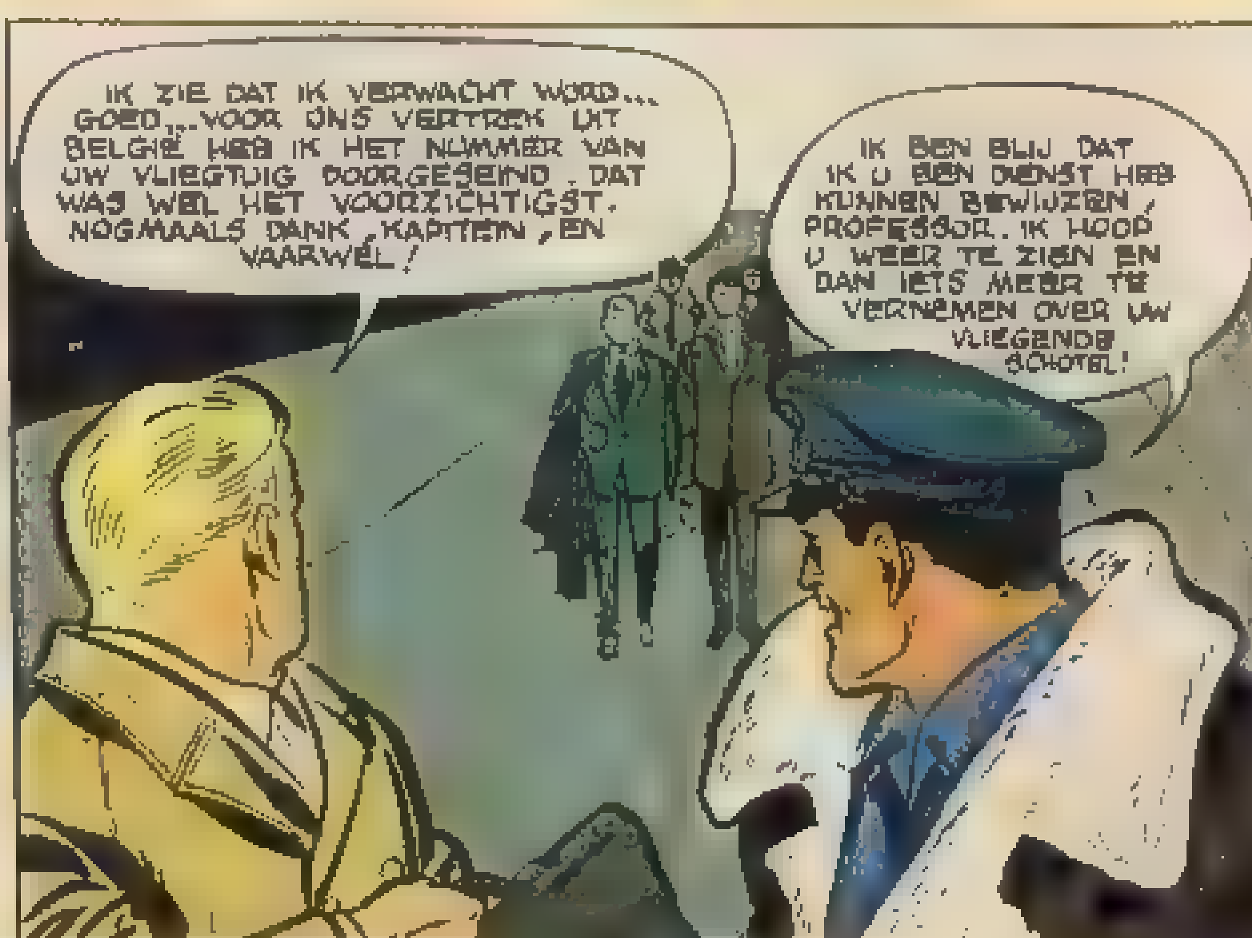
DE 3

Dan kon beletten dat de kostbare dokumenten van André Mandeville gestolen werden en in Zurich......

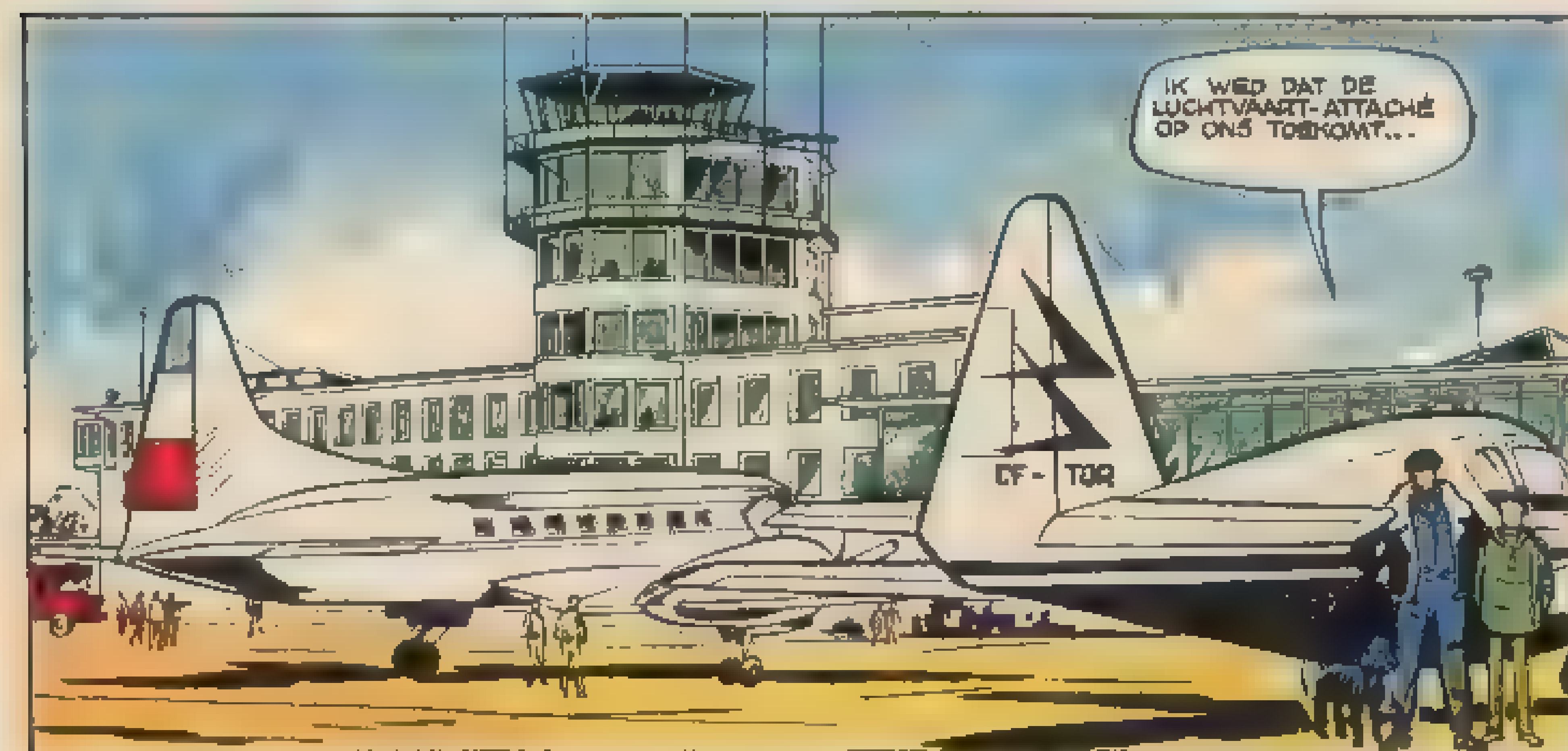

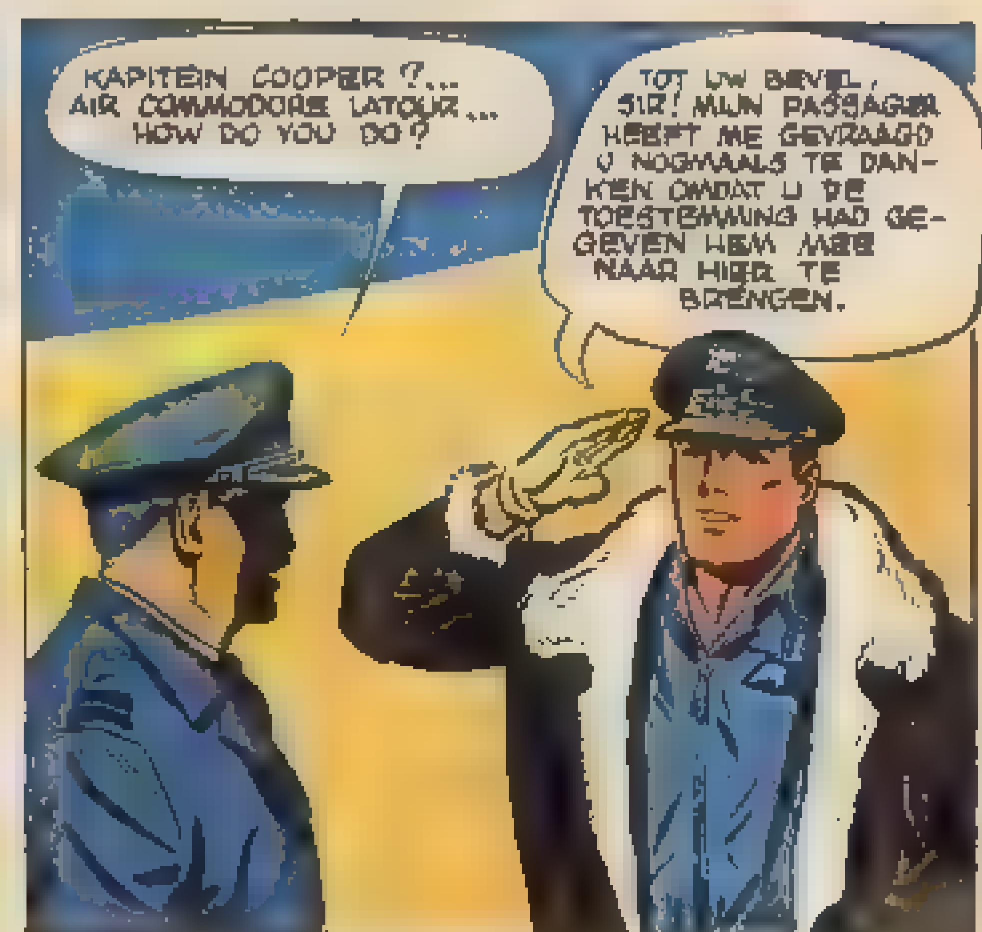

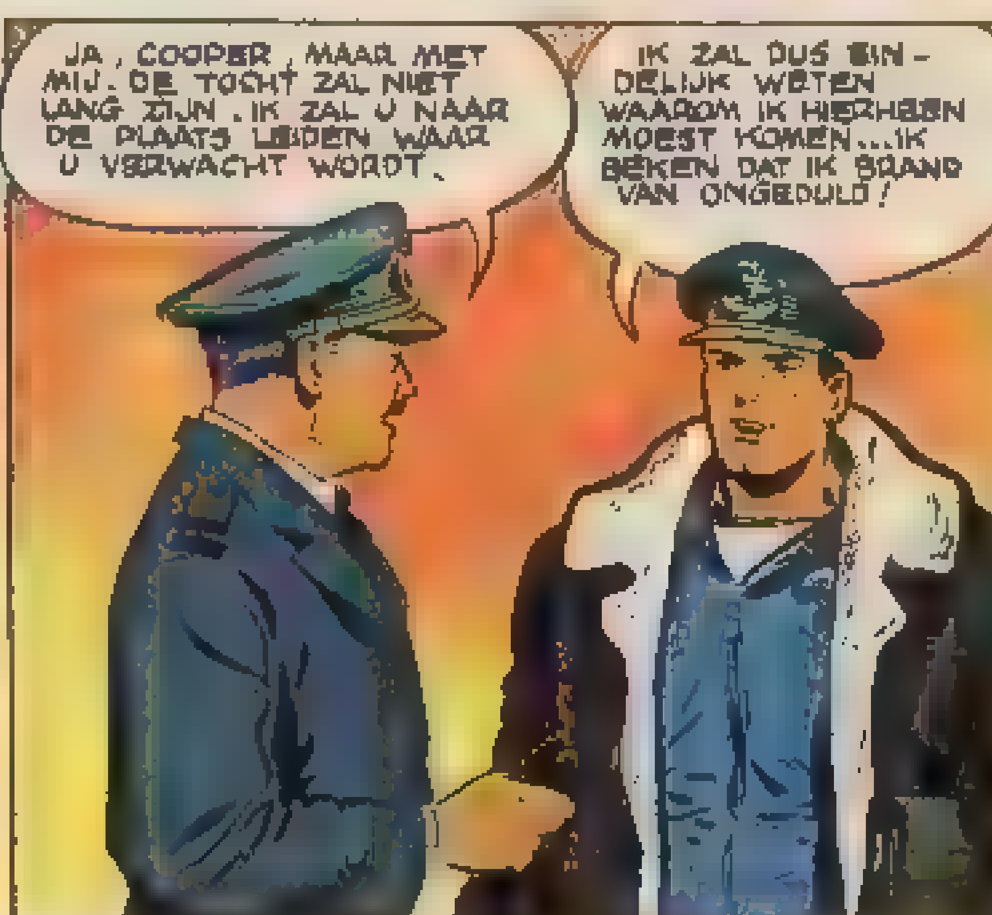

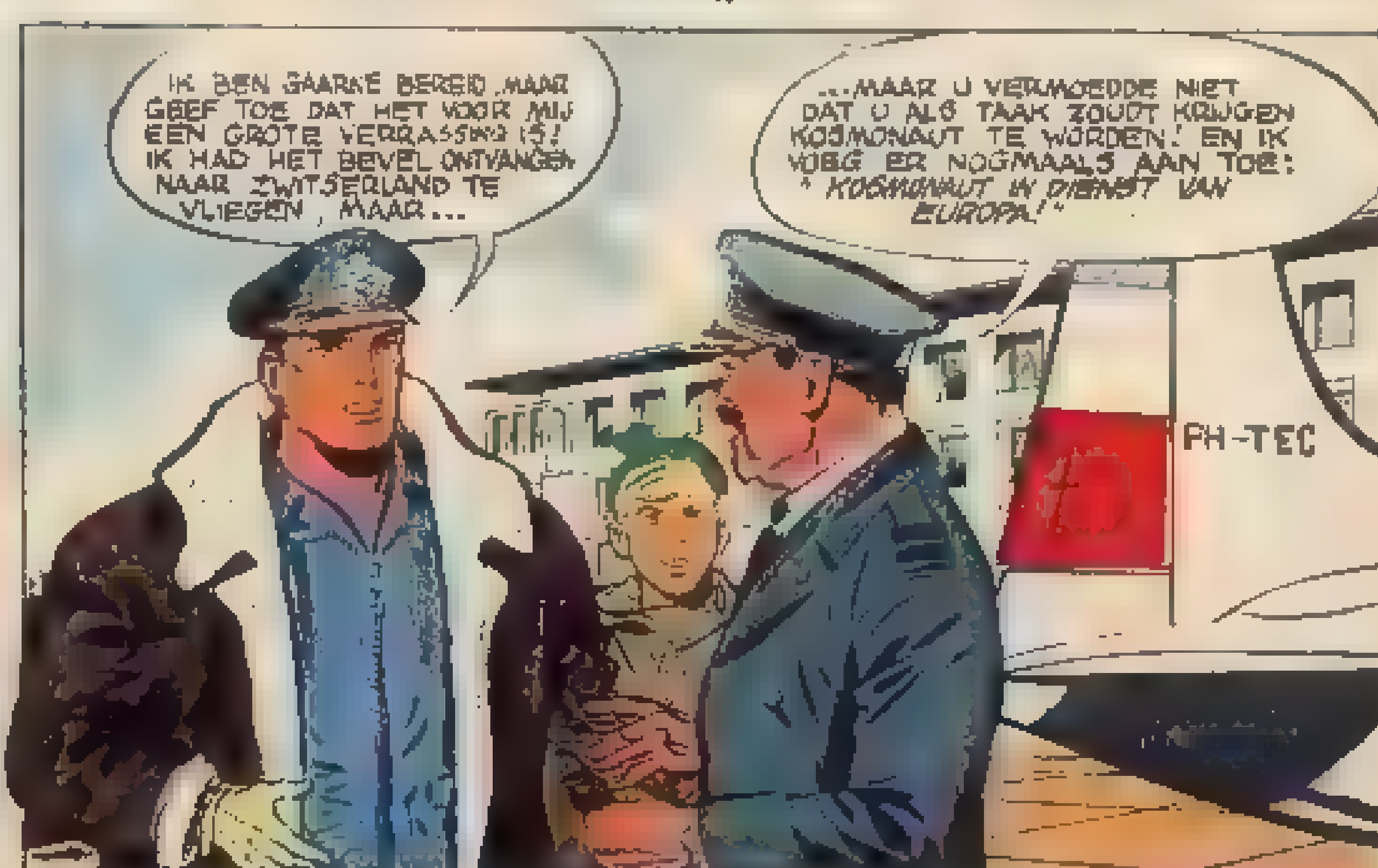

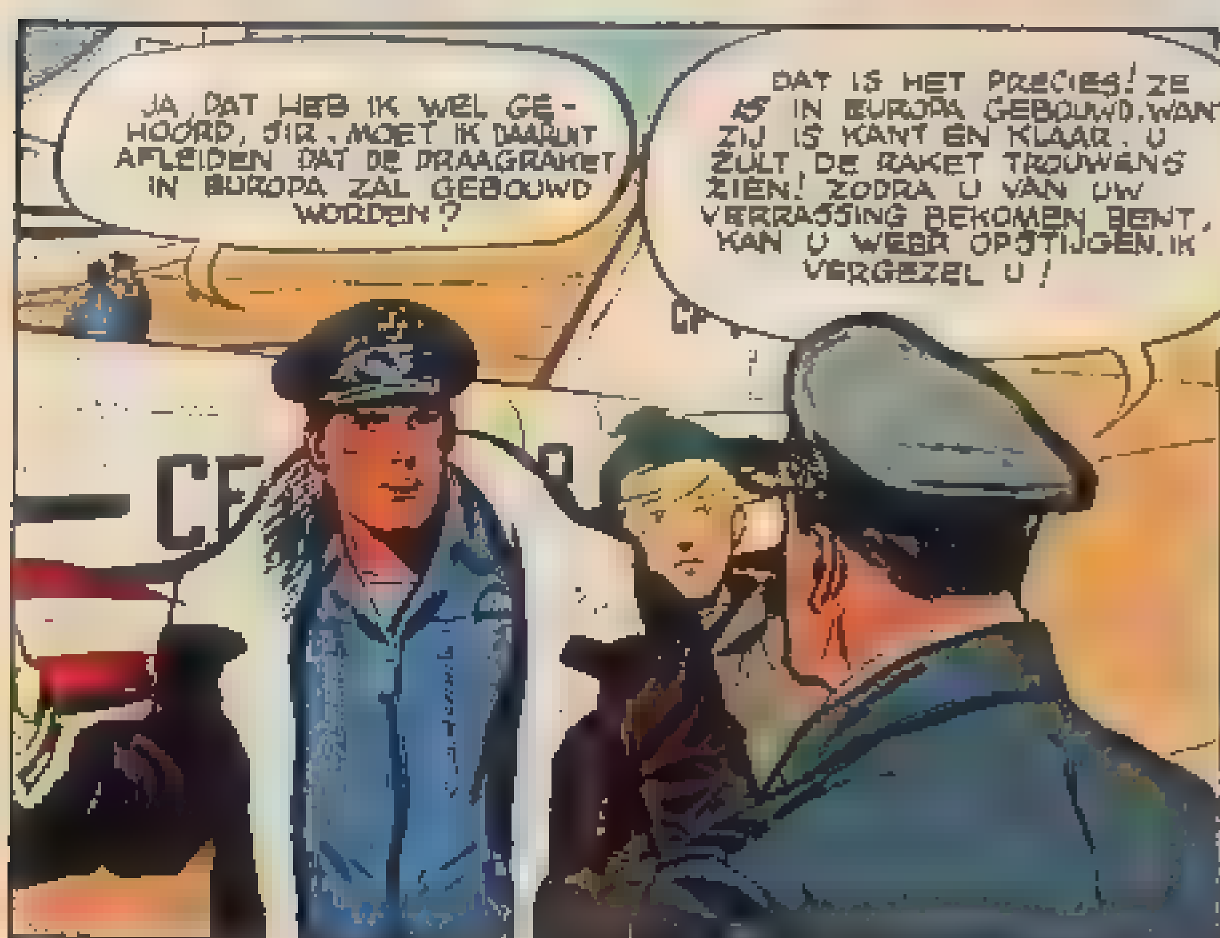

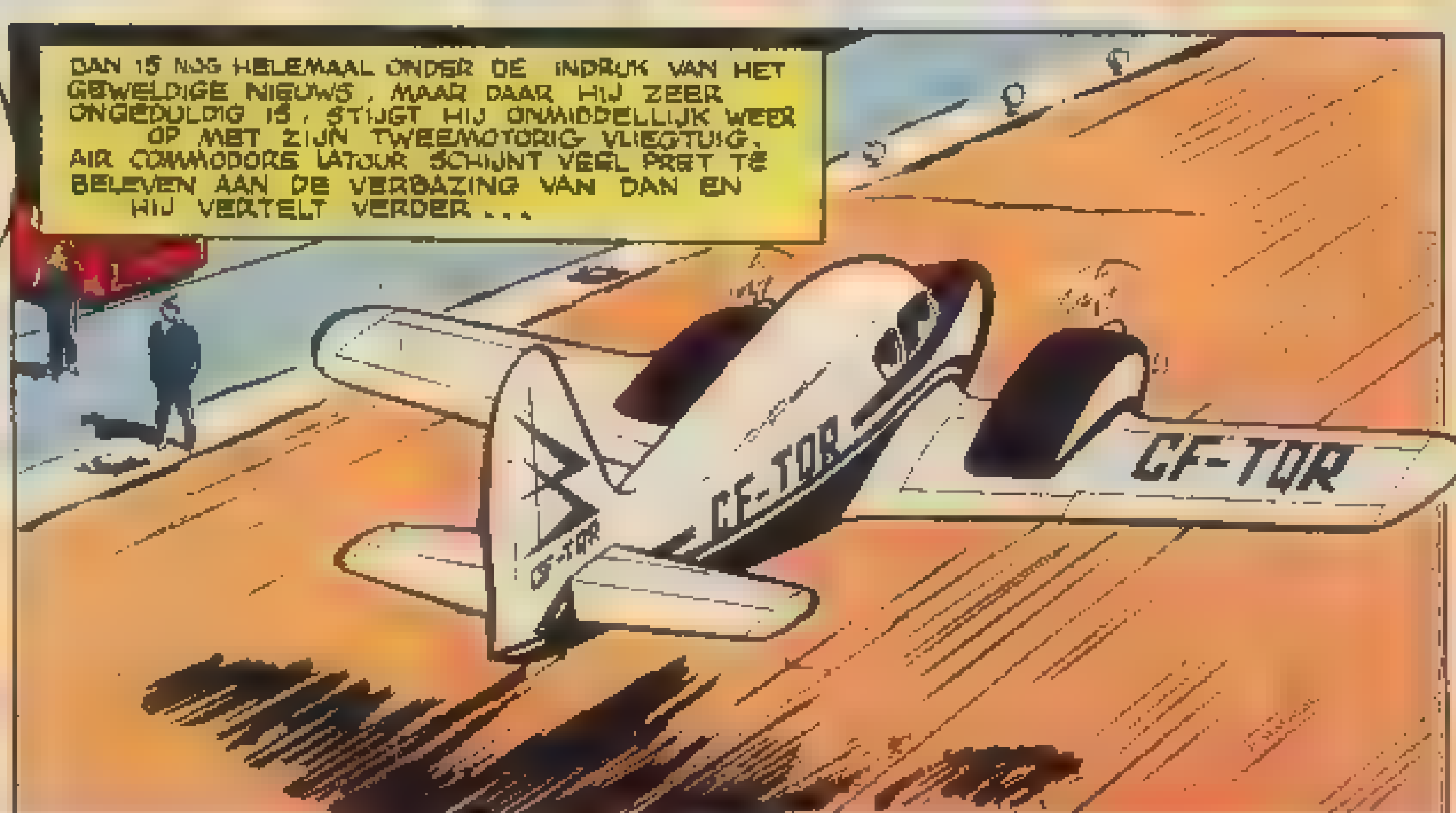
KOSMONAUTEN

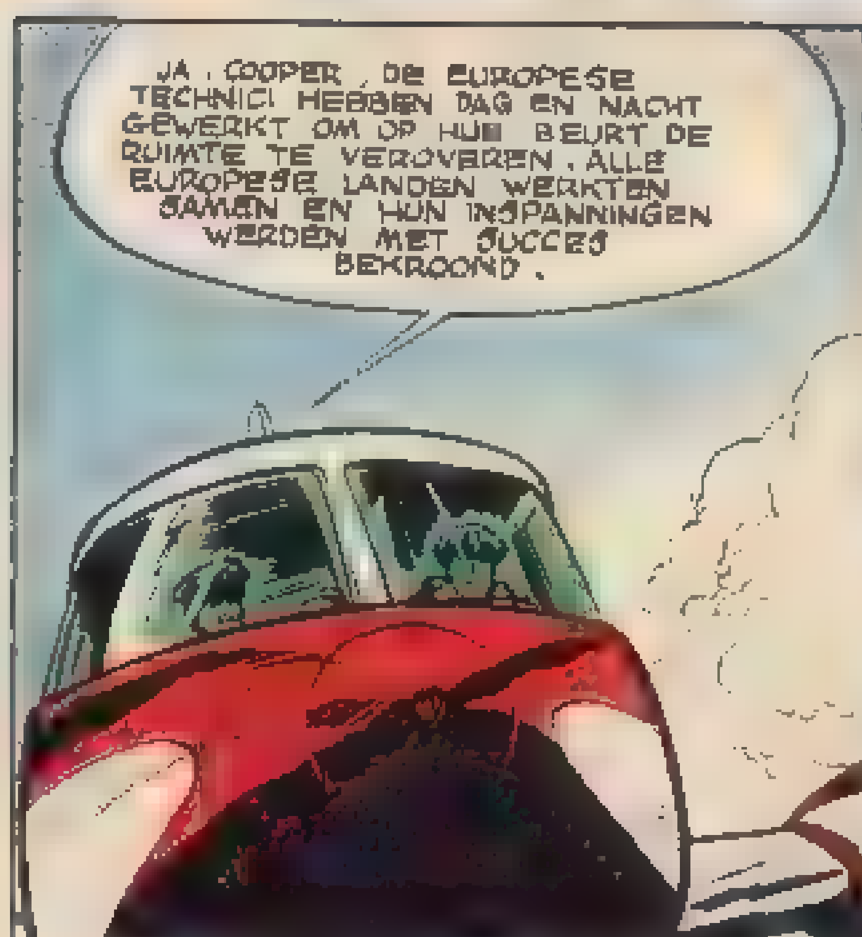
Tekst en tekeningen van A. WEINBERG

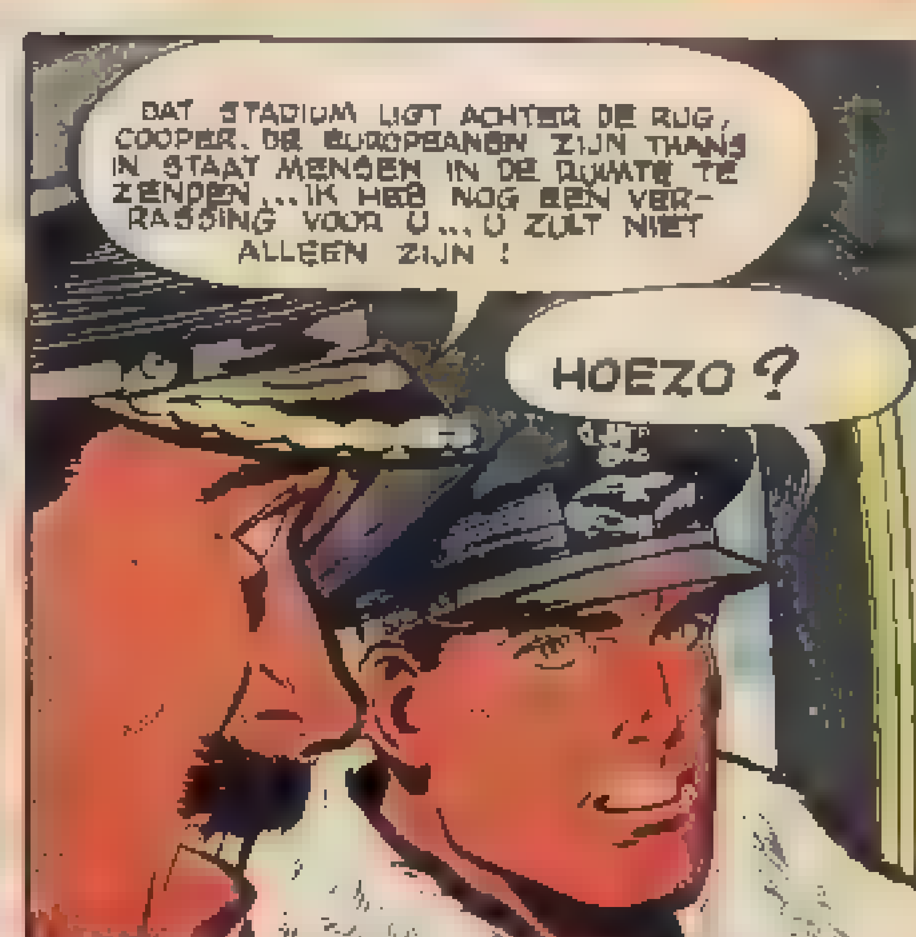

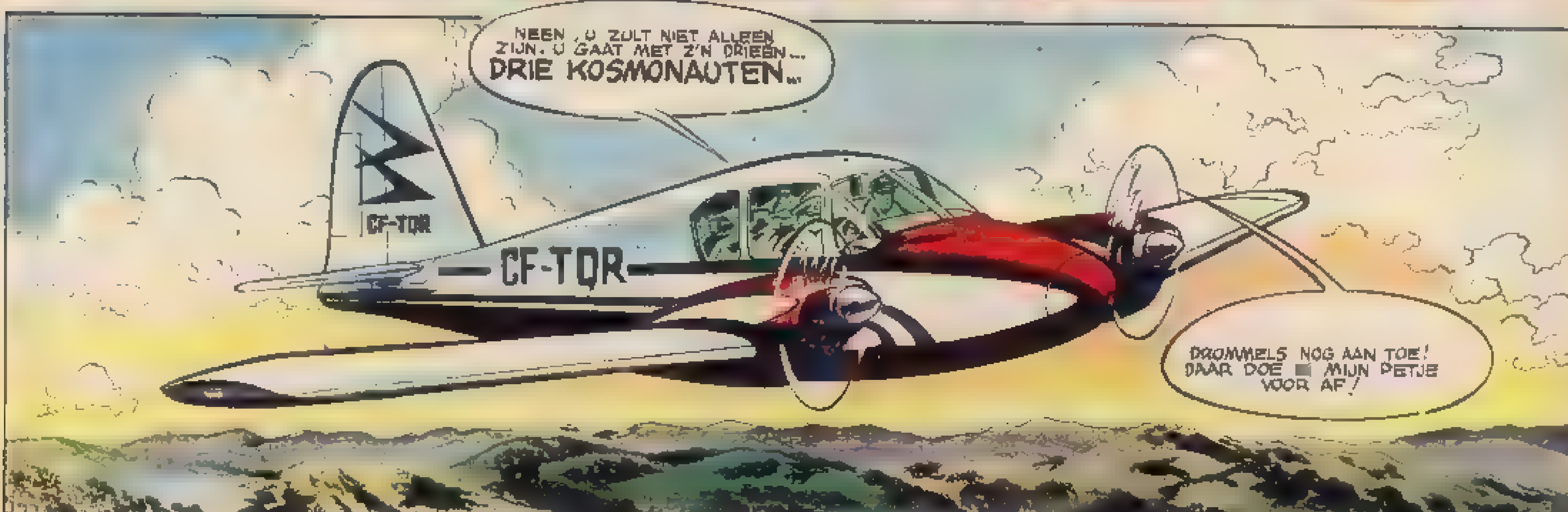

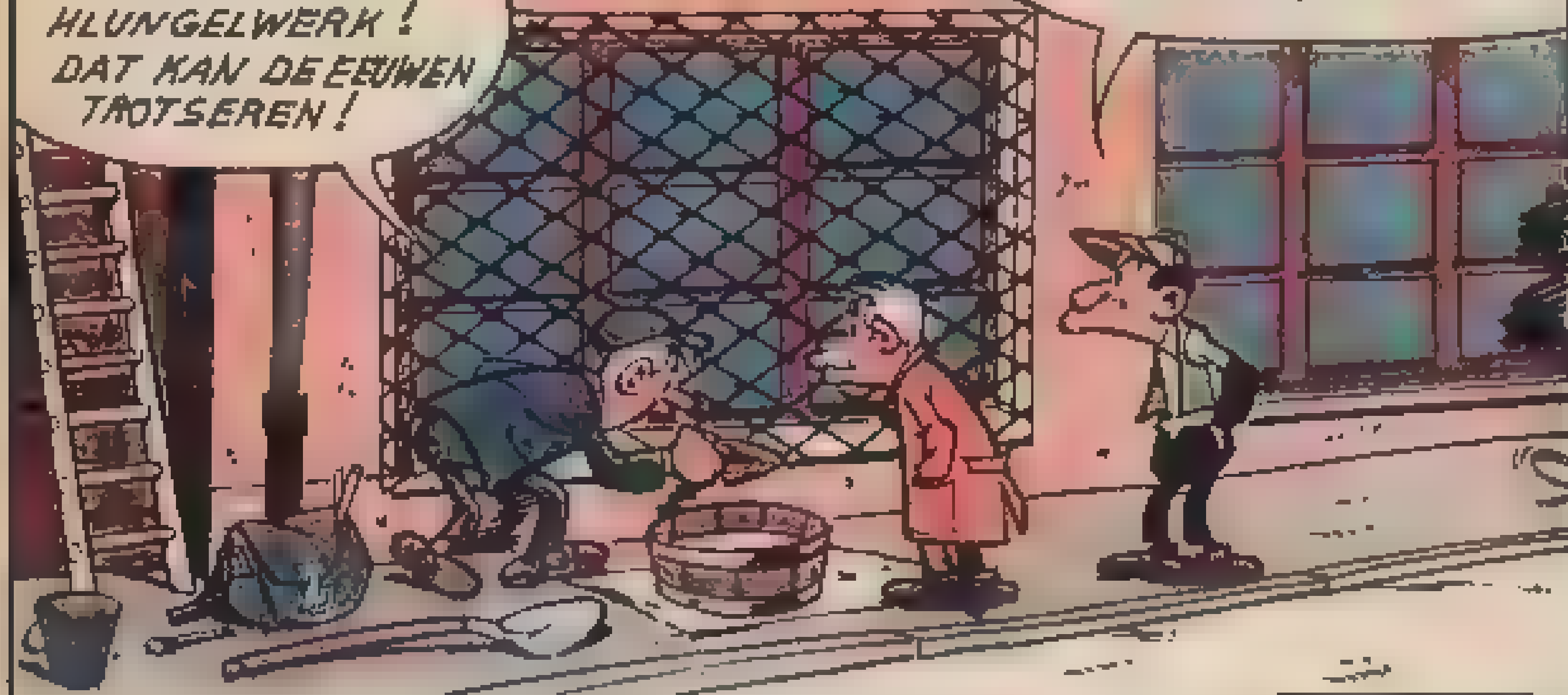

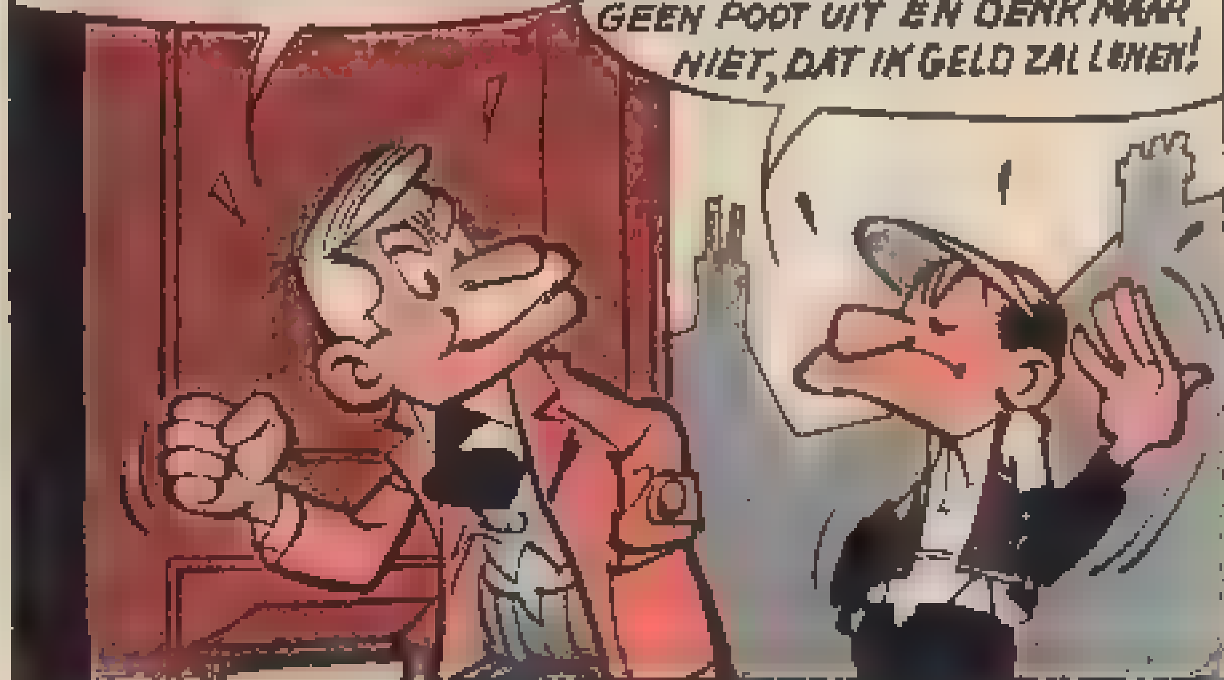
WORDT VOORTGEZET

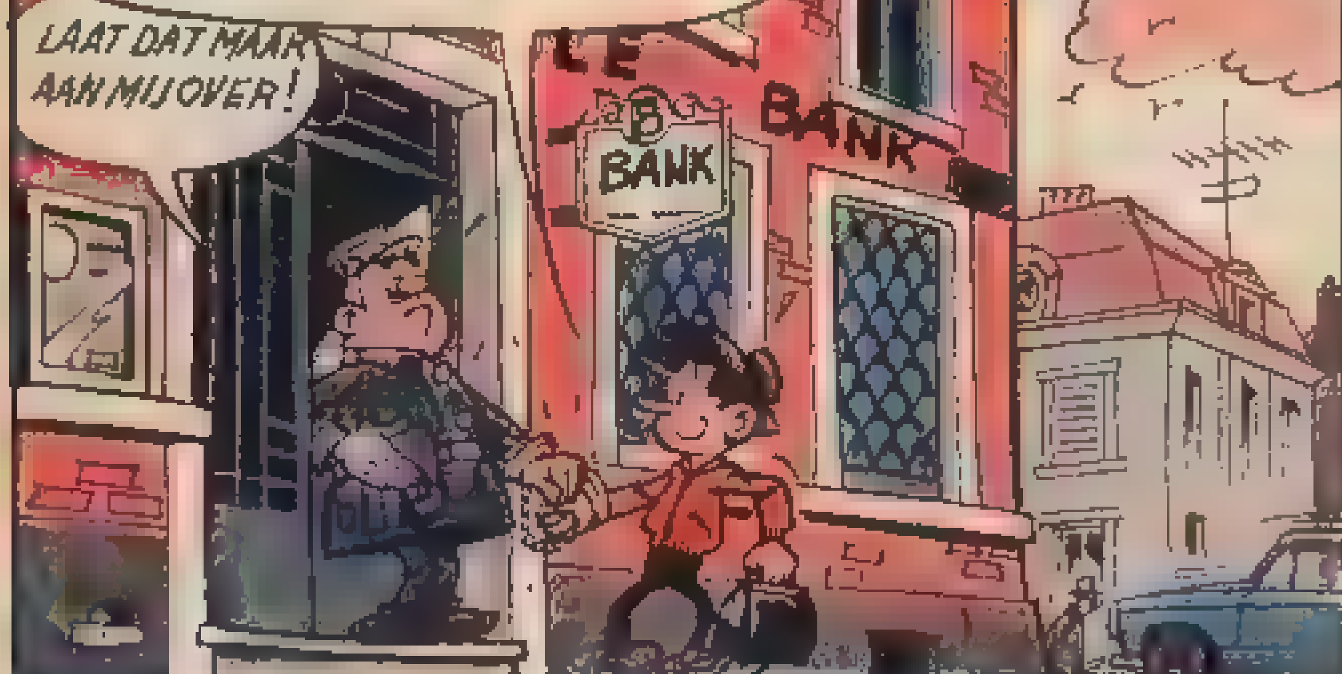

BOB BINN EN

Bob Binn heeft twee verdachten ontdekt : Vroomoor en Magnaat.

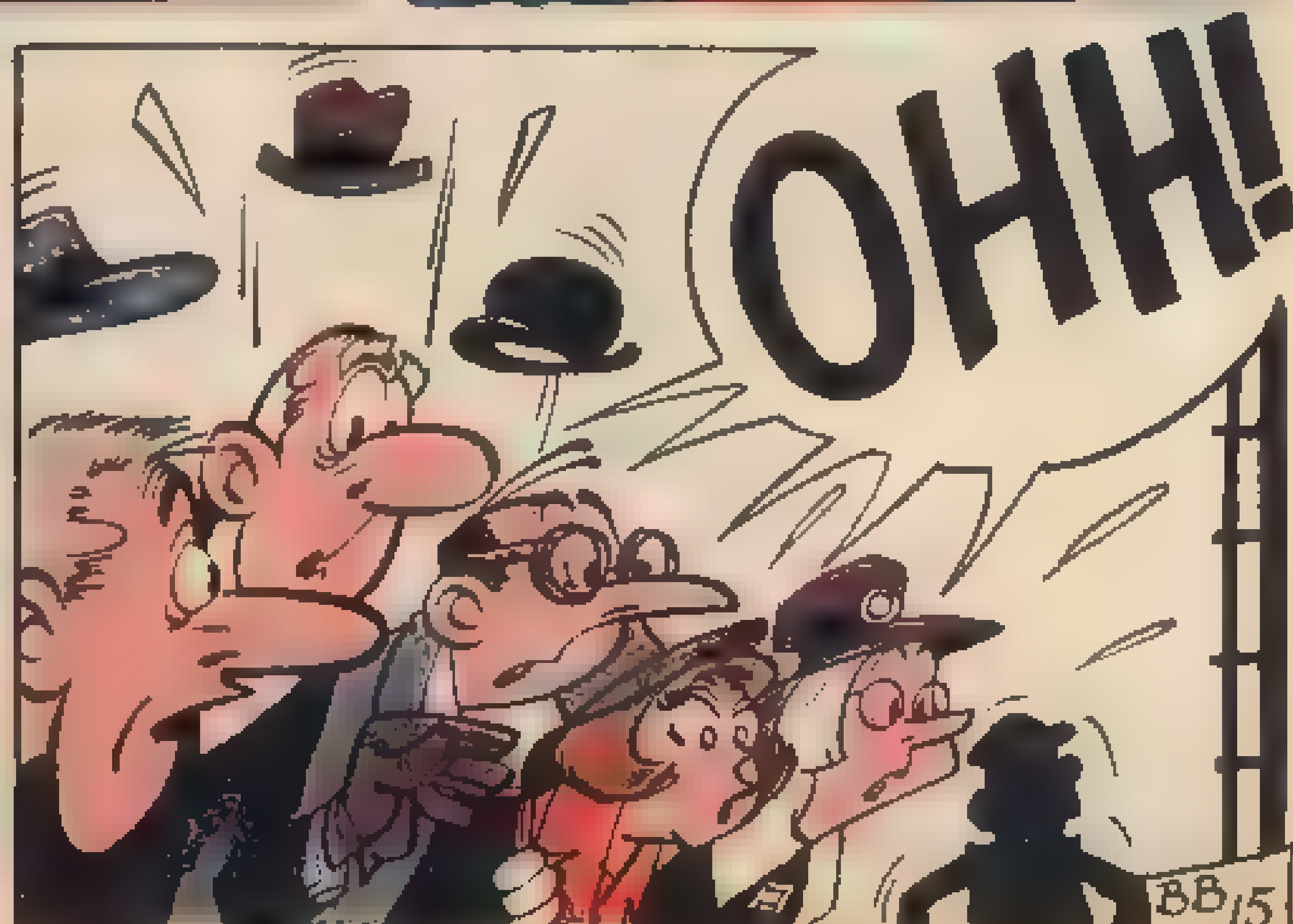

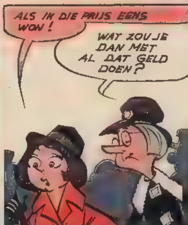
DE SCHADUW VAN DE RIDDER

...e zijn beiden verwoede liefhebbers van dropjesgom...

DOOR E. AIDANS - TEKST : J. ACAR-

NEEM DEEL AAN DE KRIS KRAS WEDSTRIJD HACOSAN

- Voedzaam en gezond

Geef het antwoord op de hieronderstaande vragen, stuur het op en misschien win je dan wel één van de prachtige prijzen, die je door HACOSAN aangeboden worden

Vraag:
Bekijk deze zes tekeningen goed en zeg dan in welke volgorde ze eigenlijk geplaatst moeten worden.
Bijv.: A = 4

Bijvraag:
Kun je misschien zeggen hoelang de tekenaar erover gedaan heeft om deze tekeningen, na ze in potlood getekend te hebben, in inkt over te trekken? (tekst niet inbegrepen)

1e prijs: Een 8 mm. WANSTA camera - waarde 995 F.
2e tot 11e prijs: 10 FERRANIA **reportage-sets**
(een EURA fototoestel - 1 flitsapparaat - films en lampjes).
Waarde 585 F.
Alle andere mededingers zullen een kleine verrassing krijgen.

VOORWAARDEN.

- Iedereen, die dit blad leest, kan aan deze wedstrijd meedoen. Iedere deelnemer mag
- zoveel oplossingen insturen als hij of zij wil, wanneer op iedere oplossing maar een controlestrookje, dat in de Hacosan doos te vinden is, geplakt zit. Alleen het beste antwoord zal in aanmerking komen.
- Alle oplossingen moeten voor 11 juni middernacht in ons bezit zijn.
- Als er veel goede oplossingen zijn, zal de bijvraag beslissend zijn.
- De bijvraag werd gecontroleerd door Meester Lombaerts, deurwaarder te Brussel.
- Tegen de beslissing van de jury kan geen protest aangetekend worden.
- Als je aan deze wedstrijd deelneemt moet je ook al deze voorwaarden aanvaarden.
- **Hacosan is te verkrijgen in alle goede winkels en apotheken: 37 F., in doos van 250 gr.**

BON

Deze moet op een briefkaart worden geplakt, en teruggestuurd naar **HACOSAN**
St-Michielslaan 103
Brussel 4

1e vraag: De volgorde van de tekeningen is

A	B	C	D	E	F

2e vraag: De tekenaar heeft er over gedaan

UREN		MINUTEN		SEKONDEN	

Naam: ....
Volledig adres: ....

Coupon de controle

Plak hier het controlestrookje

Controle coupon

Als je het controlestrookje opplakt, vergeet dan vooral niet de KUIFJE'S BON, die je door HACOSAN wordt aangeboden, te bewaren!

publiart

KOE PEUZELDE MANUSKRIPT OP

De schrijver-timmerman Pedro Pablo had zich in een landelijke omgeving in Nicaragua, teruggetrokken om eens flink te kunnen werken. Na een tijdje geschreven te hebben, liep hij even zijn huis uit en liet het manuskript gewoon op tafel liggen, zonder de deur op slot te doen. Toen hij terugkeerde was er iets vreselijks gebeurd. Een koe was rustig naar binnen gekuierd, had het manuskript op tafel ontdekt. Het viel kennelijk bij haar in de smaak, want ze peuzelde het heerlijk op.

Pedro is troosteloos ondanks de landelijke omgeving en de rust.

LID VAN

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » :
18e jaargang — Lombard Uitgaven.
P.H.-Spaaklaan 1-11, Brussel 7.
Prk. 1909.16

Uitgev.-Directeur : Raymond Leblanc
Isid. Gerardlaan 9, Brussel 16.

Heliodruk : N.V. PERIODICA

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7,— per kwartaal
KUIFJE-HOLLAND : Doklaan 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 Giro 655.389.

Canada : 25 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : LA PATRIE, 180 Est, rue Sainte Catherine, Montréal. 18, Québec.

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120,— F.	f 7,—	$ 3,50	130,— F.
6 maanden	230,— F.	f 14,—	$ 7,—	260,— F.
1 jaar	450,— F.	f 28,—	$ 12,—	520,— F.

PUBLICITEIT publi art* 22.86.00

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE

Yvon Ockeloen, Spoorlaan 51, Holl Rading (Utrecht) is een trouwe lezeres van KUIFJE en wil graag corresponderen in het Engels of in het Nederlands. Yvon is 17 jaar.

A. Van Gotsenhoven, Koetsweg 84, Kessel-Lo (bij Leuven) is 16 jaar en wil dolgraag pennetwisten met Kuifje's vrienden uit het buitenland. Hij wil ook postzegels ruilen.

Yvonne Van Loock, Antwerpsesteenweg 256, Leopoldsburg (Limb.) zoekt een pennevriendin uit het buitenland, die mag schrijven in het Engels of in het Nederlands. Yvonne is 15 jaar en verzamelt postzegels en ansichtkaarten.

Maruli Sibarani, Samratulangi 24, Djakarta (Indonesia) is een Indonesische jongen die echter geboren werd in Rotterdam. Hij is vijftien jaar, verzamelt postzegels en houdt vooral van voetballen. Hij zoekt correspondenten uit Nederland en België.

Godelieve De Keyser, Ukkelsesteenweg 63, Beersel (Lot) zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd (14 jaar), liefst uit Canada. Meisjes uit andere landen zijn eveneens welkom.

Frans van Varik, B. Verweylaan 21, Geldermalsen (Nederl.) wil graag briefwisselen met een Britse jongen van 13 j. Hobby's : zwemmen, verzamelen van postzegels en foto's van filmsterren. In het Engels.

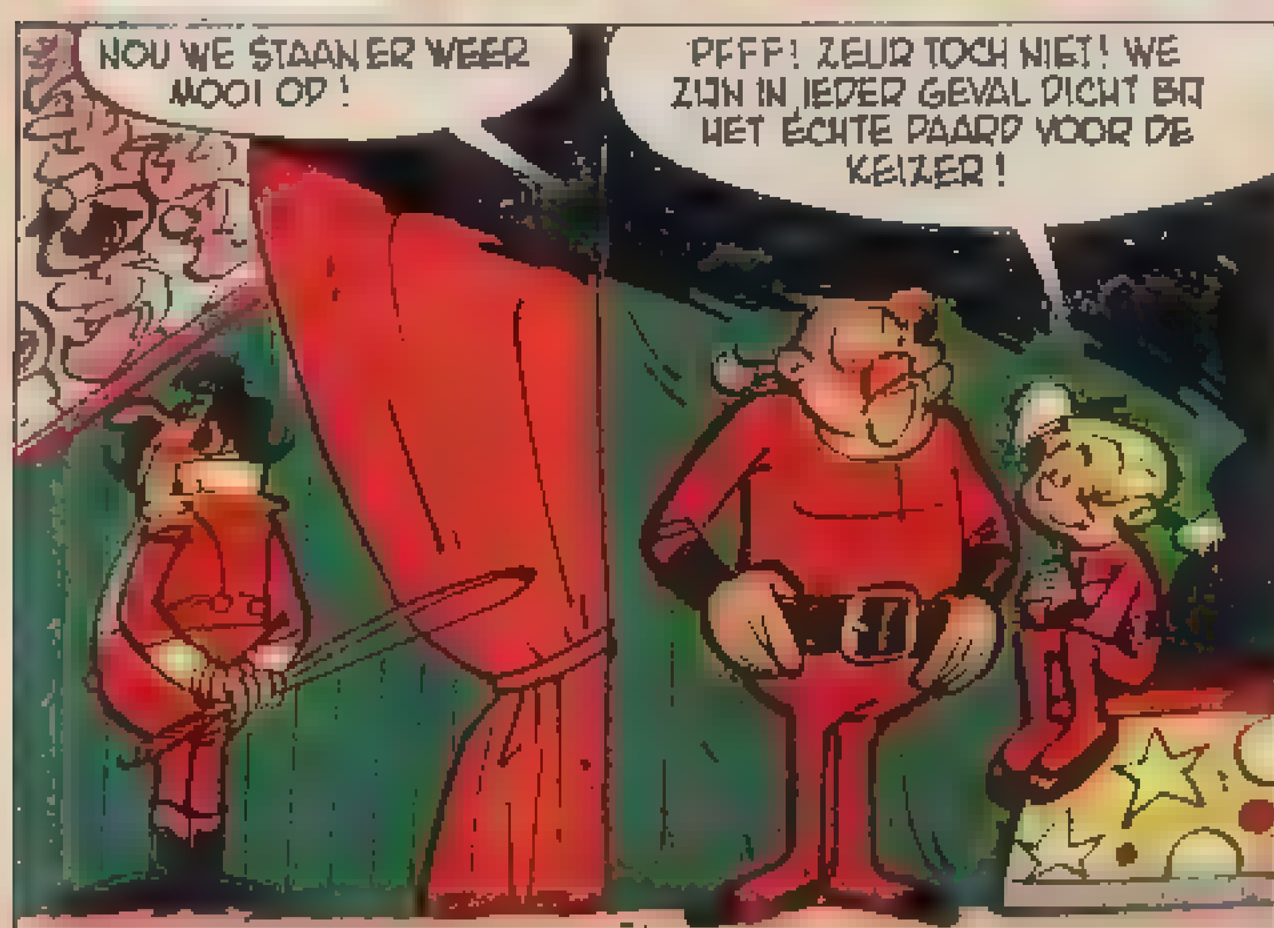
Onze vriend Jozef Scheerlinck, Sint-Apoloniastraat, 113, Aalst *deelt ons mee dat er een United World Club werd gesticht voor de jeugd van 12 tot 21 jaar. Het lidgeld bedraagt in België 7 F, in Nederland 48 cent. Het moet echter om de twee* maanden *vernieuwd worden. Het doel van de club is : pennevrienden te zoeken in alle landen van de wereld.*

Wie er zich voor interesseert kan voor België schrijven naar Jozef Scheerlinck en voor Nederland naar Adriaan Nekeman, J. van Goyenstraat, 43, Veenendaal. *Wie een persoonlijk antwoord verlangt moet een postzegel van 3 F of 12 cent insluiten.*

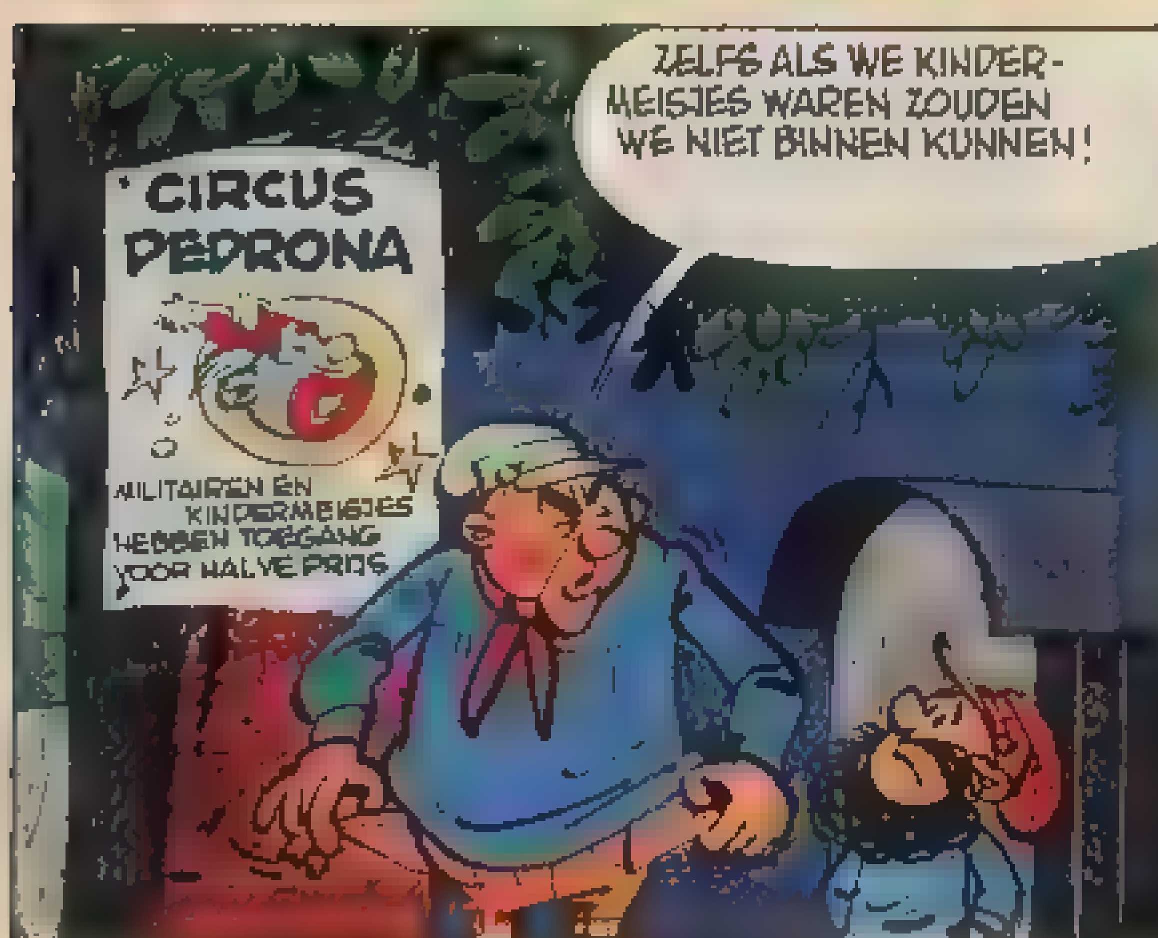

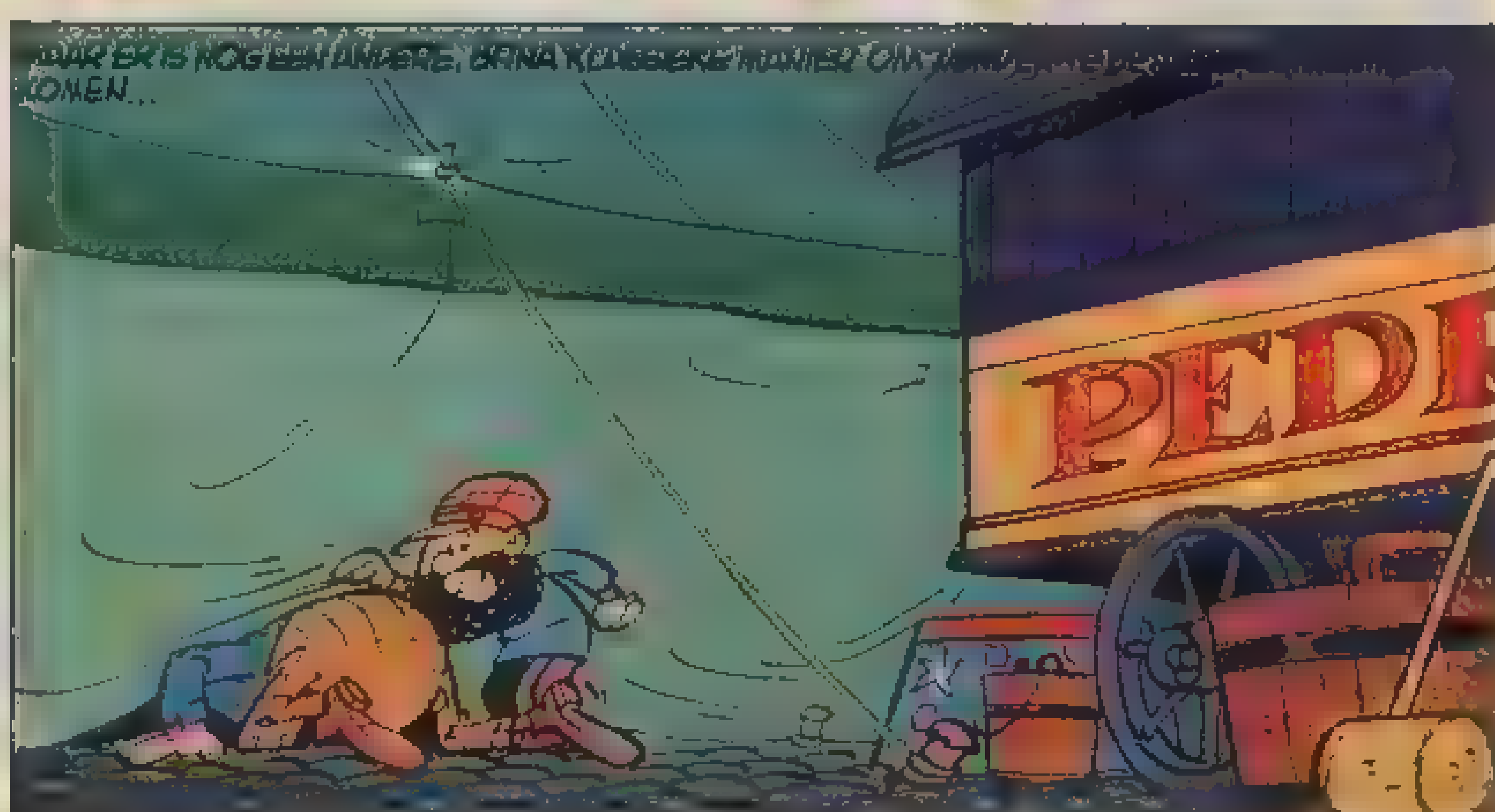
hansje

Onze vrienden zijn in het Pedranocircus en hebben het paard van de keize
moeten onze vrienden een

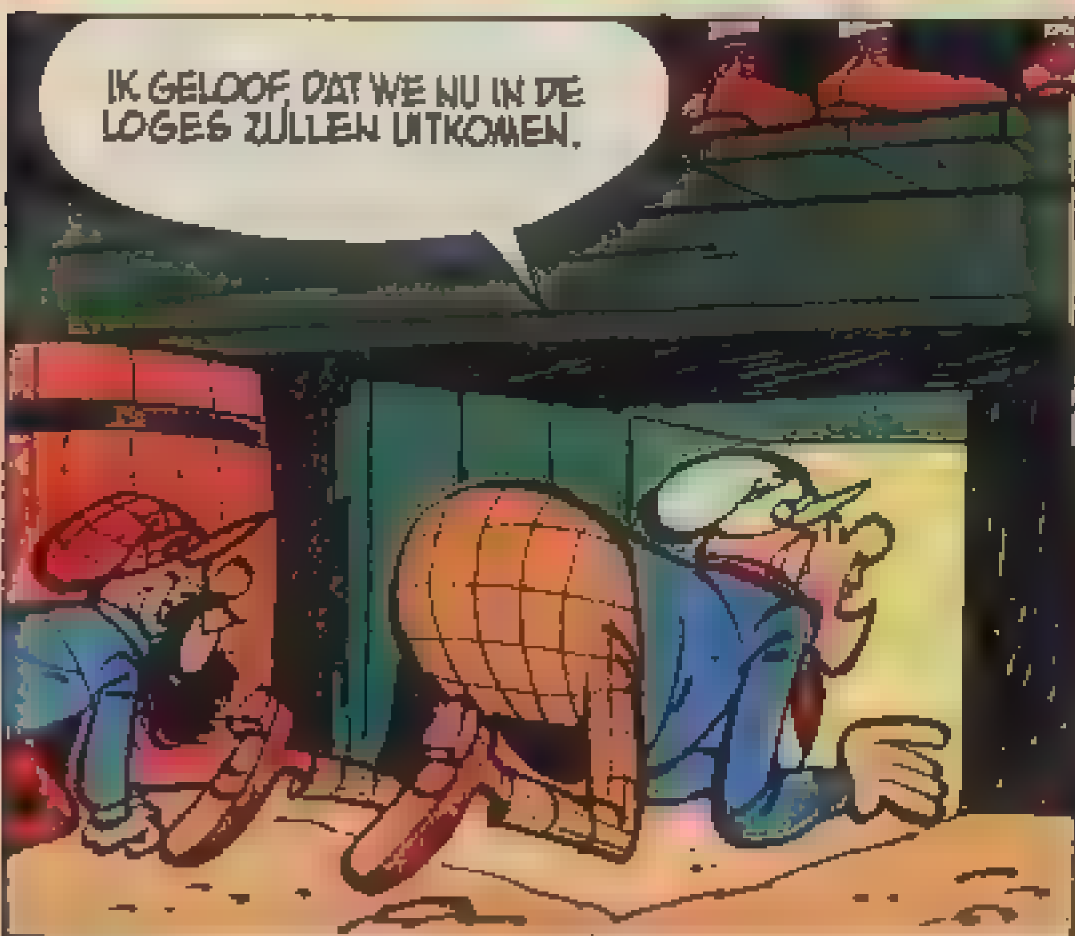

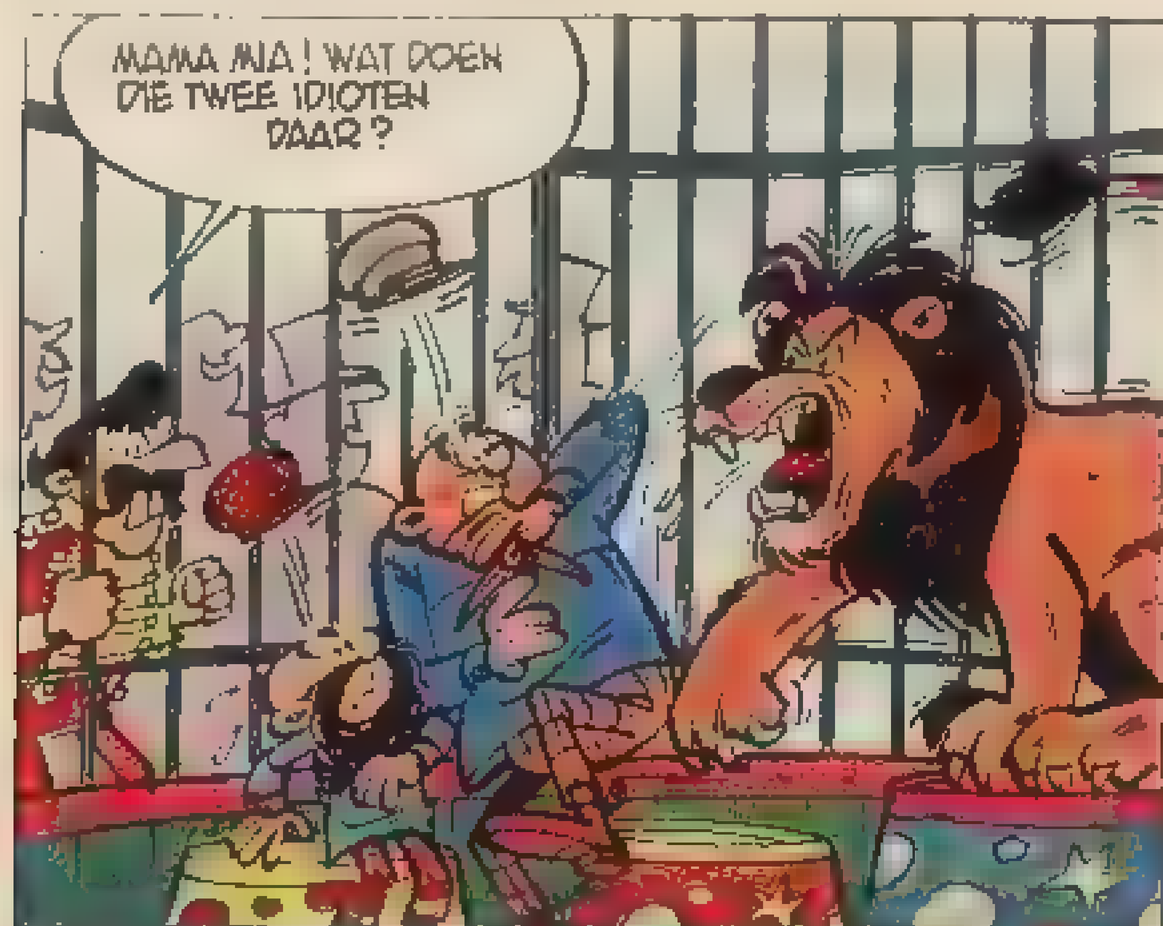

en mylady

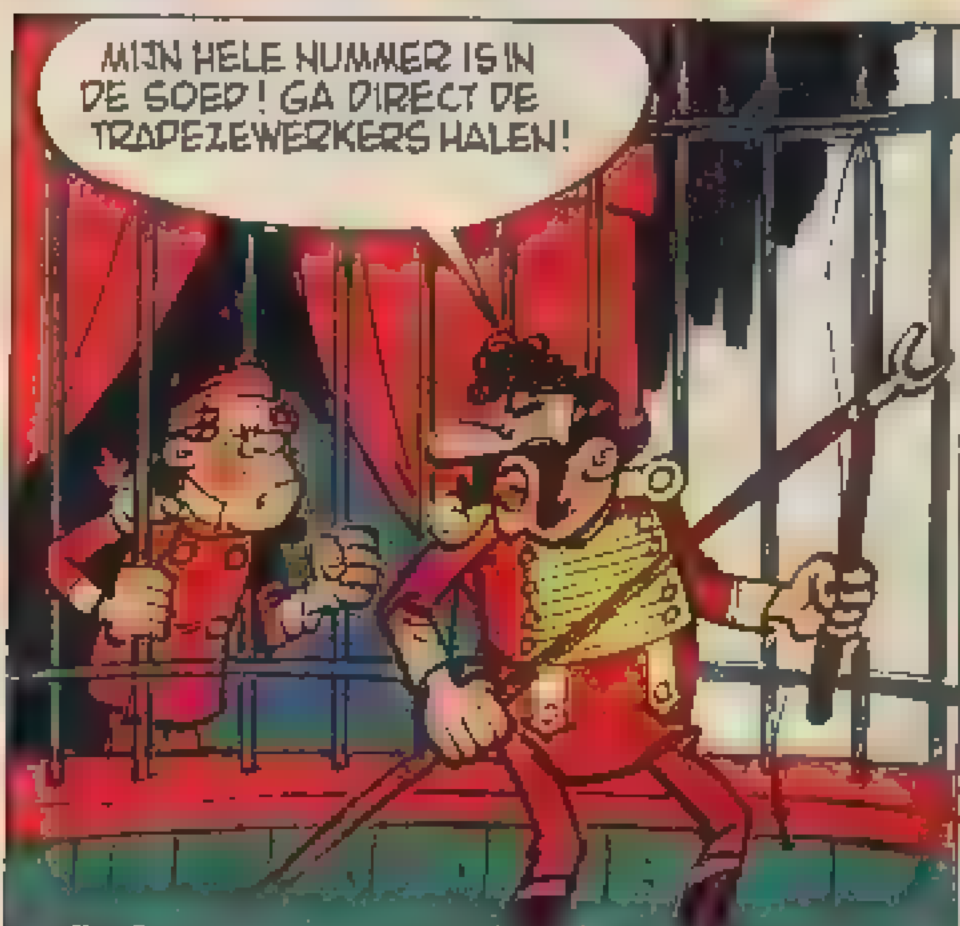
gegapt. Maar de directeur van het cirkus betrapte hen en voor straf ganse week acrobaatje spelen.

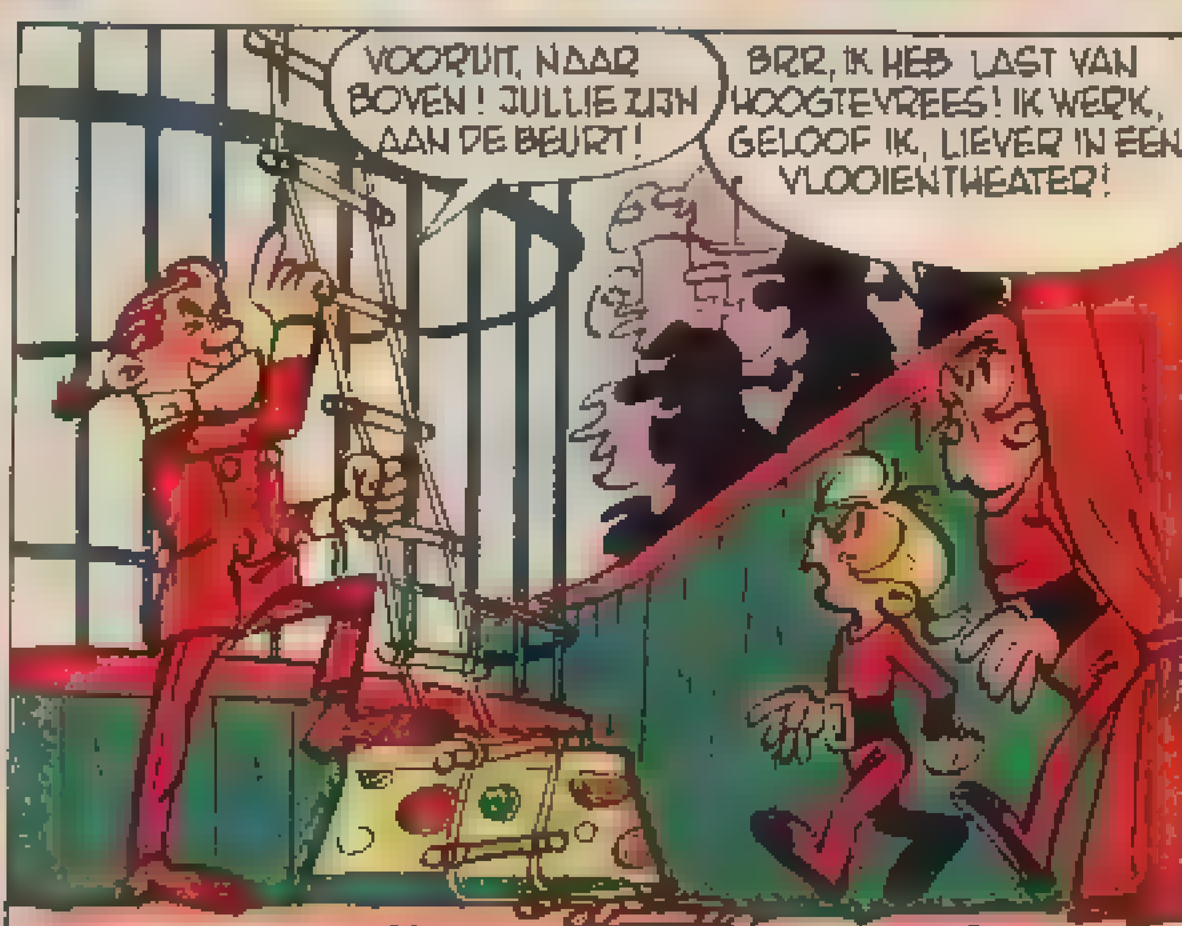
TEKENINGEN: BERCK. TEKST: DUVAL.

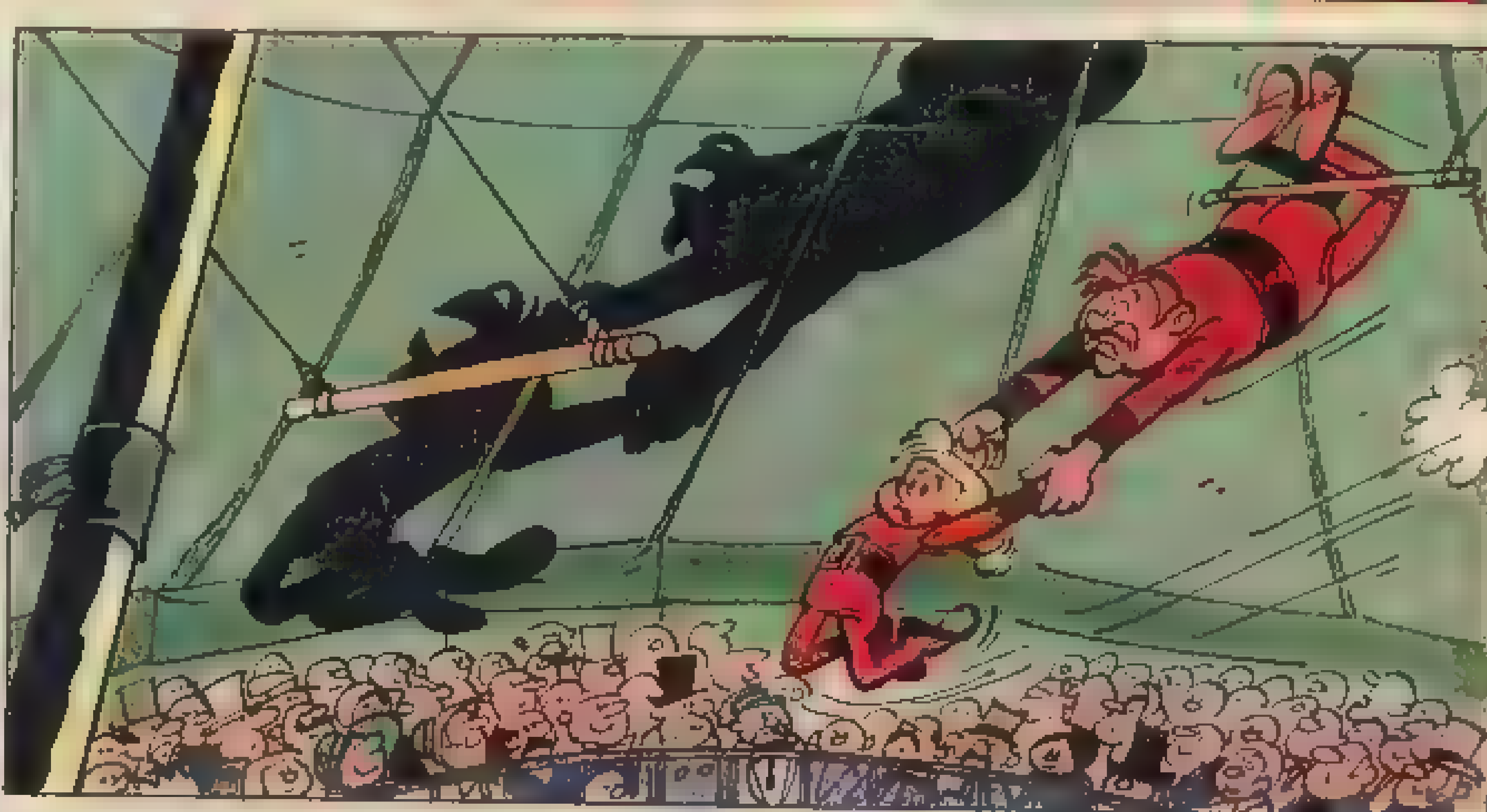

WORDT VOORTGEZET

BETER RIJDEN: HET DOEL VAN IEDERE AUTOMOBILIST!

MEN verwart wel eens het respect, dat men moet hebben voor de verkeersreglementen, met de rijkunst. Een automobilist kan de verkeersreglementen stipt in acht nemen en grote fouten begaan tegen wat men zou kunnen noemen « de kunst een auto goed te besturen ». Het aantal auto's stijgt voortdurend en er wordt, naar mijn mening, maar zeer weinig gedaan om betere automobilisten te kweken! Er zijn in België, zoals trouwens ook in andere landen, organisaties die hun best doen om de eigenaars van een auto behoorlijk te leren rijden, maar dat kan nog lang niet volstaan. Wie zich per auto op de weg wil begeven, moet fysisch en ook moreel in staat zijn de ganse verantwoordelijkheid — die hij op zich neemt wanneer hij per auto rijdt — te dragen. Bovendien moet hij de verkeersreglementen zowel binnen de Belgische grenzen als daarbuiten stipt in acht nemen. Er zijn echter nog al te veel automobilisten die zich van hun grote verantwoordelijkheid niet bewust zijn.

EEN GOEDE RIJLES IS MEER VELE SLECHTE RIJBEWIJZEN!

Voorkomen is beter dan genezen

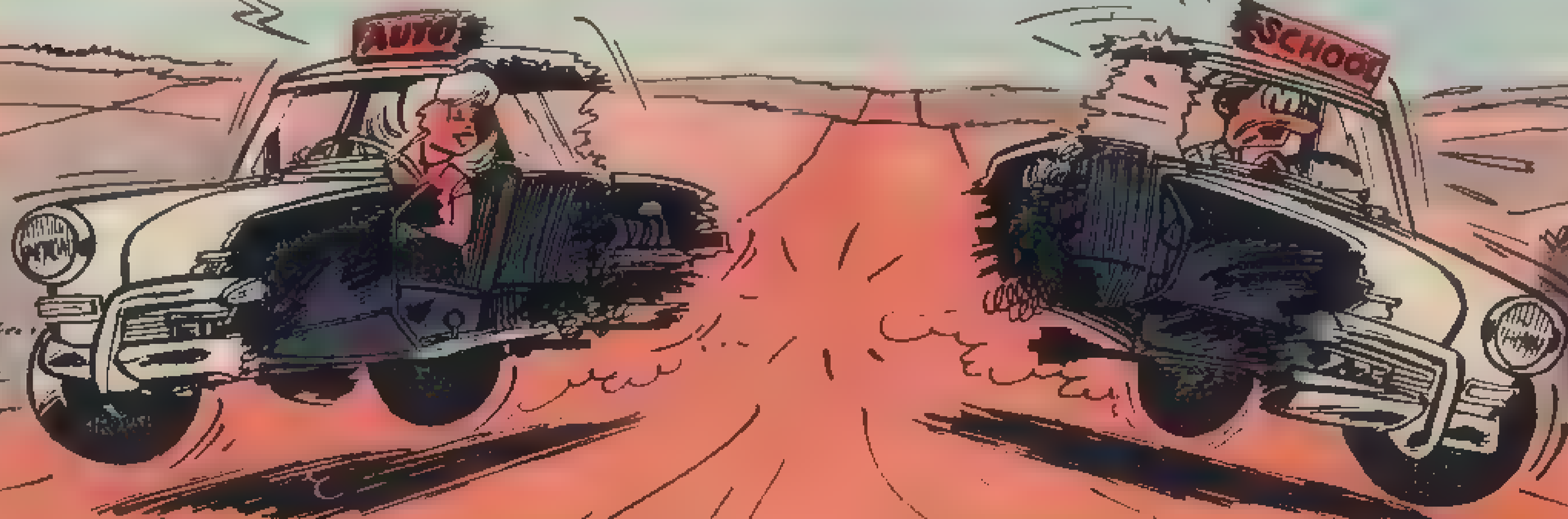
Het is een oud spreekwoord en geldt ook voor de automobilisten. Zij moeten vooraleer zij het stuur in handen nemen weten of zij wel geschikt zijn om per auto te rijden. Is hun gezicht goed? Zijn hun reflexen snel genoeg? enz... Eén enkel verkeerd maneuver kan een zwaar ongeluk veroorzaken.

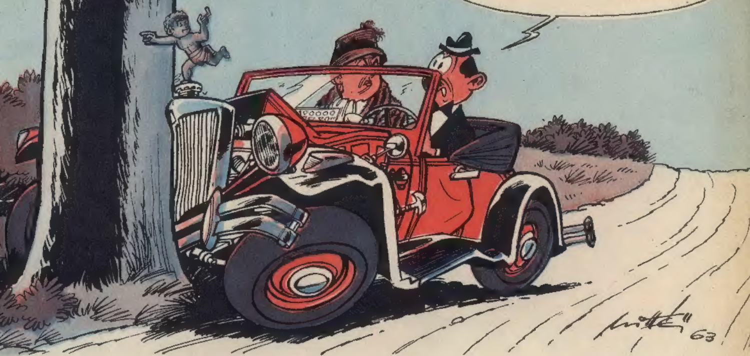
Er wordt vaak gesproken over de solidariteit der automobilisten. Welnu, die solidariteit is vaak zoek. Wanneer het ongeluk is gebeurd, dan zijn er over het algemeen wel handen genoeg om te helpen, maar OM HET ONGELUK TE VERMIJDEN wordt er zelden iets gedaan! Door fair-play, hoffelijkheid en medevoelen kan men zeer vaak ongelukken vermijden.

Het is misschien niet mogelijk er iedere automobilist toe te verplichten een uitgebreide cursus te volgen, maar toch zou er hier iets kunnen gedaan worden. Ik denk bv. aan een nationale campagne die de automobilisten er zou toe aanzetten een cursus te volgen om zich te perfectioneren.

De rijlessen « E.N.B.-Les Sports » zijn een succes

« Les Sports », een Belgisch Franstalig

WAARD DAN

[redacted]

dagblad, heeft met de medewerking van de E.N.B. (Equipe Nationale Belge) een rijcursus ingericht. De lessen worden gegeven op de omloop van Zandvoort (en weldra ook te Zolder) en duren twee dagen. Paul Frère, de bekende racer, is er de leider van. De eerste dag volgen de leerlingen 's ochtends een reeks theoretische lessen. Men tracht hen daarbij goed duidelijk te maken welke verantwoordelijkheid zij hebben als automobilist en hoe zij met alle problemen, die de wagen en het eigenlijke rijden stellen, kunnen klaar komen.

De leerlingen gaan daarna in groep naar de omloop. Zij maken eerst twee ronden om de omloop te verkennen en dan worden zij ingedeeld in kleinere groepen. Een aantal bochten wordt eerst gemaakt onder de leiding van de instructeur, nadien alleen. Op bepaalde punten van de omloop die op een welomschreven wijze moet genomen worden, staan de examinators die met zeer scherpe ogen toekijken.

De automobilisten worden ook vertrouwd gemaakt met de mechanische organen van hun wagen en men leert hen hoe ze precies de koppeling, de remmen, de versnellingsbak moeten gebruiken.

Felle kritiek !

Het gebeurt dat leerlingen, die meenden dat zij nochtans goed konden rijden, blootgesteld zijn aan de felle kritiek van Paul Frère en zijn ploeg. Een van de instructeurs legt dan nog eens van haver tot gort uit « hoe het moet » en maakt één of zelfs een hele reeks ronden met zijn leerling. Hij heeft geduld en neemt zich de tijd het goed te doen. De leerling schept vertrouwen en het duurt niet lang of ook hij kan een bocht haarjuist nemen en weet hoe men regelmatig en goed moet rijden.

In de namiddag wordt er een kleine « slalom » georganiseerd, nadien zelfs een paar vrienden-wedstrijden. En de avond wordt gezellig doorgebracht.

NEEN, DEZE CURSUS IS NIET VOOR RACERS BESTEMD !

Denk niet dat het er om gaat toekomstige racers op te leiden ! Het is natuurlijk mogelijk, dat de ene of de andere jonge automobilist die deze cursus volgt, buitengewoon begaafd is en meent dat hij best racer zou kunnen worden. Het doel van de cursus is ook niet de automobilisten te leren « hoe ze zeer snel moeten rijden ». Helemaal niet ! Het gaat er om GOED te leren rijden en om zijn eigen tekortkomingen en gebreken te leren kennen en te corrigeren. De cursus, geleid door Paul Frère, kan zowel gevolgd worden door de beginneling als door de specialist. Zij kunnen beiden nog veel leren van de knappe racer die Paul Frère is en dat doen ze ook.

Wij kunnen alleen maar wensen dat alle automobilisten, zelfs de knappe automobilisten, nog eens even bij Paul Frère en zijn instructeurs in de leer zouden gaan !

WAT EEN RACER WETEN MOET

OP aanvraag van een Engelse uitgever heeft Paul Frère een boek gepubliceerd over alles wat de coureur tijdens de race moet doen en moet weten. Het boek telt twaalf hoofdstukken en ieder hoofdstuk is gewijd aan een bepaald aspect van de competitie. Het is dank zij zijn opleiding als ingenieur en zijn rijke en lange ervaring als racer, dat Paul Frère dit boek heeft kunnen schrijven.

Hier enkele titels van de hoofdstukken : *controle, race op de weg en de omlopen, het nemen van de bochten, van de beheerste slip tot het glijden, van theorie naar praktijk, de oefening, snelheid en veiligheid, wat de racer doen moet twee uren voor het vertrek, de eigenlijke race, het rijden in de regen, in de winter en 's nachts, de beroepsracer, wat men wél en wat men niet doen mag.* Op dit ogenblik is het boek nog alleen maar verkrijgbaar in de Engelse versie, onder de titel « Competition Driving ». Weldra zal het ook in andere talen op de markt worden gebracht.

Wij willen er hier nog even aan toevoegen dat het boek zich wel in hoofdzaak richt tot de coureurs, maar niet uitsluitend. Iedereen die graag over autorijden en nog wat leren wil, zal het met veel vreugde lezen. Ingewikkelde technische termen komen er niet aan te pas. Het is eenvoudig en duidelijk gesteld, zodanig dat het voor ieder begrijpelijk is !

whip
orange

VAN MENSEN EN DIEREN

ONDANK IS 'S WERELDS LOON !

MELVIN BARNES, een enorm geraffineerde zakkenroller, was al twee jaar te gast in een Amerikaanse gevangenis. Dit begon hem te vervelen en daarom maakte hij maar van zijn vingervlugheid gebruik om de celsleutel uit de zak van sheriff Spieker te rollen. Daarna wandelde hij rustig de deur uit en ging de vrijheid tegemoet. In de onderwereld staat Barnes bekend als gentleman-inbreker en hij vond het toch wel zielig voor sheriff Spieker, dat deze nu zonder sleutel zat. Hij stopte de sleutel in een enveloppe en stuurde hem aan Spieker terug. Ondanks deze aardige geste was Spieker razend, want hij moest nog strafport betalen ook ! Bij zijn meerderen had hij ook zo'n modderfiguur geslagen dat er voor hem niets anders opzat dan Barnes te gaan zoeken of maar met pensioen te gaan. Daarom sprong hij maar in zijn wagen, trommelde een stelletje vrijwilligers bij elkaar en ging op zoek naar Barnes. Na veel vijven en zessen kreeg hij de vingervlugge artiest te pakken en zette hem achter de tralies. Barnes zit daar nu na te denken over de ondankbaarheid van de mensen en vooral van sheriff Spieker !

HARINGEN BLIJVEN OP HUN PLAATS

HET Oceanografisch Instituut in Wood Hole (USA) is bezig met onderzoekingen over het gedrag van haringen. Ze hebben nu iets heel eigenaardigs ontdekt. Tijdens de trektochten van de enorme haringscholen heeft iedere haring zijn eigen plaats en die plaats behoudt het dier onveranderlijk ! Om vast te stellen of deze plaatsbepaling afhankelijk was van het gezichtsvermogen van de vissen, hebben de geleerden voor de ogen van een aantal dieren kleine lensjes aangebracht, (een soort kleine brilletjes) waardoor de dieren ver- of bijziend werden. Nu is gebleken, dat deze maatregel niet de minste uitwerking had, want de haringen bleven toch precies op hun plaats ! Nu maar zoeken naar het « verkeersreglement » van de haringen.

HAAIEHART STAAT ZO NU EN DAN STIL...

GELEERDEN hebben, na onderzoekingen bij levende haaien vastgesteld, dat het hart van deze roofvissen soms een tijdje achter elkaar stilstaat. Dat gebeurt bijvoorbeeld, als de dieren plotseling ergens van schrikken, of als zij een buit najagen. Even later begint het hart dan weer gewoon te kloppen. Men heeft nog niet kunnen uitmaken wat de oorzaak van dit verschijnsel is. Het is in ieder geval iets heel bijzonders, want bij alle andere dieren en ook bij de mensen begint het hart juist sneller te kloppen als er schrik of spanning optreedt.

TON en TINNEKE

OVERSTROMING

deze tekeningen werden gemaakt naar een «gag» van Christiane Lippens uit Brussel, lid van de Kuifje's Club.

